

การศึกษาสภาพทางการเรียนและแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียน
กรณีศึกษา นิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

พรกฤษรี โพธิ์ทอง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

2557

**A Study of Learning Condition and Guideline for Developing the Learning:
Case Study of Department of Music, Faculty of Humanities,
Naresuan University**

Phonputchari Pothong

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of of the Requirements
for the Degree of Master of Art
Field in Strategy Development
Pibulsongkram Rajabhat University**

2014

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การศึกษาสภาพทางการเรียนและแนวทางในการพัฒนา
สภาพทางการเรียน กรณีศึกษา นิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ชื่อนักศึกษา

นางสาวพรภุชรี โพธิ์ทอง

สาขาวิชา

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร.กมลภพ ยอดบ่อพลับ

กรรมการ

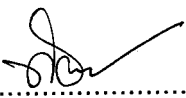
รองศาสตราจารย์สรณ โรจนตระกูล

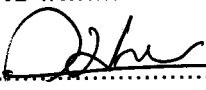
คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อนุมัติให้บัณฑิตฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา

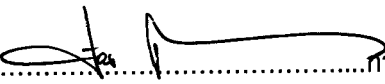
.....ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
(อาจารย์ ดร.สาคร สร้อยสังวาลย์)

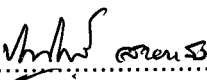
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2557

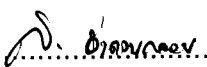
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.ทัศนีย์ ปัทมสนธิ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.กมลภพ ยอดบ่อพลับ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณ โรจนตระกูล)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ สายแสง)

.....กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ ดร.สมหมาย อำดอนกลอย)

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ชื่อวิทยานิพนธ์

การศึกษาสภาพทางการเรียนและแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียน กรณีศึกษา นิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ชื่อผู้วิจัย

นางสาวพรภุทธี โพธิ์ทอง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร.กมลภพ ยอดบ่อพลับ
รองศาสตราจารย์สชน โรจนตระกูล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร และ 2) เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร แหล่งข้อมูล ได้แก่ นิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 81 คน และอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิประจำภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสอบถามสัมภาษณ์ เก็บรวบรวมโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

สภาพทางการเรียนของนิสิต ทางด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิตยในการเรียน และเจตคติต่อการเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด แรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการปรับตัว อยู่ในระดับมาก แนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิตในแต่ละด้านมีแนวทางดังนี้

1. การจัดโครงการกิจกรรมจะช่วยส่งเสริมให้นิสิตมีพฤติกรรมระหว่างเรียนที่ดี รู้จักปรับตัว และเป็นส่วนหนึ่งในการกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนของนิสิต
2. การสร้างแรงจูงใจให้กับนิสิต เป็นการสร้างเป้าหมายในชีวิตให้กับนิสิต หากผู้สอนสามารถสร้างเป้าหมายให้กับนิสิตได้ จะทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเรียน มีพฤติกรรมทางการเรียนที่ดี มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและสามารถปรับตัวได้
3. การจัดสรรทรัพยากรในการเรียนอย่างพอดี จะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้นิสิตมีผลการเรียนที่ดีขึ้น เพราะการเรียนสายดนตรี เป็นการเรียนสายปฏิบัติ นิสิตต้องฝึกซ้อมตลอดเวลา หากทรัพยากรที่ใช้สำหรับการเรียนไม่เพียงพอจะทำให้นิสิตไม่สามารถเรียนและฝึกซ้อมได้อย่างเต็มที่ ทรัพยากรที่ใช้สำหรับการเรียนได้แก่ ห้องสมุดดนตรี ห้องฝึกซ้อม เครื่องดนตรี อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ประกอบการฝึกซ้อม เป็นต้น

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาพุทธศาสตร์การพัฒนา
ปีการศึกษา 2557

ลายมือชื่อนักศึกษา .....
ลายมือชื่อประธานที่ปรึกษา .....
ลายมือชื่อกรรมการที่ปรึกษา .....

Title A Study of Learning Condition and Guideline for Developing the Learning:
Case Study of Department of Music, Faculty of Humanities, Naresuan University

Author Ms. Phonputchari Pothong

Advisors Dr. Kamonphop Yodborplup
Assoc. Prof. Sathana Rojanatrakul

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the students' learning condition, Department of Music, Faculty of Humanities of Music, Faculty of Humanities, Naresuan University and 2) to find the guidelines for developing the students' learning condition, Department of Music, Faculty of Humanities of Music, Faculty of Humanities, Naresuan University. The samples were 81 students who study in Music Department, Faculty of Humanities, Naresuan University and 10 music lecturers from the Department of Music, Faculty of Humanities, Naresuan University. Data were collected by using questionnaire, interview and analyzed by using mean, percentage, standard deviation and content analysis.

The findings were as follows:

The students' learning condition in terms of students' behavior during the study/ study habit and attitude towards study were at a high level, motivation in learning/ motivation in achievement and adjustment were at a high level. The guidelines to develop students' learning condition were as follows:

1. Project and activity management will enable students to have good behavior during the study, to know how to adept themselves and they will be motivated.

2. Creating motivation to students is to build their goals in life. If instructors are able to set up the goals for students, they will be motivated to study, have good behavior in studying, have a good attitude towards the study and be adaptable.

3. Adequate resource allocation in learning is very important for students to improve their study since studying music is practical that means students have to practice all the time. If the resources are not provided enough, students will not be able to practice the music fully. The necessary resources are music library, training room, music instruments.

Degree: Master of Art
Field in Strategy Development
Academic Year 2014

Student's Signature .....
Advisor's Signature .....
Co – Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะมีปัจจัยที่สำคัญจากการถ่ายทอดองค์ความรู้จากคณาจารย์ผู้สอน ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ และประสบการณ์ทั้งหมดให้แก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญทุกท่านด้วยความเคารพอย่างสูง

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร.กมลภพ ยอดป่อปลับ รองศาสตราจารย์สชน โรจนตระกูล อาจารย์ ดร.ทัศนีย์ บัณฑิตอนันท์ อาจารย์ ดร.สมหมาย อ่ำดอนกลอย รองศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ สายแสง อาจารย์ภากร สิริทิพา อาจารย์วราภรณ์ ยุงหนู คุณพิสมัย แก้วเกษตรกรณ์ คุณมานิช แดงคุ้ม และคุณสุกัญญา เกิดบึงพร้าว ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำให้ข้อเสนอแนะ และให้ความช่วยเหลือตลอดจนช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ ผู้บริหารและบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผู้บริหารและบุคลากรคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวก ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนเพื่อนร่วมงาน และกัลยาณมิตร เพื่อนนักศึกษาปริญญาโทสาขายุทธศาสตร์การพัฒนา และผู้มีพระคุณอีกหลายท่านที่ได้มีส่วนช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจจนสามารถทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

ท้ายนี้ ขอขอบคุณทุกคนในครอบครัวที่เป็นแรงบันดาลใจให้ความรัก ความห่วงใย และให้กำลังใจ ส่งเสริม สนับสนุน มาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จการศึกษา คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่พึงมี พึงได้จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแด่ นายอัมพร โพธิ์ทอง และนางเจริญ โพธิ์ทอง ผู้ให้กำเนิด และบูรพาจารย์ที่ประสิทธิประสาทวิชาถ่ายทอดยุทธศาสตร์และองค์ความรู้ ประสบการณ์ทั้งหมดที่ท่านได้สะสมมาตลอดทั้งชีวิตให้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้ที่มีอุปการคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยในการวางรากฐานการศึกษาให้กับผู้วิจัยตลอดมา

พรภุชรี โพธิ์ทอง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
กรอบแนวคิดในการวิจัย	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
ประชากร	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	87
สรุปผล	87
อภิปรายผล	88
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปประยุกต์ใช้	90
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป	91
บรรณานุกรม	93

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	98
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล	99
ภาคผนวก ข ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC และค่าความเชื่อมั่น Reliability	107
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือและเก็บข้อมูล ..	112
ภาคผนวก ง ประวัติผู้วิจัย	115

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 สถิติระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตตามสภาพการศึกษา (นิสิตระดับปริญญาตรีดุริยางคศาสตร์ตะวันตก)	13
2 สถิติระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตตามสภาพการศึกษา (นิสิตระดับปริญญาตรีดุริยางคศาสตร์ไทย)	13
3 ตารางเปรียบเทียบผลรวมสถานภาพทางการศึกษาของนิสิตทั้ง 2 หลักสูตร.....	14
4 ตารางแสดงร้อยละสถานภาพของนิสิตทั้งหมดที่นอกเหนือจากแผนการสอนปกติ ..	14
5 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	44
6 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพทางการเรียน ด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน	46
7 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพทางการเรียน ด้านเจตคติต่อการเรียน.....	47
8 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพทางการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	48
9 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพทางการเรียน ด้านการปรับตัว	49
10 ตารางสรุป ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพทางการเรียน.....	50
11 ตารางสรุปผลการสัมภาษณ์.....	67
12 ตารางแสดงแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิต	82
13 แสดงผลการหาค่าตรงขึ้นีความสอดคล้องจากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	108

สารบัญรูปภาพ

ภาพ		หน้า
1	รูปสุพรรณภิงคาร หรือ “กลศ”	10
2	รูปโครงสร้างหน่วยงานภายในภาควิชาดนตรีวิทยา	10
3	แผนผังห้อง ณ ชั้น 7 อาคารกองบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (CITCOMS)	12

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ในฐานะที่เป็นกระบวนการหนึ่งที่มีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีคุณภาพเหมาะสมและมีคุณสมบัติสอดคล้องกับความต้องการในการใช้กำลังของประเทศ การศึกษา จึงหมายถึง การเจริญงอกงาม เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการ พัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงามทุกด้าน คือ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ถ้าประเทศใดประชากรมีการศึกษาสูง ประเทศนั้นก็จะมีกำลังคนที่มีประสิทธิภาพ สามารถเพิ่มรายได้ต่อบุคคลให้สูงขึ้น การจัดการการศึกษาที่ดีจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งนี้เพราะว่าเด็กแต่ละคนจะมีความแตกต่างกัน ทั้งด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านบุคลิกภาพ ด้านความสนใจ และด้านความถนัด ดังนั้นการศึกษามีได้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางด้านสติปัญญา เพียงอย่างเดียว แต่ยังเกี่ยวข้องกับความถนัดทางการเรียนของแต่ละบุคคล รวมทั้งองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาด้วย เช่น สถานภาพทางสังคม บุคลิกภาพ ความสนใจ และพฤติกรรมต่างๆที่แสดงออก อันเนื่องมาจากความนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง ซึ่งจะส่งผลต่อเจตคติ ความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ตลอดจนการปรับตัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานศึกษาต่างๆ ควรเห็นความสำคัญมุ่งส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้ถึงพลังความสามารถที่มีอยู่ภายในตนเอง โดยเริ่มจากการที่ให้ทุกคนได้เข้าใจ และรู้จักตนเอง มีมโนภาพแห่งตนในทางบวก (Positive Self-Concept) ต่อตนเอง และเมื่อมีความรู้สึกนึกคิดที่ดีเกี่ยวกับตนเองแล้ว มักจะมีความรู้สึกที่ดีแผ่อำนาจไปยังผู้อื่นด้วย สถานศึกษาจึงมีส่วนสำคัญในการแก้ไขป้องกันปัญหาที่จะเกิดแก่เยาวชนรวมทั้งการพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคล (นรินทร์ สังข์รักษา : 2550)

สาขาวิชาดนตรีเป็นสาขาวิชาหนึ่งในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ที่เปิดสอนในระดับอุดมศึกษา มีเนื้อหาสาระที่เป็นลักษณะเฉพาะของตัวเอง มีความละเอียดอ่อนลึกซึ้ง เน้นเรื่องของความงามหรือความสุนทรีย์ของเสียง และเป็นสาขาวิชาที่มีความสำคัญในการคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติสะท้อนให้เห็นว่าประเทศชาติมีความรุ่งเรือง มีขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมที่ยาวนาน นอกจากนี้สาขาวิชาดนตรียังเป็นสาขาวิชาที่สร้างสรรค์ ผลิตครูและนักดนตรีที่มีความสามารถถ่ายทอดสาระความรู้ทางด้านดนตรีให้แก่เด็กและเยาวชนของชาติให้รู้เห็น เข้าใจ ชาบซึ้งและรักวัฒนธรรมอันสูงค่าอย่างหนึ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมา รวมทั้งการอนุรักษ์และพัฒนาให้ดนตรีเป็นมรดกสู่อุชนรุ่นหลัง (ณรุทธ์ สุทธจิตต์ : 2547)

การศึกษาดนตรีในระดับอุดมศึกษาเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีวิชาการในลักษณะของวิชาชีพ ดังนั้น หลักสูตรดนตรีจึงเป็นลักษณะของวิชาชีพเฉพาะสาขาหนึ่ง ซึ่งผู้เรียนควรมีความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติมากพอที่จะเข้ามาศึกษาได้ โดยทั่วไปหลักสูตรในระดับนี้จัดเป็น

รูปแบบของวิชาเอก สาขาวิชาต่างๆ เช่น วิชาเอกทางด้านทักษะดนตรี โดยมีเครื่องมือที่ผู้เรียนเลือกเรียน เช่น ไวโอลิน เปียโน เป็นต้น ด้านทฤษฎี เช่น ทฤษฎีดนตรี ประวัติดนตรี การประพันธ์เพลง เป็นต้น การศึกษาในระดับนี้เป็นระดับอาชีพ สาขาดนตรีที่มีในหลักสูตรจึงต้องมีความลึกซึ้งและครอบคลุม (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544 : 5)

มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นมหาวิทยาลัยระดับอุดมศึกษาของรัฐ เป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาคเหนือตอนล่าง และภาคกลางตอนบนของประเทศไทย โดยมีการจัดการเรียนการสอนครอบคลุมครบทุกสาขาวิชาทั้งสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์สุขภาพ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มีจำนวนหลักสูตรในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก รวมจำนวนทั้งสิ้น 208 หลักสูตร มีนิสิตศึกษาอยู่ในคณะและวิทยาลัยต่างๆ รวมแล้วไม่ต่ำกว่า 30,000 คน และมีอาจารย์ประจำกว่า 1,400 คน มหาวิทยาลัยนเรศวรได้รับการจัดอันดับในด้านการวิจัยให้เป็นมหาวิทยาลัยระดับดีเยี่ยมและเป็นมหาวิทยาลัยอันดับ 9 ของประเทศไทย จากการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2549 และได้รับการจัดอันดับโดยเว็บโอเมตริกซ์ (Webometrics) เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2555 ให้อยู่ในอันดับที่ 620 ของโลก อันดับที่ 21 ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และอันดับที่ 9 ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย (วิกิพีเดีย, ม.ป.ป.)

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งโดยมติสภามหาวิทยาลัยนเรศวร ในคราวประชุมที่ 107 (13/2546) เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2546 มีมติเห็นชอบการรวมการยุบเลิก และการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ เพื่อมหาวิทยาลัยจะได้มีการพัฒนาโครงสร้างองค์กรให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐาน โดยได้ยุบรวมคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทั้ง 5 ภาควิชา เหลือเพียงสำนักงานเลขานุการคณะตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 เป็นต้นมา คณะมนุษยศาสตร์จึงประกอบไปด้วยสำนักงานเลขานุการคณะและสาขาวิชาทางด้านศิลปกรรมและภาษา และในปี 2548 ได้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง โดยสภามหาวิทยาลัยนเรศวร ในคราวประชุมครั้งที่ 120 (4/2548) เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2548 มีมติเห็นชอบโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของคณะมนุษยศาสตร์ ประกอบด้วย 1 สำนักงานเลขานุการ และ 4 ภาควิชา ประกอบด้วยภาควิชาภาษาตะวันออก ภาควิชาภาษาตะวันตก ภาควิชาภาษาและคติชนวิทยา และภาควิชาศิลปกรรมศาสตร์ และในปี 2555 สภามหาวิทยาลัยนเรศวร ในคราวประชุมครั้งที่ 170 เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2555 มีมติเห็นชอบ ให้ปรับโครงสร้างการบริหารงานภายในคณะมนุษยศาสตร์ เป็น 1 สำนักงานเลขานุการ 1 ศูนย์พมาศึกษา และ 9 ภาควิชา ประกอบด้วย ภาควิชาภาษาตะวันตก ภาควิชาภาษาตะวันออก ภาควิชาภาษาศาสตร์ ภาควิชาภาษาอังกฤษ ภาควิชาวรรณคดีและคติชนวิทยา ภาควิชาภาษาไทย ภาควิชาศิลปะการแสดง ภาควิชาปรัชญาและศาสนา และภาควิชาดนตรีวิทยา

ภาควิชาดนตรีวิทยา เป็นหน่วยงานหนึ่งภายใต้สังกัดคณะมนุษยศาสตร์ มีการจัดการเรียนการสอนจำนวนทั้งหมด 3 สาขาวิชา ในระดับปริญญาตรี จำนวน 2 หลักสูตร ประกอบด้วย สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล (ภายหลังได้ถูกเปลี่ยนชื่อเป็นสาขาวิชา

ดุริยางคศาสตร์ตะวันตก) และ ระดับปริญญาโท จำนวน 1 หลักสูตร คือ สาขาวิชาวิทยาการดนตรี และนาฏศิลป์ มีนิสิตทั้งภาควิชาจำนวนทั้งสิ้น 219 คน โดยเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ตะวันตก จำนวน 114 คน นิสิตสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย จำนวน 37 คน และนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาการดนตรีและนาฏศิลป์ จำนวน 71 คน (ข้อมูลจากระบบลงทะเบียนออนไลน์ ณ วันที่ 18 พฤษภาคม 2556) ภาควิชาดนตรีวิทยามีสถานปฏิบัติการ ห้องพักอาจารย์ ห้องเรียน และห้องฝึกซ้อมดนตรี ตั้งอยู่ ณ ชั้น 7 อาคารกองบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (CITCOMS) รูปแบบของเอกลักษณ์องค์กร คือ เป็นภาควิชาแห่งการนำภูมิปัญญาด้านดนตรี เชื่อมโยงสู่ระดับสากล มีเป้าประสงค์ในการดำเนินงาน 4 ข้อ คือ 1. มีบัณฑิตรอบรู้ วิชาการดนตรี และภาษาต่างประเทศ เป็นคนดีของสังคม ยึดมั่นในวิถีแห่งความพอเพียง 2. มีงานวิชาการด้านดนตรีที่พร้อมเผยแพร่ในสื่อรูปแบบต่างๆ แก่สังคมไทย เอเชีย และนานาชาติ 3. มีการบริการทางด้านดนตรีทั้งเชิงวิชาการและเชิงนันทนาการรวมทั้งบูรณาการสู่งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และ 4. มีความร่วมมือทางด้านวิชาการเชื่อมโยงระหว่างสถาบันทั้งในระดับชาติ ระดับอาเซียน และนานาชาติ (ร่างแผนกลยุทธ์ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. 2556 – 2559, 2555 : 1 - 3)

จากข้อมูลในระบบการลงทะเบียนออนไลน์ กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2556 พบว่า มีนิสิตที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย และสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล/ตะวันตก ในระหว่างปีการศึกษา 2552 – 2555 รวมจำนวนทั้งสิ้น 245 คน แบ่งเป็นนิสิตสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย จำนวน 92 คน และนิสิตสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล จำนวน 153 คน โดยมีนิสิตสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยที่จบการศึกษา จำนวน 62 คน และพันสภาพทางการศึกษา จำนวน 30 คน มีนิสิตสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล/ตะวันตก ที่จบการศึกษา จำนวน 97 คน พันสภาพทางการเรียน จำนวน 51 และกำลังศึกษาอยู่(ไม่จบตามเกณฑ์) จำนวน 5 คน เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้ว พบว่านิสิตที่พันสภาพทางการศึกษาทั้ง 2 สาขาวิชา มีจำนวนถึง 81 คน คิดเป็นร้อยละ 33.06

ในปัจจุบันพบว่ามีนิสิตที่ศึกษาอยู่ในภาควิชาดนตรีวิทยาจำนวนมาก ที่พันสภาพทางการศึกษา ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนา เพื่อให้นิสิตสามารถที่จะศึกษาในมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีสภาพทางการเรียนที่เหมาะสม อันจะส่งผลต่อผลการเรียนที่สูงขึ้นอยู่ในเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยกำหนด ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพทางการเรียนและแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียน กรณีศึกษา นิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปเผยแพร่แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนิสิต เช่น ครู อาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและตัวนิสิตเอง เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปพัฒนา อันจะเป็นการเสริมสร้างนิสิตให้เป็นทรัพยากรที่เปี่ยมไปด้วยคุณภาพ ดังเจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร คณะมนุษยศาสตร์ และภาควิชาดนตรีวิทยา

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทางการเรียนของนิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตงานวิจัยไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ชั้นศึกษาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยแยกประเด็นที่จะทำการศึกษา ออกเป็น 4 ประเด็น คือ พฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการปรับตัว

2. ขอบเขตด้านประชากร

การวิจัยในครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 - 4 ที่สังกัดในภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร และได้ทำการลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 81 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

การวิจัยในครั้งนี้ ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร แบ่งออกเป็น

- 1 พฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน
- 2 เจตคติต่อการเรียน
- 3 แรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 4 การปรับตัว

ขั้นตอนที่ 2 ชั้นหาแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยแยกประเด็นแนวทางที่จะทำการศึกษา ออกเป็น 4 ประเด็น คือ

- 1 แนวทางการพัฒนาสภาพทางการเรียนทางด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิตย
ในการเรียน
- 2 แนวทางการพัฒนาสภาพทางการเรียนทางด้านเจตคติต่อการเรียน
- 3 แนวทางการพัฒนาสภาพทางการเรียนทางด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์
- 4 แนวทางการพัฒนาสภาพทางการเรียนทางด้าน การปรับตัว

2. ขอบเขตด้านประชากร

การวิจัยในครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิประจำภาควิชา
ดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 10 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

การวิจัยในครั้งนี้ จะใช้วิธีการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียน
ของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. นิสิต หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ 2 - 4 ในภาควิชาดนตรีวิทยา คณะ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร และได้ทำการลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

2. อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิประจำภาควิชาดนตรีวิทยา หมายถึง อาจารย์ในภาควิชาดนตรี
วิทยา มีประสบการณ์ทำงานในภาควิชาดนตรีวิทยา ไม่น้อยกว่า 1 ปี

3. สภาพทางการเรียน หมายถึง สิ่งที่เป็นอยู่ในด้านการเรียน ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัย
ทำการวิจัย 4 ด้าน คือ พฤติกรรมระหว่างเรียน/นิตยในการเรียน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจ
ในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการปรับตัว

3.1 พฤติกรรมระหว่างเรียน/นิตยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมทางการเรียนที่ปฏิบัติ
เป็นประจำจนเป็นนิตย ซึ่งมีลักษณะเฉพาะบุคคล เกิดจากการเรียนรู้และได้รับการฝึกฝน หรือ
ปฏิบัติซ้ำๆ และปัจจัยประการหนึ่งที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการเรียน หรือ
อาจจะเรียกว่า “นิตยในการเรียน” ก็ได้ ในงานวิจัยเล่มนี้ได้ศึกษาพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิตยใน
การเรียน ของนิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

3.2 เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อการเรียน อันเป็นผลเนื่องมาจาก
การเรียนรู้ และประสบการณ์ อันนำไปสู่การแสดงออกทางพฤติกรรมต่อสิ่งต่างๆ ไปในทิศทางใด
ทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทิศทางสนับสนุนหรือต่อต้านก็ได้ ในงานวิจัยเล่มนี้ได้ศึกษาเจตคติ
ต่อการเรียน ของนิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

3.3 แรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่
ต้องการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ลุล่วง ประสบความสำเร็จด้วยความพยายาม วิริยะ อุตสาหะ มีความอดทน

ไม่ท้อต่ออุปสรรค ซึ่งแต่ละคนมีแรงจูงใจที่ไม่เท่ากัน ในงานวิจัยเล่มนี้ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเรียน
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

3.4 การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลใช้ความพยายามในการปรับตนเองให้เข้ากับ
สิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ส่วนการปรับตัวทางการเรียนเป็นการ
ปรับตัวให้สามารถเรียนได้อย่างมีความสุข เพื่อผลการเรียนที่ดี ในงานวิจัยเล่มนี้ได้ศึกษาการปรับตัว
ของนิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

4. แนวทางการพัฒนาสภาพทางการเรียน หมายถึง แนวทางที่จะสามารถพัฒนาสภาพทาง
การเรียนของนิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ให้ดีขึ้น ซึ่งการวิจัย
ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางทั้ง 4 ด้าน คือ 1. แนวทางการพัฒนาสภาพทางการเรียนทางด้าน
พฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน 2. แนวทางการพัฒนาสภาพทางการเรียนทางด้านเจตคติ
ต่อการเรียน 3. แนวทางการพัฒนาสภาพทางการเรียนทางด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่
สัมฤทธิ์ และ 4. แนวทางการพัฒนาสภาพทางการเรียนทางการเรียนทางการปรับตัว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบข้อมูลสภาพทางการเรียนของนิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

2. ได้แนวทางการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียน โดยผู้วิจัยได้นำเสนอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 ข้อมูลบริบทภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

1.2 สภาพทางการเรียนของนิสิต

1.2.1 พฤติกรรมระหว่างเรียน/นิตยในการเรียน

1.2.1.1 ความหมาย

1.2.1.2 แนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.2.2 เจตคติต่อการเรียน

1.2.2.1 ความหมาย

1.2.2.2 แนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.2.3 แรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.2.3.1 ความหมาย

1.2.3.2 แนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.2.4 การปรับตัว

1.2.4.1 ความหมาย

1.2.4.2 แนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.3.1 ความหมาย

1.3.2 แนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยในประเทศ

2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 ข้อมูลบริบทภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ภาควิชาดนตรีวิทยาเป็นภาควิชาหนึ่งที่อยู่ภายใต้การบริหารงานของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ตามมติสภามหาวิทยาลัยนเรศวรครั้งที่ 170 เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2555 โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้มีการปรับโครงสร้างการบริหารภายในคณะมนุษยศาสตร์ จากเดิมประกอบด้วย 1 สำนักงานเลขานุการ 1 ศูนย์พมาศึกษา และ 4 ภาควิชา อันประกอบด้วย ภาควิชาศิลปกรรมศาสตร์ ภาควิชาภาษาตะวันตก ภาควิชาภาษาตะวันออก และภาควิชาภาษาและคติชนวิทยา เปลี่ยนเป็น 1 สำนักงานเลขานุการ 1 ศูนย์พมาศึกษา และ 9 ภาควิชา อันประกอบด้วย ภาควิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาศาสตร์ ภาควิชาวรรณคดีและคติชนวิทยา ภาควิชาภาษาอังกฤษ ภาควิชาภาษาตะวันตก ภาควิชาภาษาตะวันออก ภาควิชาศิลปะการแสดง ภาควิชาปรัชญาและศาสนา และภาควิชาดนตรีวิทยา ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะมนุษยศาสตร์ ครั้งที่ 5/2555 เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2555 ที่เห็นชอบและรับรองรายงานการประชุมและมอบสำนักงานเลขานุการคณะมนุษยศาสตร์ ดำเนินการนำเสนอจัดสรรบุคลากรสายวิชาการเข้าสู่โครงสร้างภาควิชาใหม่

ด้านการบริหารงานของภาควิชาดนตรีวิทยา ในวันที่ 23 พฤษภาคม 2555 ได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์แก้วกร เมืองแก้ว รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ ดำรงตำแหน่ง รักษาการหัวหน้าภาควิชาดนตรีวิทยา อีกตำแหน่งหนึ่ง ระหว่างรอการคัดสรรผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาดนตรีวิทยา ต่อมาในวันที่ 16 กรกฎาคม 2555 มหาวิทยาลัยนเรศวรได้มีคำสั่งแต่งตั้ง นายภากร สิริทิพา อาจารย์ประจำสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาดนตรีวิทยา

ในปัจจุบันภาควิชาดนตรีวิทยา มีการจัดการเรียนการสอนจำนวนทั้งหมด 3 สาขาวิชา ดังนี้

1. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มี 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย และสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล (ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 5/2555 ลงวันที่ 20 กันยายน 2555 เห็นชอบให้เปลี่ยนชื่อหลักสูตร จาก ดุริยางคศาสตร์สากล เป็น ดุริยางคศาสตร์ตะวันตก)

2. หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มี 1 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาวิทยาการดนตรีและนาฏศิลป์
วิสัยทัศน์

ภาควิชาดนตรีวิทยา พร้อมเข้าสู่สมาชิกของอาเซียน ด้วยการสร้างความเข้มแข็งด้านวิชาการ วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญด้านดนตรีและทักษะด้านภาษาต่างประเทศ มีคุณธรรม จริยธรรมและดำเนินชีวิตด้วยวิถีแห่งความพอเพียง

2. วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ที่ทันสมัย พร้อมเข้าร่วมเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดนตรี ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3. บริการวิชาการความรู้ด้านดนตรีแก่สังคม ส่งเสริมกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทั้งในระดับชุมชนและองค์กรภายนอกมหาวิทยาลัย

4. เชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการ ระหว่างสถาบันทั้งในระดับชาติ ระดับอาเซียน และนานาชาติ

เป้าประสงค์

1. มีบัณฑิตรอบรู้วิชาการดนตรี และภาษาต่างประเทศ เป็นคนดีของสังคม ยึดมั่นในวิถีแห่งความพอเพียง

2. มีงานวิชาการด้านดนตรีที่พร้อมเผยแพร่ในสื่อรูปแบบต่างๆ แก่สังคมไทย อาเซียนและนานาชาติ

3. มีการบริการดนตรีเชิงวิชาการและเชิงนันทนาการ รวมทั้งบูรณาการสู่การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

4. มีความร่วมมือด้านวิชาการ เชื่อมโยงระหว่างสถาบันทั้งในระดับชาติ ระดับอาเซียนและนานาชาติ

ปรัชญา

ดนตรีวิทยา คือ ศาสตร์และศิลป์แห่งความงามโดยมนุษยชาติ เพื่อขัดเกลาและผดุงคุณธรรมแห่งมนุษยชาติ

ปณิธาน

ภาควิชาดนตรีวิทยามุ่งมั่น สร้างสรรค์ และบูรณาการองค์ความรู้ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีภูมิปัญญาธรรม ค้นคว้าวิจัยองค์ความรู้ใหม่ทางด้านดนตรี และเสริมสร้างงานบริการทางวิชาการแก่สังคม อันนำไปสู่การพัฒนาบัณฑิตให้เป็นทรัพยากรที่ดี อีกทั้งส่งเสริมความเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระหว่างองค์กรทั้งระดับชาติ ระดับอาเซียน และนานาชาติ

อัตลักษณ์องค์กร

ภาควิชาแห่งการนำภูมิปัญญาด้านดนตรี เชื่อมโยงสู่ระดับสากล

อัตลักษณ์บุคลากร

สร้างสรรค์ผลงานอย่างสร้างสรรค์

อัตลักษณ์บัณฑิต

เด่นจริยธรรม นำความรู้ สู่การพัฒนา เพื่อก้าวทันวิถีประชาคมอาเซียน

อัตลักษณ์นิสิต

เรียนรู้ เชี่ยวชาญ ก้าวทัน มั่นจรรยา

สัญลักษณ์ และสีประจำภาควิชาดนตรีวิทยา

สุวรรณภิงคาร หรือ “กลศ”

สัญลักษณ์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ คือ สุวรรณภิงคาร หรือ “กลศ” หมายถึง หม้อดินสำหรับใส่น้ำ ดินและน้ำเป็นแม่บทของสิ่งทั้งปวง อันเปรียบได้กับคณะมนุษยศาสตร์ ที่เป็นรากฐานแห่งศาสตร์ทั้งปวง

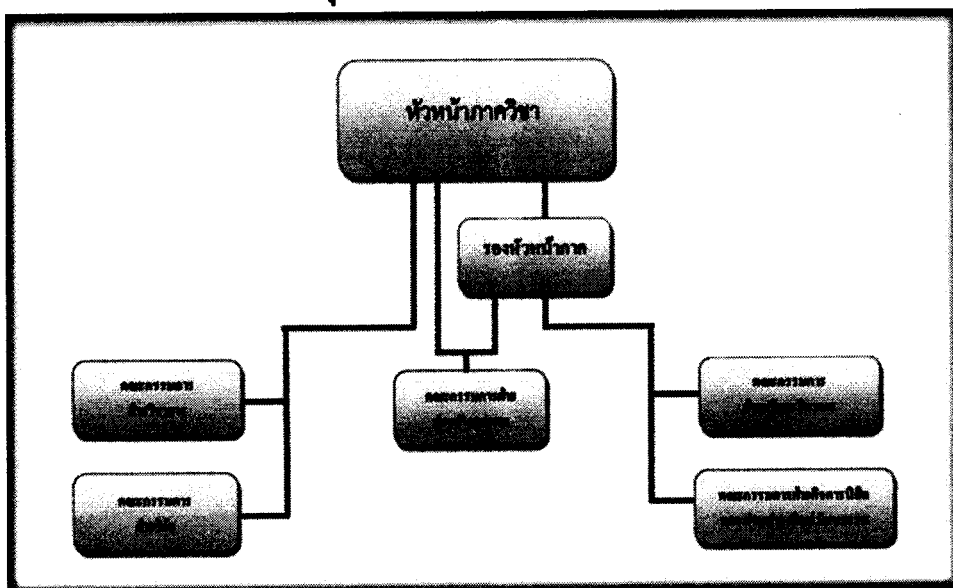

ภาพ 1 รูปสุวรรณภิงคาร หรือ “กลศ”

สีประจำคณะ คือ สีน้ำตาล สีน้ำตาลเป็นสีของสุวรรณภิงคาร หรือ กลศ ซึ่งทำจากดินอันเป็นแหล่งกำเนิดของสรรพชีวิต

** ตามสัญลักษณ์ของคณะมนุษยศาสตร์**

โครงสร้างการบริหารงานในปัจจุบัน

ภาพ 2 รูปโครงสร้างหน่วยงานภายในภาควิชาดนตรีวิทยา

โครงสร้างหน่วยงานภายในภาควิชาดนตรีวิทยา

ตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาดนตรีวิทยา

อาจารย์ภากร สิริทิพา

รองหัวหน้าภาควิชาดนตรีวิทยา

อาจารย์ภูมินทร์ ภูมिरัตน์

คณะกรรมการฝ่ายวิชาการ ประกอบด้วย

1. รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ที่ปรึกษา

2. นายภูมินทร์

ภูมिरัตน์

ประธานกรรมการ

3. นายวรชาติ	กิจเรณู	รองประธานกรรมการ
4. นางสาวบุตรี	สุขปาน	กรรมการ
5. นางสาววราภรณ์	ยุงหนู	กรรมการและเลขานุการ
6. นางสาวพรภุชชรี	โพธิ์ทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการฝ่ายวิจัย ประกอบด้วย

1. รองคณบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์		ที่ปรึกษา
2. รองศาสตราจารย์ประทีป	นักปี	ประธานกรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชรรต	อัมโร	รองประธานกรรมการ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์แก้วกร	เมืองแก้ว	กรรมการ
5. นางสาวจิรรัตน์	เอี่ยมเจริญ	กรรมการ
6. นายภากร	สิริทิพา	กรรมการและเลขานุการ
7. นางสาวพรภุชชรี	โพธิ์ทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการฝ่ายประกันคุณภาพ ประกอบด้วย

1. รองคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพ		ที่ปรึกษา
2. นายภากร	สิริทิพา	ประธานกรรมการ
3. นายภูมินทร์	ภูมิดันต์	รองประธานกรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ประทีป	นักปี	กรรมการ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์แก้วกร	เมืองแก้ว	กรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมกริช	การินทร์	กรรมการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชรรต	อัมโร	กรรมการ
8. นางสาวจิรรัตน์	เอี่ยมเจริญ	กรรมการ
9. นางณัฐชยา	นัจจนาวากุล	กรรมการ
10. นายเดชา	ศรีคงเมือง	กรรมการ
11. นายธีรวัฒน์	วีระวิทยานันต์	กรรมการ
12. นางสาวบุตรี	สุขปาน	กรรมการ
13. นายวรชาติ	กิจเรณู	กรรมการ
14. นางสาววราภรณ์	เชิดชู	กรรมการ
15. นางสาววราภรณ์	ยุงหนู	กรรมการและเลขานุการ
16. นางสาวพรภุชชรี	โพธิ์ทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการฝ่ายบริการวิชาการ ประกอบด้วย

1. รองคณบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์		ที่ปรึกษา
2. นายภูมินทร์	ภูมิดันต์	ประธานกรรมการ

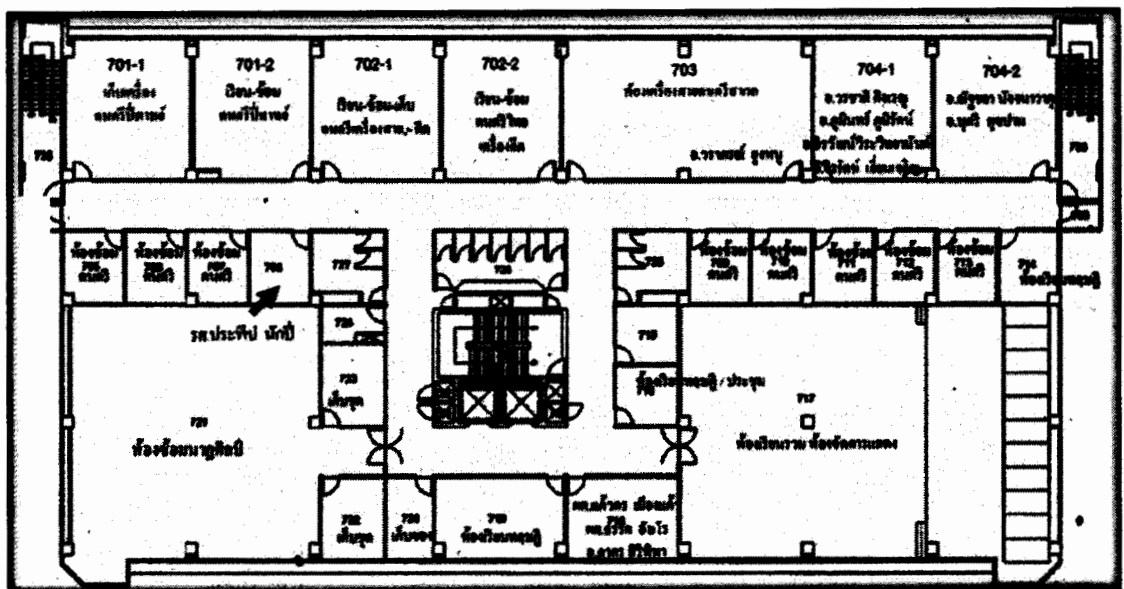
3. นายวรชาติ	เรณู	รองประธานกรรมการ
4. นางสาวบุตรี	สุขปาน	กรรมการ
5. นางสาววราภรณ์	ยุงหนู	กรรมการและเลขานุการ
6. นางสาวพรภุทธรี	โพธิ์ทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการฝ่ายกิจการนิสิตและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประกอบด้วย

1. รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต		ที่ปรึกษา
2. นายภูมินทร์	ภูมिरัตน์	ประธานกรรมการ
3. นางสาวบุตรี	สุขปาน	รองประธานกรรมการ
4. นายวรชาติ	กิจเรณู	กรรมการ
5. นางสาวจิรรัตน์	เอี่ยมเจริญ	กรรมการ
6. นางสาววราภรณ์	ยุงหนู	กรรมการและเลขานุการ
7. นางสาวพรภุทธรี	โพธิ์ทอง	ผู้ช่วยเลขานุการ

สถานภาพทางกายภาพในปัจจุบัน

ภาควิชาดนตรีวิทยา ตั้งอยู่ ชั้น 7 อาคารกองบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (CITCOMS) มหาวิทยาลัยนเรศวร ตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก มีพื้นที่ใช้สอยทั้งสิ้นประมาณ 5,230 ตารางเมตร ประกอบด้วย ห้องเรียน ห้องฝึกซ้อม ห้องพักอาจารย์ (ร่างแผนกลยุทธ์ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. 2556 – 2559, 2555 : 1 - 15)

ภาพ 3 แผนผังห้อง ณ ชั้น 7 อาคารกองบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (CITCOMS)

1.2 สถานภาพทางการเรียนของนิสิต

ในปัจจุบันผู้วิจัยพบว่านิสิตที่เข้าศึกษาต่อในภาคศึกษาคณะครุศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดจะต้องพ้นจากสภาพการเป็นนิสิต โดยสามารถอธิบายเป็นตารางได้ดังนี้

ตาราง 1 สถิติสถานภาพทางการศึกษานิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชาตุริยางคศาสตร์ตะวันตก

ที่	ปีที่รับเข้า	จำนวนที่รับ	สถานภาพทางการศึกษา					
			พ้นสภาพ (คน)	ร้อยละ	จบการศึกษา (คน)	ร้อยละ	กำลังศึกษา (คน)	ร้อยละ
1	พ.ศ. 2555	30	3	10.00	0	0.00	27	90.00
2	พ.ศ. 2554	20	1	5.00	0	0.00	19	95.00
3	พ.ศ. 2553	30	9	30.00	0	0.00	21	70.00
4	พ.ศ. 2552	37	12	32.43	0	0.00	25	67.57
5	พ.ศ. 2551	29	8	27.59	18	62.07	3	10.34
6	พ.ศ. 2550	28	10	35.71	16	57.14	2	7.14
7	พ.ศ. 2549	25	9	36.00	16	64.00	0	0.00
8	พ.ศ. 2548	21	8	38.10	13	61.90	0	0.00
9	พ.ศ. 2547	28	13	46.43	15	53.57	0	0.00
10	พ.ศ. 2546	22	3	13.64	19	86.36	0	0.00
รวมทั้งหมด		270	76	28.15	97	35.93	97	35.93
รวมจำนวนนิสิตระหว่างปี พ.ศ. 2546 - 2551		153	51	33.33	97	63.40	5	3.27

(หมายเหตุ สาขาวิชาตุริยางคศาสตร์ตะวันตก จัดให้มีการเรียนการสอนมาแล้ว 10 ปี ที่มา : ระบบฐานการลงทะเบียนออนไลน์ กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ข้อมูล ณ วันที่ 18 พฤษภาคม 2556)

ตาราง 2 สถิติสถานภาพทางการศึกษานิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชาตุริยางคศาสตร์ไทย

ที่	ปีที่รับเข้า	จำนวนที่รับ	สถานภาพทางการศึกษา					
			พ้นสภาพ (คน)	ร้อยละ	จบการศึกษา (คน)	ร้อยละ	กำลังศึกษา (คน)	ร้อยละ
1	พ.ศ. 2555	12	0	0.00	0	0.00	12	100.00
2	พ.ศ. 2554	9	5	55.56	0	0.00	4	44.44
3	พ.ศ. 2553	7	3	42.86	0	0.00	4	57.14
4	พ.ศ. 2552	14	7	50.00	0	0.00	7	50.00
5	พ.ศ. 2551	5	2	40.00	3	40.00	0	0.00
6	พ.ศ. 2550	14	7	50.00	7	50.00	0	0.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ที่	ปีที่รับเข้า	จำนวน ที่รับ	สถานภาพทางการศึกษา					
			พันสภาพ (คน)	ร้อยละ	จบการศึกษา (คน)	ร้อยละ	กำลังศึกษา (คน)	ร้อยละ
7	พ.ศ. 2549	9	4	44.44	5	44.44	0	0.00
8	พ.ศ. 2548	7	0	0.00	7	0.00	0	0.00
9	พ.ศ. 2547	16	5	31.25	11	31.25	0	0.00
10	พ.ศ. 2546	19	5	26.32	14	26.32	0	0.00
11	พ.ศ. 2545	15	7	46.67	8	46.67	0	0.00
12	พ.ศ. 2544	7	0	0.00	7	0.00	0	0.00
รวมทั้งหมด		134	45	33.58	62	46.27	27	20.15
รวมจำนวนนิสิตระหว่างปี พ.ศ. 2544 - 2551		92	30	32.61	62	67.39	0	0

(หมายเหตุ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ไทย จัดให้มีการเรียนการสอนมาแล้ว 12 ปี ที่มา : ระบบฐานการลงทะเบียนออนไลน์ กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ข้อมูล ณ วันที่ 18 พฤษภาคม 2556)

ตาราง 3 ตารางเปรียบเทียบผลรวมสถานภาพทางการศึกษาของนิสิตทั้ง 2 หลักสูตร

สาขาวิชา	ผลรวมจำนวนนิสิตทั้งหมด ตั้งแต่เปิดหลักสูตร			ผลรวมจำนวนนิสิตเฉพาะที่ นอกเหนือจากแผนการสอน ปกติ		
	พันสภาพ	จบการศึกษา	กำลังศึกษา	พันสภาพ	จบการศึกษา	กำลังศึกษา
นิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ตะวันตก	76	97	97	51	97	5
นิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ไทย	45	62	27	30	62	0

(ที่มา : เปรียบเทียบข้อมูลจากระบบฐานการลงทะเบียนออนไลน์ กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ข้อมูล ณ วันที่ 18 พฤษภาคม 2556)

ตาราง 4 ตารางแสดงร้อยละสถานภาพของนิสิตทั้งหมดที่นอกเหนือจากแผนการสอนปกติ

สาขาวิชา	ข้อมูลนิสิตทั้งหมดที่นอกเหนือจากแผนการสอนปกติ					
	พันสภาพ(คน)	ร้อยละ	จบการศึกษา(คน)	ร้อยละ	กำลังศึกษา(คน)	ร้อยละ
นิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ตะวันตก	51	33.33	97	63.40	5	3.27
นิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ไทย	30	32.61	62	67.39	0	0.00
รวมจำนวนทั้งสิ้น	81	33.06	159	64.90	5	2.04

(ที่มา : เปรียบเทียบข้อมูลจากระบบฐานการลงทะเบียนออนไลน์ กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ข้อมูล ณ วันที่ 18 พฤษภาคม 2556)

1.2.1 พฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน

กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์ (2541 อ้างถึงใน เทพิกา รอดสการ, 2548 : 3) กล่าวว่า พฤติกรรมต่างๆ เมื่อกระทำกันซ้ำๆ บ่อยๆ เป็นเวลานานจะติดกลายเป็นนิสัย ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้นอกจากจะเป็นพื้นฐานที่สร้างคุณภาพของบุคลากรที่ดีเมื่อจบการศึกษาออกไปแล้ว ยังสามารถเป็นตัวชี้ (Indicator) ถึงคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนได้อีกด้วย

นักศึกษา แต่ละคน จะมีรูปแบบทางการเรียนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความถนัด ความสนใจ ความสามารถเฉพาะตัว และสภาพแวดล้อมต่างๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการเรียน

1.2.1.1 ความหมาย

บราวน์ และ ฮอลส์แมน (Brow & Holtzman 1967 อ้างถึงใน ศิรินาถ สิงหาแก้ว, 2536 : 18 - 19) ได้ให้ความหมายของนิสัยในการเรียน หมายถึง นิสัยในการเรียนของแต่ละบุคคล อาจมีส่วนช่วยส่งเสริม หรือขัดขวางการเรียนนอกเหนือไปจากองค์ประกอบ ด้านสติปัญญา และนิสัยการเรียนที่ดี จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียนได้

เกษมชัย และหิม (2542 : 137) ได้ให้ความหมายของนิสัยในการเรียน หมายถึง เทคนิคและวิธีการที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนช่วยส่งเสริมให้การเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นิสัยในการเรียนเกิดขึ้นจากการเรียนรู้และการฝึกฝน ซึ่งเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงและปรับปรุงแก้ไขได้ นิสัยในการเรียนจะเกิดขึ้นและมีพลังมากขึ้นถ้าพฤติกรรมการเรียน ได้รับความสำเร็จ ความพอใจหรือสามารถแก้ปัญหาได้ การกระทำนั้นๆ ก็จะได้รับกระทำซ้ำอีกจนกลายเป็นนิสัยติดตัวไป

เทพิกา รอดสการ (2548 : 10) ได้ให้ความหมายของนิสัยในการเรียน หมายถึง การปฏิบัติตัวของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนได้อย่างเหมาะสมกับเวลา และสถานที่ ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การเข้าเรียน การฟัง การอ่าน การจดบันทึกเพื่อช่วยจำ การส่งการบ้าน การทบทวนบทเรียน การเตรียมตัวเข้าเรียน เป็นต้น

เมดค็อก (Maddox 1963 อ้างถึงใน นิภาพร เมืองจันทร์และสุภารัตน์ คำแดง, 2551 : 2) ได้ให้ความหมายของนิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเป็นประจำ จนกลายเป็นนิสัย ซึ่งมีได้เกิดจากสัญชาตญาณ แต่เกิดจากผลของการเรียนรู้และฝึกฝน ดังนั้น นิสัยจึงเป็นสิ่งที่สามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และแก้ไขได้ นิสัยในการเรียนจะเกิดขึ้นและมีพลังมากขึ้น จากการที่พฤติกรรมการเรียนนั้น ประสบความสำเร็จ ความพอใจหรือสามารถแก้ปัญหาได้ การกระทำนั้นๆ ก็ได้รับการทำซ้ำๆ จนกลายเป็นนิสัยของบุคคล

นิภาพร เมืองจันทร์และสุภารัตน์ คำแดง (2551 : 3) ได้ให้ความหมายของนิสัยในการเรียน หมายถึง รูปแบบพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ทางการเรียน ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้และได้รับการฝึกฝน หรือปฏิบัติซ้ำๆ จนกลายเป็นนิสัย โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน วิธีการเรียน และการใช้เวลาในการเรียน

จากความหมายและการศึกษาข้างต้นพอสรุปได้ว่า พฤติกรรมระหว่างเรียน หมายถึง พฤติกรรมทางการเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำจนเป็นนิสัย ซึ่งมีลักษณะเฉพาะบุคคล เกิดจากการเรียนรู้และได้รับการฝึกฝน หรือปฏิบัติซ้ำๆ และปัจจัยประการหนึ่งที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการเรียน หรืออาจจะเรียกว่า “นิสัยในการเรียน” ก็ได้

1.2.1.2 แนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

นิสัยในการเรียนสามารถแสดงออกได้สองทาง คือนิสัยในการเรียนที่ดีและนิสัยในการเรียนที่ไม่ดี นิสัยในการเรียนเกิดจากการฝึกฝนและปฏิบัติในด้านการเรียนเป็นประจำจนเกิดเป็นนิสัย ฉะนั้น นิสัยในการเรียนเป็นสิ่งที่สามารถปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียน (ปัญญา ชูช่วย, 2551 : 41)

สมิทท์ (Smith 1970 อ้างถึงใน นิภาพร เมืองจันทร์ และสุภารัตน์ คำแดง, 2551 : 6) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนที่ต้องการมีความสุขและประสบความสำเร็จในการศึกษา จำเป็นต้องปรับปรุงนิสัยในการเรียนให้มีประสิทธิภาพ โดยการตรวจสอบนิสัยในการเรียนในแต่ละวัน วางแผนล่วงหน้า และเลือกใช้วิธีการที่มีประโยชน์ ผู้เรียนสามารถลดเวลาได้ 1 ใน 3 ถึง 1 ใน 4 ของเวลาเรียนที่เคยใช้ได้ ถ้าผู้เรียนรู้จักสร้างนิสัยในการเรียนที่ดี และจัดระเบียบวิธีการเรียนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีดังนี้

1. กำหนดตารางเวลาเรียน โดยต้องแน่ใจว่าได้ให้เวลาในแต่ละวิชาอย่างพอเพียง และบังคับให้ตนเองปฏิบัติตามได้ตามตารางเวลานั้น

2. จัดสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับหรับตนเองในเวลาทำงาน

3. ตั้งสมาธิอย่างแน่วแน่ ไม่วอกแวกระหว่างการทำงานจนกว่างานจะสำเร็จ

4. ทำงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละวันให้เสร็จ

นิภาพร เมืองจันทร์ และสุภารัตน์ คำแดง (2551 : 6 - 7) ได้ให้แนวคิดในการปรับปรุงนิสัยในการเรียนว่า นิสัยในการเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งอาจมีส่วนส่งเสริม หรือขัดขวางการเรียนนอกเหนือจากองค์ประกอบด้านสติปัญญา นิสัยในการเรียนที่ดี จะสร้างขึ้นระหว่างที่เรียน จะมีคุณค่าเป็นประโยชน์และช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้

กระบวนการในการปรับปรุงนิสัยในการเรียนอาจจะสรุปได้ดังนี้

1. การประเมินพฤติกรรมทางการเรียน ซึ่งแสดงถึงนิสัยในการเรียนที่ไม่ดี เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จของผู้เรียน

2. กำหนดเป้าหมายทางการศึกษาทั้งระยะสั้นและระยะยาว

3. ตัดสินใจปรับปรุงพฤติกรรมที่แสดงถึงนิสัยในการเรียนที่ไม่ดีเพื่อบรรลุเป้าหมายทางการศึกษา

4. กำหนดแผนการปฏิบัติเพื่อปรับปรุงนิสัยในการเรียน ทั้งด้านการใช้เวลา วิธีการเรียน และวิธีการทำงาน

5. ลงมือปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ไม่ล้มเลิกความตั้งใจจนกว่าจะทำงานได้สำเร็จ มีการตรวจสอบและรายงานความสำเร็จในแต่ละวัน

เจมส์ ค็อกซ์ บีนทอน (อ้างถึงใน เทพิกา รอดสการ, 2548 : 14) ได้กล่าวถึงลักษณะการเรียนของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาตามลักษณะการเรียนการสอนไว้ 3 แบบ คือ

1. การศึกษาแบบมามา ซึ่งผู้สอนให้สาระความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรง ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง คอยจดจำสาระความรู้จากอาจารย์ผู้สอนเท่านั้น อาจารย์มีหน้าที่จำเนื้อหาวิชาจากตำรามาสอนผู้เรียน ซึ่งถ่ายทอดได้เพียงร้อยละ 70 ของเนื้อหาวิชาทั้งหมด ส่วนผู้เรียนสามารถรับได้เพียงร้อยละ 40 ของเนื้อหาวิชาเท่านั้น

2. การศึกษาแบบย่ำยา ผู้เรียนไม่ค่อยเอาใจใส่ในวิชาการมากนัก ชอบทำกิจกรรมมากเกินไปจนกระทั่งมีเวลาเข้าชั้นเรียน เมื่อถึงเวลาใกล้สอบ จะหยุดกิจกรรมต่างๆ แสวงหาความรู้อย่างเร่งรีบ และพยายามจำอย่างยัดเยียด เช่น ให้เพื่อนสอนให้ ฯลฯ เมื่อสอบวิชาหนึ่งเสร็จก็จะพยายามทำสมองให้ว่างแล้วดำเนินการเช่นเดิมในวิชาต่อไป

3. การศึกษาแบบไวไว ผู้เรียนเชื่อว่าวิชาการเป็นศาสตร์สำเร็จรูปที่บอกได้ว่าอะไรคืออะไรไม่ดี ผู้เรียนจะไม่สนใจกิจกรรมเสริมหลักสูตร จะสนแต่อาจารย์ผู้สอนอย่างเดียว เพราะมีเป้าหมายว่าจะพยายามทำให้ได้คะแนนดีอย่างเดียวและเพื่อให้จบเร็วๆ บุคคลพวกนี้เมื่อจบแล้วจะประสบความสำเร็จในการทำงานน้อย

ทฤษฎี X ทฤษฎี Y ของแมคกรีกอร์(Douglas MC Gregor Theory X, Theory Y)

แมคกรีกอร์ (อัลลีย์ พูลวัน : ออนไลน์) ได้เสนอแนวคิดการบริหารอยู่บนพื้นฐานของข้อสมมติฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ต่างกัน ทฤษฎี X (The Traditional View of Direction and Control) ทฤษฎีนี้เกิดข้อสมมติฐานดังนี้

1. คนไม่ชอบทำงาน และหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ
2. คนไม่ทะเยอทะยาน และไม่คิดริเริ่ม ชอบให้การสั่ง
3. คนเห็นแก่ตนเองมากกว่าองค์กร
4. คนมักต่อต้านการเปลี่ยนแปลง
5. คนมักโง่ และหลอกง่าย

ผลการมองธรรมชาติของมนุษย์เช่นนี้ การบริหารจัดการจึงเน้นการใช้เงิน วัตถุ เป็นเครื่องล่อใจ เน้นการควบคุม การสั่งการ เป็นต้น

ทฤษฎี Y (The integration of Individual and Organization Goal) ทฤษฎีข้อนี้เกิดจากข้อสมมติฐานดังนี้

1. คนจะให้ความร่วมมือ สนับสนุน รับผิดชอบ ขยัน
2. คนไม่เกียจคร้านและไว้วางใจได้
3. คนมีความคิดริเริ่มทำงานถ้าได้รับการจูงใจอย่างถูกต้อง
4. คนมักจะพัฒนาวิธีการทำงาน และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

ผู้บังคับบัญชาจะไม่ควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างเข้มงวด แต่จะส่งเสริมให้รู้จักควบคุมตนเองหรือของกลุ่มมากขึ้น ต้องให้เกียรติซึ่งกันและกันจากความเชื่อที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดระบบการบริหารที่แตกต่างกันระหว่างระบบที่เน้นการควบคุมกับระบบที่ค่อนข้างให้อิสระภาพ

1.2.2 เจตคติต่อการเรียน

เจตคติเป็นผลมาจากที่บุคคลประเมินจากสิ่งเร้าแล้วมาแปรเปลี่ยนความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรม เจตคติของบุคคลจะแปรค่าได้ทั้งในด้านคุณภาพและความเข้ม ซึ่งเจตคติมีทั้งทางบวกและทางลบ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ มากกว่าที่จะมีมาแต่กำเนิด หรือเป็นผลมาจากโครงสร้างภายในตัวบุคคลหรือบุคลิกภาวะ เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าที่เป็นกลุ่มเดียวกันจะมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน เจตคติเป็นสิ่งที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วอาจเป็นสิ่งที่ถาวรหรือถดถอยไป หรือชั่วคราวก็ได้ เจตคติเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการเรียน ผู้เรียนที่มีเจตคติต่อการเรียนส่วนใหญ่จะมีผลการเรียนที่ดีตาม

1.2.2.1 ความหมาย

ธีระชน พลโยธา (2545 : 33) ได้ให้ความหมายของเจตคติ หมายถึง ความรู้สึกเชื่อศรัทธาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จนเกิดความพร้อมที่จะแสดงการกระทำออกมา ซึ่งเป็นไปในแนวทางที่ดีหรือไม่ดีก็ได้ เจตคตินี้ ยังไม่ได้เป็นพฤติกรรมแต่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนแสดงพฤติกรรมออกมา

อพออร์ท (Allport 1935 อ้างถึงใน นวลศิริ เปาโรหิต, 2545 : 125) ได้ให้ความหมายของเจตคติ หมายถึง เป็นสภาวะของความพร้อมทางจิตใจซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้เป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิภริยาระหว่างบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของและ สถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เจตคติจึงก่อรูปได้ดังนี้

1. เกิดจากการเรียนรู้ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมในสังคม
2. การสร้างความรู้สึกจากประสบการณ์ของตนเอง
3. ประสบการณ์ที่ได้รับจากเดิม มีทั้งทางบวกและลบ จะส่งผลถึงเจตคติต่อสิ่ง

ใหม่ที่คล้ายคลึงกัน

4. การเลียนแบบบุคคลที่ตนเองให้ความสำคัญ และรับเอาเจตคตินั้นมาเป็นของตน

เบลกินและสกายเดล (Belkin and Skydell 1979 อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2549 : 58) ได้ให้ความหมายของเจตคติ หมายถึง แนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนองในทางที่พอใจหรือไม่พอใจต่อสถานการณ์ต่างๆ

พรชัย หนูแก้ว (2546 : 45) ได้ให้ความหมายของเจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของแต่ละบุคคล เป็นสภาพความพร้อมทางจิตใจ ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สภาพความพร้อมความรู้สึกเชื่อหรือความศรัทธา ที่จะนำไปสู่การแสดงความโน้มเอียงในรูปของการประเมินว่า ชอบ

ไม่ชอบ หรือมีความพร้อมที่จะแสดงการกระทำออกมาในแนวทางที่ดีหรือไม่ดี ต่อบุคคลหรือสิ่งใด สิ่งที่จะกำหนดทิศทางหรือปฏิภิกิริยาต่อบุคคล สิ่งของหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

สายสุคา โคตรสมบัติ (2548 : 15) ได้ให้ความหมายของเจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับบุคคลหรือกลุ่ม ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับ มีความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกทางอารมณ์ว่าชอบหรือไม่ชอบ ดังนี้ เจตคติจึงเป็นคุณลักษณะของความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด และมีแนวโน้มที่จะทำการตอบสนองต่อสิ่งนั้น ซึ่งอาจจะเป็นไปในทางบวกหรือทางลบก็ได้

ธีรวุฒิ เอกะกุล (2549 : 3) ได้ให้ความหมายของเจตคติ หมายถึง พฤติกรรมหรือความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้ เกี่ยวกับสิ่งเร้าสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางสังคมรวมทั้งเป็นความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

จากความหมายและการศึกษาข้างต้นพอสรุปได้ว่า เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อการเรียน อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ อันนำไปสู่การแสดงออกทางพฤติกรรมต่อสิ่งต่างๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทิศทางสนับสนุนหรือต่อต้านก็ได้

1.2.2.2 แนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

สมแสง อรัญญาศรี (2552 : 41) ได้กล่าวว่า เจตคติเป็นลักษณะความรู้สึกที่บอกลักษณะทางจิตใจ อารมณ์ และความรู้สึก สามารถแสดงออกได้ 2 ทิศทาง คือ ทิศทางบวก และทิศทางลบ การที่บุคคลรู้สึกมากน้อยต่างกัน โดยมีเป้าหมายเจตคติต่อสิ่งที่ได้เรียนรู้และแรงจูงใจที่ได้รับ ทำให้บุคคลกล้าเผชิญหน้ากับสิ่งเร้า หรือหลีกเลี่ยง เจตคติอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ง่ายตามทิศทางของอารมณ์หรือแรงจูงใจที่ได้รับหรืออาจจะหยุดและเลิกไปได้ เนื่องจากชุมชนหรือสังคมหนึ่งๆ มีความสำคัญต่อพัฒนาการเจตคติต่อความคิดและความรู้สึก มีหลักการที่เป็นนามธรรม เช่น อุดมคติต่อเสรีภาพในการพูด การเขียน การแสดงออกของนักเรียน เจตคติจะมีผลต่อการเรียนของนักเรียนมาก หากนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานในชั้นเรียน และต่อครูนักเรียนย่อมได้รับความพอใจ และความสำเร็จจากการเรียนนั้นไม่มากก็น้อย นักเรียนจะทำงานได้ผลดีขึ้นในโอกาสต่อไป ในทางตรงกันข้ามถ้านักเรียนมีเจตคติไม่ดีต่องานในชั้นเรียน และต่อครูแล้ว นักเรียนมักจะประสบความล้มเหลว ซึ่งจะมีผลให้นักเรียนเกิดความท้อแท้ในการเรียนหนักขึ้นอีก ผลสุดท้ายนักเรียนก็ต้องหางออกในทางที่ไม่พึงประสงค์ ดังนั้นเจตคติจึงมีลักษณะที่ไม่ถาวร ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงได้ง่ายๆ อย่างไรก็ตามการสอนที่ดีของครู ย่อมทำให้เด็กมีเจตคติที่ดีได้เหมือนกัน และในทางตรงกันข้ามการสอนที่ย่อมเปลี่ยนแปลงเจตคติที่ดีของนักเรียนให้กลายเป็นไม่ดีได้เช่นกัน

ธีรวุฒิ เอกะกุล (2549 : 11 - 21) ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ประโยชน์ของเจตคติ และการวัดเจตคติ ไว้ดังนี้

การเปลี่ยนแปลงเจตคติประกอบไปด้วยปัจจัยดังนี้

1. การมีประสบการณ์เฉพาะอย่าง เกิดจากสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ เช่น การมีประสบการณ์ที่ดีก่อให้เกิดเจตคติที่ดี การได้รับการลงโทษทางร่างกาย และจิตใจจะเป็นประสบการณ์ที่ไม่ดีจะเกิดภาวะคับข้องใจเกิดเจตคติที่ไม่ดี เป็นต้น

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นๆ เจตคติหลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นจากผลของการได้ติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการที่เด็กได้รับในครอบครัวและสังคม เช่น การได้รับคำบอเล้าจากผู้ปกครองและครู เป็นต้น

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง เจตคติบางอย่างของบุคคลถูกสร้างขึ้นจากการเลียนแบบจากคนอื่น กระบวนการเลียนแบบเริ่มขึ้นตั้งแต่การสังเกตพฤติกรรมของคนอื่น ขึ้นต่อไปเป็นการแปลความหมาย การปฏิบัติให้อยู่ในรูปของความเชื่อ ยิ่งบุคคลที่เป็นแบบอย่างเป็นที่เคารพ หรือได้รับการยกย่องอยู่แล้วจะมีผลต่อความเชื่อมากยิ่งขึ้น

4. องค์กรประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบันเจตคติ ของบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากสถาบัน เช่น โรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีศาสนาหน่วยงานต่างๆ เป็นต้น สถาบันเหล่านี้จะเป็นทั้งแหล่งที่มา และสิ่งที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดเจตคติบางอย่างได้

ประโยชน์ของเจตคติ สามารถสรุปดังนี้

1. ช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยการจัดรูป หรือจัดระบบสิ่งของต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเรา

2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตนเอง โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดี หรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเขา

3. ช่วยปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งมีปฏิกิริยาโต้ตอบหรือการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งลงไปนั้น ส่วนมากจะทำให้สิ่งที่เกิดความพอใจ หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม

4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าเจตคตินั้น นำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

5. เตรียมบุคคลให้พร้อมต่อการปฏิบัติการ

6. ช่วยให้บุคคลได้คาดคะเนล่วงหน้าว่าอะไรจะเกิดขึ้น

7. ทำให้บุคคลได้รับความสำเร็จตามหลักชัยที่วางไว้

การวัดเจตคติ

เนื่องจากเจตคติเป็นมโนภาพที่วัดได้ยาก เมื่อเทียบกับการวัดด้านอื่นๆ นักจิตวิทยาและนักวัดผลได้พยายามหาวิธีการวัด และสร้างเครื่องมือวัดที่มีคุณภาพที่กระตุ้นให้ได้มาซึ่งความรู้สึกแท้จริงของผู้ถูกวัด ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีที่ง่ายและตรงไปตรงมามากที่สุดผู้สัมภาษณ์จะต้องเตรียมข้อรายการที่ซักถามไว้อย่างดี ต้องเขียนเน้นความรู้สึกที่สามารถวัดเจตคติได้ตรงเป้าหมาย ผู้สัมภาษณ์จะได้ทราบความรู้สึกหรือความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแต่มีข้อเสียว่าผู้ถามจะไม่ได้รับคำตอบที่จริงใจจากผู้ตอบเพราะผู้ตอบอาจจะปิดเป็นคำตอบเนื่องจากเกิดความเกรงกลัวต่อการแสดงความคิดเห็น วิธีแก้ไข คือผู้สัมภาษณ์ต้องสร้างบรรยากาศในการสัมภาษณ์ให้เป็นกันเองให้ผู้ตอบรู้สึกสบายในไม่เคร่งเครียดเป็นอิสระแนใจในคำตอบว่าจะเป็นการลับ

2. การสังเกต เป็นวิธีการที่ใช้ตรวจสอบบุคคลอื่น โดยการเฝ้ามองและจดบันทึกพฤติกรรมของบุคคลอย่างมีแบบแผน เพื่อจะได้ทราบว่าบุคคลที่เราสังเกตมีเจตคติ ความเชื่อ อุปนิสัยเป็นอย่างไร ข้อมูลที่ได้จะถูกต้องใกล้เคียงกับความจริงหรือเป็นที่เชื่อถือได้เพียงใดนั้นมีข้อควรคำนึงหลายประการ กล่าวคือ ควรมีการศึกษาหลายๆ ครั้ง เพราะเจตคติของบุคคลมาจากหลายๆ สาเหตุนอกจากนี้ตัวผู้สังเกตจะต้องทำตัวเป็นกลาง ไม่มีความลำเอียงและการสังเกตหลายๆ ช่วงเวลาไม่ใช่สังเกตเฉพาะเวลาใดเวลาหนึ่ง

3. การรายงานตนเอง ต้องให้ผู้สอบวัดแสดงความรู้สึกของตนเอง ตามสิ่งเร้าที่เขาได้สัมผัส นั่นคือสิ่งเร้าที่เป็นข้อคำถามให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกออกมาอย่างตรงไปตรงมาอาจเป็นแบบทดสอบ หรือใช้มาตราวัดของ Thurstone , Guttman , Likert และ Osgood เป็นต้น

4. เทคนิคจินตนาการ ต้องอาศัยสถานการณ์หลายอย่างเป็นสิ่งเร้า เช่น ประโยค ไม่สมบูรณ์ ภาพแปลกๆ เรื่องราวแปลกๆ เมื่อผู้สอบเห็นสิ่งเหล่านี้จะจินตนาการออกมา แล้วนำมาตีความหมายจากการตอบนั้นๆ พอจะรู้ได้ว่ามีเจตคติต่อสิ่งเร้าอย่างไร

5. การวัดทางสรีระภาพ การวัดด้านนี้อาศัยเครื่องมือไฟฟ้า แต่สร้างเฉพาะเพื่อจะวัดความรู้สึก อันจะทำให้พลังไฟฟ้าในร่างกายเปลี่ยนแปลง เช่น ถ้าจิตใจเข้มจะช้ออย่างหนึ่ง เสียใจเข้มจะช้ออีกอย่างหนึ่ง ใช้หลักการเดียวกันกับเครื่องจับเท็จ เครื่องมือแบบนี้ยังพัฒนาไม่ดี จึงไม่นิยมใช้เท่าใดนัก

เจตคติสามารถวัดได้โดยการสร้างแบบวัดเจตคติเพื่อตามความรู้สึกต่อสิ่งเร้าในรูปของความชอบหรือไม่ชอบ แบบวัดเจตคติที่นิยมใช้มีอยู่ 4 วิธี อังโน สมเจตน์ นาคเสวี อุสมาน ราษฎร์นิยม และสุสนา เจาะเลาะ (2550 : 11) ดังนี้

1. วิธีลิเคิร์ทสเกล (Likert Scale) เป็นวิธีการวัดเจตคติที่รู้จักกันแพร่หลายมากที่สุดวิธีหนึ่ง การวัดเจตคติของลิเคิร์ท เริ่มด้วยการรวบรวมหรือเรียบเรียงข้อความที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่ต้องการจะศึกษาให้ความหมายสิ่งที่ต้องการจะวัดให้แน่นอน ชัดเจน และครอบคลุมขอบเขตเนื้อหาที่ต้องการวัดทั้งหมด และข้อความที่สร้างขึ้นต้องประกอบไปด้วยข้อความที่สนับสนุนและต่อต้านในเรื่องที่ต้องการจะวัด กล่าวคือ มีข้อความที่เป็นบวกและเป็นลบคละกันไป และนำข้อความที่รวบรวมได้ไปลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะทำการศึกษา โดยกำหนดคำตอบของแต่ละข้อความให้เลือกตอบคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง การให้คะแนนนั้น จะขึ้นอยู่กับชนิดของข้อความว่าเป็นข้อความที่สนับสนุนหรือ

เป็นบวก ถ้าตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 5 คะแนน และลดลงไป จนถึงตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 1 คะแนน ส่วนข้อความที่ต่อต้านหรือเป็นลบ ถ้าตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 5 คะแนน และลดลงเรื่อย ๆ ไปจนถึง เห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 1 คะแนน คะแนนของผู้ตอบแต่ละคนในแบบวัดเจตคติคือผลรวมของคะแนนทุกข้อในแบบวัดเจตคติ ซึ่งลิเคิร์ทถือว่าผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดย่อมมีโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นมาก และในทำนองเดียวกัน ผู้ที่มีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งใดนั้นโอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็จะมีน้อยและโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นจะมีมาก คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบในแบบวัดเจตคติของแต่ละคน

2. วิธีเทอร์สโตน สเกล (Thurstone Scale) วิธีการวัดแบบเทอร์สโตนนี้เน้นปัญหาด้านการมีช่วงเท่ากัน มากกว่าการวัดแบบอื่น ซึ่งในทางปฏิบัติ หมายถึง วิธีการให้น้ำหนักหรือคะแนนแต่ละข้อความที่ประกอบขึ้นมาเป็นสเกล ข้อความแต่ละข้อความจะมีน้ำหนักในแต่ละช่วงเท่ากันโดยเทอร์สโตนยึดหลักที่ว่า "คุณลักษณะใดๆ ในความรู้สึกของคนเรานั้นจะมีตั้งแต่เห็นด้วยน้อยที่สุด ไปจนถึงเห็นด้วยมากที่สุด" โดยจะแบ่งช่วงความรู้สึกออกเป็น 11 ช่วงเท่าๆ กัน ความคิดเห็นแต่ละข้อความจะมีน้ำหนักค่าเจตคติต่างกันไปจะอยู่ในช่วงไหนนั้นก็แล้วแต่ข้อความคิดเห็นนั้น

3. วิธีกัทแมน สเกล (Guttman Scale) จากข้อบกพร่องเทอร์สโตนสเกลและลิเคิร์ทสเกล ในเรื่องเกี่ยวกับความหมายของคะแนนและความเป็นมิติเดียวกันตลอดจนความสามารถในการนำคะแนนมาสร้างเป็นสเกลใช้แก่ข้อบกพร่องที่กัทแมนได้ให้ความสนใจและคิดหาวิธีสร้างสเกลที่มีคุณสมบัติเด่น

4. วิธีการหาความแตกต่างของความหมาย (Semantic Differential) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดรวบยอด (Concepts) ของบุคคลแต่ละบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ ผู้ที่คิดวิธีนี้ คือ ชาร์ล ออสกู๊ด (Charles E. Osgood) และผู้ร่วมงาน เป็นการศึกษาถึงความหมายของสิ่งต่างๆ ตามความคิดเห็นของกลุ่มที่จะศึกษา โดยการให้ประเมินค่าเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการวัดอาจจะเป็นสถานที่ บุคคล เหตุการณ์ ฯลฯ การประมาณค่านั้นใช้คำคุณศัพท์ ซึ่งตรงกันข้ามและมีลำดับของความมากน้อยจากด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่งรวมทั้งหมด 7 อันดับ (บางครั้งใช้ 5 หรือ 3 อันดับ) ในการที่จะให้ผู้ตอบประเมินค่ามาก หรือน้อยนี้ ทำให้เชื่อได้ว่าแบบวัดนี้สามารถใช้วัดเจตคติของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่อสิ่งต่างๆ ได้ และสามารถเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของกลุ่มต่างๆ ได้

1.2.3 แรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนเป็นอย่างมาก เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการกระตุ้นให้นักศึกษาสามารถเรียนได้นาน และได้รับความรู้ได้มากกว่าผู้ที่ไม่มีความจูงใจในการเรียน แรงจูงใจที่

เกี่ยวข้อง เช่น ความอยากได้ความรู้เพิ่มมากขึ้น ความอยากได้ผลการเรียนที่ดีขึ้น ความอยากเป็นที่หนึ่งของชั้นเรียน ความอยากเรียนจบแล้วมีงานที่มีความมั่นคงทำ ฯลฯ

1.2.3.1 ความหมาย

ธีระชน พลโยธา (2545 : 26) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจความปรารถนาของบุคคลที่ตั้งใจจะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุเป้าหมาย ประสบความสำเร็จ ด้วยความพยายาม วิริยะ อุตสาหะ มีความอดทน และไม่ท้อต่ออุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้น

สิบศักดิ์ มีพวงพินธุ์ (2546 : 11) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง เป็นแรงจูงใจที่กระตุ้นให้บุคคลสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างไม่ย่อท้อ โดยใช้วิธีการต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาหรือเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จตามมาตรฐานที่ตั้งไว้

เดิมศักดิ์ คทวนิช (2546 อ้างถึงใน ประยูทธ ไทยธานี, 2550 : 128) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่จะพยายามทำกิจกรรมหนึ่งกิจกรรมใดที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบอยู่ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ไม่ว่างานนั้น จะมีความยาก ลำบากหรือประสบปัญหาอุปสรรคมากน้อยเพียงใด บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สูงจะอดทนและไม่เกิดความย่อท้อ ในทางตรงกันข้ามกลับยิ่งจะพยายามหาทางฟันฝ่าและเอาชนะ ปัญหาอุปสรรคต่างๆ เหล่านั้นด้วยตนเองเพื่อความสำเร็จและความภาคภูมิใจที่จะเกิดขึ้นกับตน ในขณะที่เดียวกันถ้าบุคคลนั้นไม่สามารถฟันฝ่าปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้แล้ว บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะรู้สึกกังวลอยู่ตลอดเวลา ตัวอย่างพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่าเป็นบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เช่น ชอบทำงานที่ยากและท้าทายสลบซับซ้อนได้เป็นเวลานานๆ ชอบการแข่งขันและต้องการชัยชนะ มีความทะเยอทะยานสูง ต้องการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา มีเป้าหมายที่เด่นชัดแน่นอน เป็นตัวของตัวเอง ไม่ชอบการเลียนแบบ มีการวางแผน ในการทำงาน ล่วงหน้า มีระดับความคาดหวังสูง (Level of Aspiration) มีความอดทนและมานะบากบั่นที่จะเอาชนะอุปสรรคและปัญหาต่างๆ และทำชอบทำอะไรด้วยตนเองเป็นต้น

ชุลีพรรณ พลธานี (2547 : 10) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วง เราจะสังเกตเห็นว่านักเรียนที่เรารู้จักนั้น บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ความแตกต่างของบุคคลทั้งสองพวกนี้ดู ได้จากการทำงาน

ภักพล นันดาวิราช (2551 : 12) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่ได้รับผลสำเร็จในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคหรือขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่างๆ เพื่อแก้ปัญหา มีความทะเยอทะยานสูงเพื่อนำตนเองไปสู่ความสำเร็จมีความต้องการเป็นอิสระในการทำกิจกรรมนั้นๆ ต้องการชัยชนะในการแข่งขัน มุ่งมั่นที่จะทำได้ดีเลิศ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตนเองตั้งไว้

จากความหมายและการศึกษาข้างต้นพอสรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเรียนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่ต้องการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ลุล่วง ประสบความสำเร็จ

ด้วยความพยายาม วิริยะ อุตสาหะ มีความอดทน ไม่ห่อต้ออุปสรรค ซึ่งแต่ละคนมีแรงจูงใจที่ไม่เท่ากัน

1.2.3.2 แนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

พรณี ชูชัย เจนจิต (2545 : 292) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความมานะบากบั่น พยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่างๆ พยายามที่จะไปให้ถึงจุดมุ่งหมายปลายทาง

2. เป็นผู้ที่ทำงานที่มีการวางแผน

3. เป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภณ (2542 : 140 – 141 อ้างถึงใน รัชดา เบญจจะอาแว, 2546 : 62)

ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ 8 ประการ ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความบากบั่น พยายาม อดทน เพื่อจะทำให้งานบรรลุเป้าหมาย

2. ต้องการงานให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีเลิศของความสำเร็จ

3. ชอบความท้าทายของงาน โดยมุ่งทำงานที่สำคัญให้ประสบความสำเร็จ

4. ชอบแสดงออกถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน

5. ชอบแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์

6. ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นตอนและมีการวางแผน

7. ชอบยอมเหตุผลมาประกอบคำพูดเสมอ

8. อยากให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง

ประสาธ อิศรปริดา (2547 : 105) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียนได้เข้าใจความปรารถนาของตนเอง โดยการศึกษาด้วยตนเองและยอมรับความต้องการของบุคคลอื่นๆ ด้วย

2. สามารถเลือกจุดมุ่งหมายที่เป็นไปได้จริงๆ สำหรับตนเอง เป็นการสร้างจุดมุ่งหมายจากภายในตนเอง

3. พัฒนาการวางแผนงานให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง และมีการกระทำที่สามารถปฏิบัติให้ถึงจุดหมายนั้นได้

4. ให้อำนาจที่รู้ว่าเขาจะไปสู่จุดหมายได้อย่างไรโดยเน้นให้เกิดความรับผิดชอบต่อตนเอง และดำเนินการตามแผนที่สามารถปฏิบัติได้

McClelland (1961 อ้างถึงใน สุจิตา เกตุแก้ว, 2547 : 30) ได้แสดงความคิดเห็นว่าการที่จะทำให้บุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้นไปเป็นสิ่งที่ไม่ได้ง่ายนัก เพราะความต้องการของผลสัมฤทธิ์หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นฝังแน่นอยู่ในวัฒนธรรม เป็นต้นว่าศาสตร์การดำเนินชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการที่บิดามารดาอบรมเลี้ยงดูบุตร โดย McClelland ได้เสนอแนะว่าการ

เลี้ยงดูควรลดอำนาจข่มขู่ของบิดาให้น้อยลง และสร้างทัศนคติ ค่านิยมที่เน้นผลสัมฤทธิ์ของแต่ละบุคคลที่จะเน้นการพึ่งพาอาศัยและอำนาจจากภายนอก ซึ่งบุคคลไม่สามารถจะควบคุมได้อันเป็นสิ่งที่สำคัญมาก

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคคลีแลนด์ McClelland

ทฤษฎีนี้เน้นอธิบายการจูงใจของบุคคลที่กระทำการเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการความสำเร็จมีได้หวังรางวัลตอบแทนจากการกระทำของเขา ซึ่งความต้องการความสำเร็จนี้ในแง่ของการทำงานหมายถึงความต้องการที่จะทำงานให้ดีที่สุดและทำให้สำเร็จผลตามที่ตั้งใจไว้ เมื่อคนทำอะไรสำเร็จได้ก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้ทำงานอื่นสำเร็จต่อไป หากองค์การใดที่มีพนักงานที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จำนวนมากก็จะเจริญรุ่งเรืองและเติบโตเร็ว

ในช่วงปี ค.ศ. 1940s นักจิตวิทยาชื่อ David I. McClelland ได้ทำการทดลองโดยใช้แบบทดสอบการรับรู้ของบุคคล (Thematic Apperception Test (TAT)) เพื่อวัดความต้องการของมนุษย์ โดยแบบทดสอบ TAT เป็นเทคนิคการนำเสนอภาพต่างๆ แล้วให้บุคคลเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่เขาเห็น จากการศึกษาวิจัยของแมคคลีแลนด์ได้สรุปคุณลักษณะของคนที่มีความแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีความต้องการ 3 ประการ ที่ได้จากแบบทดสอบ TAT ซึ่งเขาเชื่อว่าเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะเข้าใจถึงพฤติกรรมของบุคคลได้ดังนี้

1. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement (nAch)) เป็นความต้องการที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้เต็มที่และดีที่สุดเพื่อความสำเร็จ จากการศึกษาวิจัยของ McClelland พบว่า บุคคลที่ต้องการความสำเร็จ (nAch) สูง จะมีลักษณะชอบการแข่งขัน ชอบงานที่ท้าทาย และต้องการได้รับข้อมูลป้อนกลับเพื่อประเมินผลงานของตนเอง มีความชำนาญในการวางแผน มีความรับผิดชอบสูง และกล้าที่จะเผชิญกับความล้มเหลว

2. ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation (nAff)) เป็นความต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต้องการสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น บุคคลที่ต้องการความผูกพันสูงจะชอบสถานการณ์การร่วมมือมากกว่าสถานการณ์การแข่งขัน โดยจะพยายามสร้างและรักษาความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น

3. ความต้องการอำนาจ (Need for power (nPower)) เป็นความต้องการอำนาจเพื่อมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น บุคคลที่มีความต้องการอำนาจสูง จะแสวงหาวิถีทางเพื่อให้ตนมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับหรือยกย่อง ต้องการความเป็นผู้นำ ต้องการงานให้เหนือกว่าบุคคลอื่น และจะกังวลเรื่องอำนาจมากกว่าการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาพบว่าพนักงานที่มีความแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักต้องการจะทำงานในลักษณะ 3 ประการดังนี้

1. งานที่เปิดโอกาสให้เขารับผิดชอบเฉพาะส่วนของเขา และเขามีอิสระที่จะตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเอง

2. ต้องการงานที่มีระดับยากง่ายพอดี ไม่ง่ายหรือยากจนเกินไปกว่าความสามารถของเขา

3. ต้องการงานที่มีความแน่นอนและต่อเนื่องซึ่งสร้างผลงานได้และทำให้เขามีความก้าวหน้าในงานเพื่อจะพิสูจน์ตนเองถึงความสามารถของเขาได้

นอกจากงานในลักษณะดังกล่าวแล้วแมคคลีแลนดีได้พบว่าปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการทำงานเพื่อให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพคือสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับงานที่เขาทำด้วย

1.2.4 การปรับตัว

การเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ผู้เข้าศึกษาจะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ รูปแบบการเรียนใหม่ ๆ และเพื่อนใหม่ ๆ ซึ่งรูปแบบการปรับตัวจะเป็นแบบค่อย ๆ เป็นค่อย ๆ ไป เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมใหม่ ๆ ได้

1.2.4.1 ความหมาย

สุรางค์ โค้วตระกูล (2544 : 48 – 49) ได้ให้ความหมายของการปรับตัว หมายถึง การปรับให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมเพื่ออยู่ในสภาพที่สมดุล การปรับตัวประกอบด้วยกระบวนการ 2 อย่าง คือ กระบวนการซึมซับหรือการดูดซึมประสบการณ์ เมื่อมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่จะซึมซับหรือดูดซึมประสบการณ์ใหม่ ให้รวมอยู่ในโครงสร้างของสติปัญญา และกระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญา คือ การเลียนแบบของโครงการเซาร์ปัญญาที่มีอยู่แล้วให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมหรือเป็นการเปลี่ยนแปลงความคิดเดิมให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม

วรารภรณ์ ตระกูลสฤษดี (2545 : 3) ได้ให้ความหมายของการปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลใช้ความพยายามในการปรับตนเอง เมื่อเผชิญกับสภาพปัญหาความอึดอัดใจ ความคับข้องใจ ความเครียด ความทุกข์ใจ ความวิตกกังวลต่างๆ ฯลฯ จนเป็นสภาพการณ์ที่บุคคลนั้นๆ สามารถอยู่สภาพแวดล้อม หรือในสภาพปัญหานั้นๆ ได้ ถ้าบุคคลปรับตัวแล้วสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมได้อย่างมีความสุขได้นั้นแสดงว่าบุคคลนั้นมีสุขภาพจิตดี แต่หากว่าบุคคลปรับตัวแล้วยังมีความทุกข์ใจ ว้าวุ่นใจไม่สบายใจอยู่ ความรู้สึกดังกล่าวย่อมจะทำให้บุคคลนั้นกลายเป็นบุคคลที่มีสุขภาพจิตไม่ดี และหากเรื้อรังรุนแรงมากขึ้น อาจเจ็บป่วยเป็นโรคประสาทหรือโรคจิตได้

เดิมศักดิ์ กทวนิช (2546 : 293) ได้ให้ความหมายของการปรับตัว หมายถึง ความพยายามของบุคคลในการหาวิธีการลดความตึงเครียดทางอารมณ์ที่เกิดจากความไม่สมปรารถนาในสิ่งที่ตนหรือสังคมคาดหวังรวมทั้งไปถึงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เผชิญอยู่ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

จาริยา พลประสิทธิ์ (2548 : 41) ได้ให้ความหมายของการปรับตัวทางการเรียน หมายถึง การที่นิสิตมีความตั้งใจ ความรับผิดชอบต่อการเรียน มีความพยายามที่จะเรียนให้ได้ผล

การเรียนรู้ที่มีความมุ่งมั่นที่จะเรียนให้สำเร็จและมีความพึงพอใจในสาขาวิชาที่เรียน สามารถควบคุมความเครียดและความกดดันได้

จากความหมายและการศึกษาข้างต้นพอสรุปได้ว่า การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลใช้ความพยายามในการปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ส่วนการปรับตัวทางการเรียนเป็นการปรับตัวให้สามารถเรียนได้อย่างมีความสุข เพื่อผลการเรียนที่ดี

1.2.4.2 แนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

สาเหตุของการปรับตัว

วราภรณ์ ตระกูลสฤณี (2545 : 4) กล่าวถึงสาเหตุของการปรับตัวว่า มนุษย์ต้องมีการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของชีวิตและเพื่อความสุขและราบรื่นในชีวิตมนุษย์ โดยมีเหตุผลสำคัญดังนี้

1. เพื่อความอยู่รอดของชีวิต ตลอดชั่วชีวิตของบุคคลหนึ่ง ๆ ย่อมผ่านช่วงชีวิตมามากมาย พบกับความเปลี่ยนแปลง ทั้งที่เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติเริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิ เป็นตัวอ่อนอยู่ในครรภ์มารดา เจริญเติบโตมาเป็นทารกอยู่ในครรภ์มารดาต่อมาคลอดเป็นทารกแรกเกิดและเติบโตมาจนถึงทุกวันนี้เราทุกคนต้องพบกับสภาพความเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอดซึ่งทุกคนต้องปรับตัวเพื่อจะอยู่รอดให้ได้ในแต่ละช่วงชีวิต เช่น เมื่อทารกแรกเกิดก็ดูดนมกินนมมารดาเพียงอย่างเดียวเมื่อโตขึ้นสักหน่อย ราวๆ 3 เดือน มารดาก็เริ่มจะให้อาหารอื่นทดแทน ลักษณะการปรับตัวเช่นนี้เหตุผลคือ ความจำเป็นต้องปรับตัวเองให้เข้ากับสภาพความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตัวเรา“เพื่อความอยู่รอดของชีวิต”

2. เพื่อความสุข หากมีคำถามว่า ความสุขคืออะไร ความสุข คือ การไม่มีความทุกข์ ความทุกข์ คือ การไม่มีความสุข การปรับตัว ช่วยให้เรามีความสุขได้อย่างไร การปรับตัวช่วยให้เรายอมรับสภาพการณ์ สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วพยายามหาวิธีการแก้ไข ขจัดปัดเป่าปัญหาหรือสภาพที่ค่อนข้างเลวร้าย หรือสภาพการณ์ที่เลวร้ายมากๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวเราให้บรรเทาเบาบางลง ซึ่งอาจจะพยายามแก้ไขด้วยตนเอง หรือมีการแสวงหาบุคคลอื่นมาช่วยแก้ไขปัญหา สุดท้ายเมื่อปัญหาคลีคลายมีการแก้ไขแล้ว ความคิด ความรู้สึก ของเราก็จะดีขึ้น ผ่อนคลายความตึงเครียดลงไป เมื่อความทุกข์หายความสุขสบายใจย่อมเกิดขึ้น

ฮาวิกเฮริสท์ (Havighurst.1953 อ้างถึงใน ธีญมาส วรงค์สิงหรา, 2547 : 10) พิจารณาการปรับตัวในแง่ของการเรียนรู้ตามขั้นพัฒนาของชีวิต เขามีความเห็นว่าการพัฒนาการของชีวิตในแต่ละวัยนั้น บุคคลมีงานประจำวัยหรืองานประจำชั้นที่ต้องเรียนรู้ควบคู่กันไป ถ้าบุคคลสามารถพัฒนางานประจำวัยได้สำเร็จก็จะเป็นบุคคลที่มีความสุขและสามารถพัฒนางานประจำวัยในขั้นต่อไปได้อย่างสำเร็จด้วย ในทางตรงกันข้ามงานในช่วงวัยใดไม่ประสบผลสำเร็จจะทำให้บุคคลนั้นไม่มีความสุข และพัฒนางานประจำวัยในช่วงต่อไปได้ยากลำบาก ดังนั้นบุคคลที่มีการ

ปรับตัวได้ในทัศนะของฮาวิกเฮริสท์ จึงหมายถึงบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และพัฒนางานประจำวัยให้ผ่านพ้นได้ด้วยดี

วิลเลียมสัน (Williamson. 195 อ้างถึงใน นิภา คำภาฑู, 2547 : 15) ผู้นำทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบนำทางมีความเชื่อว่ามนุษย์มีสติปัญญาและเหตุผล ตลอดจนมีแนวโน้มที่จะพัฒนาตนเองได้ แต่การที่จะพัฒนาได้นั้นต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้อื่นโดยเฉพาะสังคมที่แวดล้อมเขาอยู่ การที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคมจะทำให้เขามองเห็นและรู้จักตนเองในด้านต่างๆ เช่น ความรู้ ความสามารถ ความสนใจ ค่านิยมและทัศนคติความต้องการและเป้าหมายที่เขาเลือก ในขณะที่เดียวกันก็ได้เรียนรู้จากผู้อื่น ได้รับรู้ประสบการณ์สังคมในด้านต่างๆ เช่น ค่านิยมทางสังคม มาตรฐานและข้อจำกัดทางสังคม ปัญหาต่างๆ ในสังคม ตลอดจนวิธีการที่จะจัดการแก้ไขทั้งทางตรงและทางอ้อม จากความเชื่อดังกล่าว วิลเลียม จึงสรุปว่า บุคคลสามารถปรับตัวได้ถ้ามีความรู้ความเข้าใจในตนเองรวมทั้งการรู้จักและการเข้าใจสังคม เพราะที่ทำให้เขาสามารถตัดสินใจเลือกวิธีการดำเนินชีวิตหรือแก้ไขปัญหาก็ได้อย่างมีสติและมีเหตุผล โดยการใช้ข้อมูลที่ได้รับจากประสบการณ์ในสังคมมาประกอบการพิจารณาจนสามารถสร้างความสอดคล้องหรือความหยุ่นระหว่างความต้องการและเป้าหมายที่พึงประสงค์ของตนเองกับสภาพแวดล้อม

จากทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัวที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การดำรงชีวิตอยู่ในสังคมของบุคคลนั้นเป็นกระบวนการปรับตัวที่เกิดขึ้นตั้งแต่เกิด เพราะในแต่ละช่วงวัยจะมีการเปลี่ยนแปลงโดยมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน ประสบการณ์ที่ผ่านมาหรือได้เรียนรู้จึงเป็นสิ่งก่อให้เกิดการรับรู้และได้มีการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ในแต่ละช่วงวัยนั้น การปรับตัวจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการดำเนินชีวิตของแต่ละช่วงวัย

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นผลที่ได้จากการเรียน มีทั้งในแง่บวก และแง่ลบ ซึ่งส่งผลต่อการดำรงชีวิตของนักศึกษาต่อไปในอนาคต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีจะเกิดจากความพยายาม ความสนใจ ความวิริยะอุสาหะของผู้เรียน

1.3.1 ความหมาย

ธีระยุทธ รัชชะ (2544 : 15) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง กระบวนการเรียนการสอนที่ส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้วิชาต่างๆ ทางด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย ซึ่งความสำเร็จด้านการเรียนนี้ต้องอาศัยความพยายามและความสามารถเฉพาะบุคคลเมื่อเทียบกับเกณฑ์วัดได้จากแบบทดสอบ หรือการสังเกต

ปัญญา ชูช่วย (2551 : 12) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่ได้จากการเรียน ซึ่งเกิดจากการกระทำที่ต้องอาศัยความพยายามในการเรียนโดยต้องอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของผู้เรียนแสดงออกในรูปของคะแนนหรือเกรดเฉลี่ยสะสม

นิพนธ์ วรรณเวช (2550 : 11) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การเข้าถึงความรู้ หรือพัฒนาทักษะในการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของบุคคล ซึ่งพิจารณาได้จาก คะแนนการทดสอบหรือคะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายให้ทำ หรือจากการสังเกต หรือทั้งสองอย่าง

นิภาพร เมืองจันทร์ และสุภารัตน์ คำแดง (2551 : 8) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนที่ต้องอาศัยความพยายามในระดับหนึ่งของแต่ละบุคคล โดยตัวบ่งชี้ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยกระบวนการทดสอบ เช่น การสังเกต หรือการตรวจการบ้าน ที่อยู่ในรูปของเกรดที่ได้ ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินที่ยาวนาน แต่การวัดผลที่นิยมกันโดยทั่วไป คือ เกรดที่ได้จากสถาบันการศึกษา เนื่องจากให้ผลที่น่าเชื่อถือได้มากกว่าเพราะอย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักศึกษา ผู้สอนได้พิจารณาถึงองค์ประกอบอื่นๆ อีกหลายด้าน ย่อมดีกว่าการแสดงความล้มเหลวหรือผลสำเร็จทางการเรียนด้วยการใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิธีอื่นๆ เพียงครั้งเดียว

จากความหมายและการศึกษาข้างต้นพอสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่ได้จากการเรียนที่อาศัยความสามารถของผู้เรียน โดยเทคนิคและปัจจัยต่างๆ เป็นส่วนเกื้อหนุนให้ผลการเรียนออกมาอยู่ในเกณฑ์ที่ผู้เรียนต้องการ สามารถวัดได้จากแบบวัด แบบทดสอบ และแบบสังเกต

1.3.2 แนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สายวรุณ บุญคง (2545 อ้างถึงใน ธีฎกร คำแดง, 2550 : 23) ได้ให้ความหมายองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง สิ่งที่มีส่วนส่งเสริมความสามารถในการเรียนหรือสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการเรียนของนักเรียน องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านสติปัญญาหรือองค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถทางด้านความคิดของบุคคล อันเป็นผลจากการสะสมกันมาของประสบการณ์ต่างๆ รวมทั้งความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งความสามารถเหล่านี้สามารถวัดได้หลายทาง คือ สมรรถภาพทางสมอง (Mental Ability) ความถนัดทางการเรียน (Scholastic Aptitude) ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) และความสามารถในการแก้ปัญหา (Problem Solving Ability)

2. องค์ประกอบที่ไม่ความสามารถทางสติปัญญา เป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่นเดียวกับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา ทั้งนี้เพราะองค์ประกอบทางด้านนี้จะช่วยให้ผู้มีสติปัญญาเท่ากัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ตัวแปรที่ไม่ใช่ความสามารถทางด้านสติปัญญา ได้แก่ การปรับตัว พื้นฐานทางครอบครัว สภาพบ้าน ความสนใจ

ความมุ่งหวังทัศนคติที่มีต่อสถาบัน ต่อวิชาที่เรียน และต่ออาจารย์ผู้สอน ปัญหาส่วนตัว ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม วุฒิภาวะ แรงจูงใจ ทักษะทางการเรียน วิธีการสอนของอาจารย์ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน การเอาใจใส่ทางการเรียน

เมดดอก (Maddox 1963 อ้างถึงใน นิภาพร เมืองจันทร์และสุภารัตน์ คำแดง, 2551 : 2) ได้ทำการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาและความสามารถทางสติปัญญาร้อยละ 50 - 60 กับความพยายามและวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพอีกร้อยละ 30 - 40 และขึ้นอยู่กับโอกาสและสิ่งแวดล้อมร้อยละ 10 - 15 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาหรือความสามารถเพียงอย่างเดียว แต่ยังอาศัยองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non-Intellectual factor) หรือลักษณะทางบุคลิกภาพ (Personality characteristics) เช่น ความรับผิดชอบ อึดทนในทัศนคติในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสนใจและการอบรมเลี้ยงดู

บลูม (Bloom 1976 อ้างถึงใน ปัญญา ชูช่วย, 2551 : 12) กล่าวว่า สิ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีอยู่ 3 ประการ คือ

1. พฤติกรรมด้านความรู้และความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง ความรู้ความสามารถทักษะต่างๆ ของผู้เรียนที่มีมาก่อน

2. คุณลักษณะทางจิตใจ (Affective Entry Characteristics) หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน อยากรู้สิ่งใหม่ๆ ได้แก่ ความสนใจในวิชาเรียน เจตคติต่อเนื้อหาวิชาและสถาบัน การยอมรับความสามารถของตนเอง เป็นต้น

3. คุณภาพทางการเรียนการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง ประสิทธิภาพการเรียนการสอนที่ผู้เรียนจะได้รับ ได้แก่ การแนะนำการปฏิบัติและแรงเสริมของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน เป็นต้น

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า สภาพทางการเรียนส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า สภาพทางการเรียนมีหลายด้าน มีทั้งปัจจัยภายนอกและภายใน ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาสภาพทางการเรียนที่เกิดขึ้นจากตัวของนิสิตเอง ทั้ง 4 ด้าน คือ สภาพทางการเรียนด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน สภาพทางการเรียนด้านเจตคติต่อการเรียน สภาพทางการเรียนด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สภาพทางการเรียนด้านการปรับตัว โดยได้สรุปความสำคัญของสภาพทางการเรียนแต่ละด้านดังนี้

1. สภาพทางการเรียนด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน เป็นสภาพทางการเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำจนเป็นนิสัย ซึ่งมีลักษณะเฉพาะบุคคล เกิดจากการเรียนรู้และได้รับการฝึกฝน หรือปฏิบัติซ้ำๆ เป็นปัจจัยประการหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรืออาจจะเรียกว่า “นิสัยในการเรียน”

2. สภาพทางการเรียนด้านเจตคติต่อการเรียน หมายถึง สภาพความรู้สึกรักของบุคคลต่อการเรียน อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ อันนำไปสู่การแสดงออกทางพฤติกรรมต่อสิ่งต่างๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทิศทางสนับสนุนหรือต่อต้านก็ได้ ซึ่งสภาพทางการเรียนด้านเจตคติต่อการเรียนเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

3. สภาพทางการเรียนด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง สภาพความปรารถนาของบุคคลที่ต้องการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ลุล่วง ประสบความสำเร็จด้วยความพยายาม วิริยะ อุตสาหะ มีความอดทน ไม่ท้อต่ออุปสรรค ซึ่งแต่ละคนมีแรงจูงใจในการเรียนที่ไม่เท่ากัน ซึ่งระดับของแรงจูงใจส่งผลต่อระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้วย

4. สภาพทางการเรียนด้านการปรับตัว หมายถึง ความพยายามในการปรับตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ๆ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ส่วนการปรับตัวทางการเรียนเป็นการปรับตัวให้สามารถเรียนได้อย่างมีความสุข เพื่อผลการเรียนที่ดี ความสามารถในการปรับตัวจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยในประเทศ

ปริญญา คล้ายเจริญ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่า ตัวแปรที่สามารถจำแนกนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มี 8 ตัวแปร เรียงลำดับน้ำหนักจากมากไปน้อย คือนิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผัดเวลา พื้นความรู้เดิม ปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียน ปัญหาด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน เพศ ปัญหาด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน ภูมิหลังทางการศึกษา และภูมิสำเนา ตัวแปรเหล่านี้มีส่วนในการจำแนกความแตกต่างของกลุ่มได้ประมาณร้อยละ 36.60 และความจำแนกกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 80.40

มีนา สุนันดา (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบภูมิหลังทางการศึกษา อัตราการออกกลางคัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยนเรศวรของนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีการรับตรงกับวิธีของทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า

1. นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีที่ต่างกันมีผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มารดามีระดับการศึกษาและอาชีพ และมีเจตคติต่อมหาวิทยาลัยนเรศวรไม่แตกต่างกัน

2. นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีที่ต่างกันมีอัตราการออกกลางคันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบัน และบิดามีระดับการศึกษาและอาชีพที่แตกต่างกัน

ชวลีพรรณ พลธานี (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความถนัดทางด้านภาษา เจตคติต่อสาขาวิชาที่เรียน และการปรับตัว ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อม ได้แก่ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง และคุณภาพการสอน ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

บงกช ประทีปช่วง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนดนตรีไทย โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา สถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษามีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทย โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา สถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร โดยรวมและจำแนกตามสถาบันมีทักษะดี ยกเว้นสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทย ที่นักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมทางด้านดนตรีไทยสูง มีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยแตกต่างกับนักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยปานกลาง และนักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยต่ำ ส่วนกลุ่มอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

มณีญา สุราช (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุของตัวแปรนอกเหนือทางสติปัญญาที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักศึกษาสถาบันราชภัฏอุตรธานี พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุของตัวแปรนอกเหนือทางสติปัญญาที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักศึกษาสถาบันราชภัฏอุตรธานี มี 12 ตัวแปร ได้แก่ เจตคติต่อผู้สอน เจตคติต่อการเรียน ความตั้งใจเรียน มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ความคาดหวังในการเรียน ปัญหาทางเศรษฐกิจ ปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน สไตล์การเรียน 3 แบบ (แบบอิสระ แบบร่วมมือ และแบบแข่งขัน) บรรยากาศในชั้นเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางตรงอย่างเดียวต่อผลการเรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความตั้งใจเรียน และสไตล์การเรียนแบบร่วมมือ ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลการเรียน ได้แก่ เจตคติต่อผู้สอน เจตคติต่อการเรียน ปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และบรรยากาศในชั้นเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อผลการเรียน ได้แก่ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ความคาดหวังในการเรียน ปัญหาทางเศรษฐกิจ สไตล์การเรียนแบบอิสระ และสไตล์การเรียนแบบแข่งขัน ตัวแปรทั้งหมดสามารถพยากรณ์ผลการเรียนได้ ร้อยละ 33

ทรงศิลป์ สิทธิมงคล (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในการเรียนวิชาดนตรีนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเขตยานนาวา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนเขตยานนาวา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีเจตคติต่อการเรียนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับดี อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของครอบครัว และรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองแตกต่างกันอย่างมีเจตคติต่อการเรียนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่พบความแตกต่างของเจตคติต่อการเรียนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์เมื่อจำแนกตามการมีส่วนช่วยเหลือผู้ปกครองในการประกอบอาชีพ

เทพิกา รอดสการ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ ผลจากการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาวิชาเอกดนตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีในด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน และด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียนโดยรวมในแต่ละด้านเหมาะสมในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาชายและหญิงมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมและด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียนไม่แตกต่างกันยกเว้นด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียนที่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีแตกต่างกับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง และมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีแตกต่างกับนักศึกษาที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง และมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน มีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำจะมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีแตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ระดับปานกลางและสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำและรายได้ปานกลางมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีแตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกห้องเรียนนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีแตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. นักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนดนตรีต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

8. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีโดยรวมในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

วัชรวิ ละครกุลงาม และคณะ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนักศึกษามีดังนี้

ปัจจัยด้านนักศึกษาโดยภาพรวม

พบว่า การมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันในระดับมาก ส่วนในระดับปานกลางได้แก่ การขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ และไม่มีเพื่อนที่จะสามารถปรึกษาได้ ส่วนที่มีผลกระทบน้อยที่สุด คือการคิดยาเสพติด เมื่อแยกพิจารณาเป็น 2 กลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มที่มหาวิทยาลัยให้ออกมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อในระดับที่มาก 2 ปัจจัยคือ มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์และขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ ส่วนกลุ่มที่ขอลาออกเองไม่มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อในระดับมากเลย ปัจจัยด้านครอบครัวโดยภาพรวม

พบว่า มีเพียงปัจจัยเดียวที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันในระดับปานกลางคือ ปัญหาค่าใช้จ่าย ส่วนปัจจัยด้านอื่นๆ มีผลกระทบน้อยและน้อยที่สุด เมื่อแยกพิจารณาเป็น 2 กลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มที่มหาวิทยาลัยให้ออกมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อในระดับปานกลาง 2 ปัจจัย คือ ปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายและบิดามารดาไม่มีเวลาให้ส่วนกลุ่มที่ขอลาออกเองทุกปัจจัยส่งผลกระทบต่อเล็กน้อยและน้อยที่สุด ปัจจัยด้านการเรียนการสอน

1. อาจารย์ผู้สอน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันระดับมากที่สุดของทั้ง 2 กลุ่ม คือ ผู้สอนไม่มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ ส่วนผลกระทบในระดับมาก มี 2 ปัจจัย คือ ให้งานมากเกินไปจนเกิดความท้อแท้ และผู้สอนเคร่งเครียดเกินไป เมื่อแยกพิจารณาปรากฏว่า กลุ่มที่มหาวิทยาลัยให้ออกมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อในระดับมากถึง 5 ปัจจัย โดยปัจจัยที่มีคะแนนสูงสุดคือ ไม่มีเทคนิคการนำเสนอที่น่าสนใจ ส่วนกลุ่มที่ขอลาออกเอง ทุกปัจจัยส่งผลกระทบต่อในระดับปานกลางทั้งหมด โดยปัจจัยที่มีคะแนนสูงสุดคือ ให้งานมาจนเกิดความท้อแท้

2. อาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนใหญ่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันในระดับปานกลางทั้ง 2 กลุ่ม เมื่อแยกพิจารณาปรากฏว่า กลุ่มที่มหาวิทยาลัยให้ออกมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อในระดับมาก 2 ปัจจัย คือ ไม่มีจิตวิทยาในการให้คำปรึกษา และมีความรู้เรื่องบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาน้อย ส่วนกลุ่มที่ขอลาออกเองไม่มีปัจจัยใดส่งผลกระทบต่อในระดับมากเลย โดยปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับปานกลางที่มีคะแนนสูงสุด คือมีความรู้เรื่องบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาน้อย

3. สิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการ พบว่า ปัจจัยส่วนใหญ่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันในระดับปานกลางและน้อยของทั้ง 2 กลุ่ม เมื่อแยกพิจารณาปรากฏว่ากลุ่มที่มหาวิทยาลัยให้ออกมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อในระดับมากคือ บุคลากรที่ให้บริการขาดมนุษยสัมพันธ์ ส่วนกลุ่มที่ลาออกเองปัจจัยส่วนใหญ่ส่งผลกระทบต่อในระดับปานกลางและระดับน้อย

ข้อเสนอแนะที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยพัฒนาและปรับปรุงเพื่อป้องกันปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา

1. อาจารย์ผู้สอน : เข้าใจถึงความแตกต่างของนักศึกษาพร้อมให้ความช่วยเหลือ เรื่องการเรียน ปรับปรุงการสอนให้ไม่น่าเบื่อ อธิบายให้นักศึกษาเข้าใจได้โดยง่าย และใจเย็นไม่ดุถูกนักศึกษา พุดจาโพเราะ

2. อาจารย์ที่ปรึกษา : มีเวลาให้นักศึกษาได้พบ ให้ความช่วยเหลือเมื่อนักศึกษามีปัญหา และต้องเข้าใจหลักสูตรที่เป็นที่ปรึกษา

3. ฝ่ายกิจการนักศึกษา : บอกข่าวสารให้นักศึกษาได้รับรู้ทั่วทุกศูนย์การศึกษา เพิ่มการจัดกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาร่วมมือกันมากขึ้น ตลอดจนปรับปรุงกิจกรรมให้เป็นประโยชน์และน่าสนใจ

4. การให้บริการต่างๆของมหาวิทยาลัย ปรับปรุงการให้บริการของเจ้าหน้าที่ และแก้ไขปรับปรุงระบบคอมพิวเตอร์

คณิดา นิจจรัลกุล และเปรมวดี โกมลตรี (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปี วิชาเอก จำนวน พี่น้อง การศึกษาของบิดามารดา รายได้ของบิดามารดา สถานภาพสมรส ผู้อุปการะ การพักอาศัย และค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เพื่อพิจารณาเป็นรายได้ นักศึกษาชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัวแตกต่างกัน และนักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้องต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านส่วนตัวแตกต่างกัน ปัญหาในการเรียน คือ นักศึกษาแบ่งเวลาไม่เป็น ปัญหาเรื่องการปรับตัว และนักศึกษามีความเครียดเรื่องเรียน ข้อเสนอแนะ คือ คณะศึกษาศาสตร์ควรจัดให้มีศูนย์บริการให้คำปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล และให้ความสำคัญแก่บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษามากขึ้น

อาณัติ แพทย์วงศ์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนานิสิต นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพการดำเนินงานพัฒนานิสิต นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และนิสิต นักศึกษา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านจิตใจ อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม อยู่ในระดับ ปานกลาง ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม และนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพฯ มีความเห็นวามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษา เรื่อง คุณธรรม จริยธรรม กระบวนการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ การแต่งกายของนิสิตนักศึกษา การพัฒนาบุคลิกภาพ และการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ตามลำดับ แนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษาของ

สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร สำหรับผู้บริหาร คือ 1. กำหนดให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในรูปแบบบังคับทุกสถาบัน เพื่อให้บัณฑิตศึกษาได้รับการพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2. ให้ความสำคัญในการสนับสนุนงบประมาณจัดโครงการให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาบัณฑิตศึกษา และ 3. ควรประชุมปรึกษาร่วมกับอาจารย์ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา เพื่อหาแนวทางการจัดกิจกรรมในรูปแบบใหม่ที่ทันสมัย เพื่อจูงใจให้นิสิตนักศึกษาเข้าร่วมโครงการเพื่อพัฒนาตนเอง

ปรีชา กุลตัน (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการเรียนการสอนกลุ่มวิชาทฤษฎีดนตรีสากล กรณีศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ดุริยางคศาสตร์สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่า สภาพการเรียนการสอนด้านหลักสูตร กลุ่มวิชาทฤษฎีดนตรี มีการแยกย่อยรายวิชามากเกินไป ควรบูรรวมเป็นรายวิชาทฤษฎีดนตรีสากล 1 - 4 และเพิ่มรายวิชาการฝึกทักษะการฟัง ด้านวิธีการสอนพบว่า ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย สาธิต อภิปราย ทำแบบฝึกหัด ยกตัวอย่าง ให้นักเรียนทำตามเนื้อหาของบทเรียน มีการปรับพื้นฐานก่อนเรียน โดยการทดสอบความรู้ ตอบคำถาม จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่ ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า ห้องเรียนมีความเหมาะสม ครุภัณฑ์ประจำห้องเรียนมีไม่เพียงพอ ขาดความทันสมัย ไม่มีเอกสารประกอบการสอนหลัก นักศึกษาใช้การจดบันทึกเนื่องจากคำบรรยายและถ่ายเอกสารแบบฝึกหัดจากอาจารย์ ด้านวิธีการวัดและประเมินผล พบว่า วัดผลจากการทำข้อสอบประเภทอัตนัย งานที่มอบหมาย จิตพิสัยระยะเวลาในการวัดผล คือ สอบกลางภาคเรียน สอบปลายภาคเรียน และใช้วิธีการประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ชัดเจน และยุติธรรม ปัญหาและอุปสรรค คือ หลักสูตรใช้มาตั้งแต่ปี 2539 โดยยังไม่มีการปรับปรุง นักศึกษามีความรู้พื้นฐานที่แตกต่างกัน สื่อการเรียนการสอนไม่พอเพียงและขาดความทันสมัย

มณฑิรา ศิริสว่าง (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนของนักศึกษาวิชาเอกดนตรีสากลระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภายในที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนของนักศึกษา คือ ความทะเยอทะยาน ทัศนคติด้านดนตรี และความตั้งใจ/ความเอาใจใส่ ปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนของนักศึกษา คือ คุณภาพการสอนของอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์ที่สอนวิชาดนตรีกับนักศึกษา และแรงจูงใจจากครอบครัว ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในกับผลการเรียน พบว่า การบริหารจัดการด้านการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอกกับผลการเรียนพบว่าสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์ที่สอนวิชาดนตรีกับนักศึกษาและคุณภาพการสอนของอาจารย์ที่สอนวิชาดนตรีมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จารุณี มงคลแก้ว และคณะ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันและการไม่สำเร็จการศึกษาตามแผน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า สาเหตุที่นักศึกษาภาคปกติไม่สำเร็จการศึกษาตามแผน เพราะว่ามีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์

ผลการเรียนเป็น F/I ขาดเรียนบ่อย สุขภาพไม่ ตั้งครรภ์ระหว่างเรียน มีปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน มีปัญหาเรื่องการคบเพื่อน มีปัญหาภายในครอบครัว และมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ/การเงิน และสาเหตุอื่นๆ ที่ทำให้นักศึกษาไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามแผน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ยังไม่ได้ส่งรายงานวิจัย/ปัญหาพิเศษ/โครงการเอกเทศ/ศิลปะนิพนธ์ รองลงมาคือ ยกเลิกบางรายวิชาและลงทะเบียนเรียนวิชาใหม่เพื่อต้องการให้เกรดดีขึ้น และวิชาที่พักเรียนไว้เป็นวิชาต่อเนื่อง ในภาคเรียนถัดมาไม่ได้เปิดสอนวิชาดังกล่าว

อิศวากร พัลวัลย์ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนดนตรีในระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนดนตรีในระดับอุดมศึกษาทางด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก พบว่า ด้านคุณลักษณะของสถาบันที่ตั้งโดยภาพรวมของข้อคำถามทั้งหมด พบว่า มีความเป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สถาบันมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97 ด้านโอกาส/ความก้าวหน้าอาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิชาทางด้านดนตรี โดยภาพรวมของข้อคำถามทั้งหมด พบว่า มีความเป็นจริงอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ งานดนตรีที่เป็นอาชีพที่มีเกียรติและทำหาคความสามารถมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 ด้านบิดามารดา/สมาชิกในครอบครัวโดยภาพรวมของข้อคำถามทั้งหมดพบว่า มีความเป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครอบครัวสนับสนุนให้นักศึกษาเรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษาทางดนตรีที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.13 ด้านกลุ่มเพื่อนและรุ่นพี่ที่ศึกษาทางด้านดนตรีโดยภาพรวมของข้อคำถามทั้งหมด พบว่า มีความเป็นจริงอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือนักศึกษามีเพื่อนรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จทางอาชีพที่เกี่ยวข้องกับดนตรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.06 ด้านครูสอนดนตรีโดยภาพรวมของข้อคำถามทั้งหมดพบว่า มีความเป็นจริงอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือครูสอนดนตรีให้คำแนะนำในการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาทางดนตรีที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.03 ด้านนักดนตรีอาชีพและสื่อที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาดนตรี โดยภาพรวมของข้อคำถามทั้งหมด พบว่า มีความเป็นจริงอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักศึกษาได้รับแรงบันดาลใจจากนักดนตรีอาชีพที่ชื่นชอบหรือนักดนตรีอาชีพที่สามารถสร้างงานและสร้างอนาคตจากงานที่เกี่ยวข้องทางด้านดนตรีนักศึกษาจึงอยากเรียนดนตรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.11 ทางด้านเจตคติและความคาดหวัง พบว่า ภาพรวมของข้อคำถามทั้งหมดมีความเป็นจริงอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การตัดสินใจทางดนตรีทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97

2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Cowell & Entwistle (1971 อ้างถึงใน นิภาพร เมืองจันทร์และสุภารัตน์ คำแดง, 2551 : 13) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ นิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน 117 คน ผลการวิจัยพบว่า นิสัยในการเรียนและทัศนคติต่อการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยและทัศนคติในการเรียนกับบุคลิกภาพส่วนใหญ่ มีค่าเป็นลบ

Briggs, Tisi และ Morley (อ้างถึงใน ปัญญา ชูช่วย, 2551 : 13) ได้ศึกษาทดลองว่านิสัยในการเรียนเป็นสิ่งที่สามารถปรับปรุงได้โดยการสอนเทคนิคการเรียน การจัดสภาพการเรียน การสอนให้เป็นที่พอใจแก่ตัวอย่างประชากรซึ่งเป็นนักศึกษาหญิงปีที่ 1 จำนวน 20 คน ในวิทยาลัยศิลปะแห่งหนึ่งในรัฐโอไฮโอ โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 10 คน ซึ่งกลุ่มทดลองจะได้รับการสอนเทคนิคในการเรียนและสร้างกระบวนการเพื่อให้นักศึกษาพอใจในสภาพการเรียน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม แสดงว่านิสัยในการเรียนนั้นหากได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้

Paydrafar (1977 อ้างถึงใน จรรย์ ยินยอม, 2552 : 47) ได้วิเคราะห์วิจัยศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการศึกษานักศึกษาที่ออกกลางคัน โดยพบว่าองค์ประกอบที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษายกเว้น เพศ และเชื้อชาติ คือสถานภาพของครอบครัว ความสมบูรณ์ในด้านจิตใจ สถานภาพการสมรส แรงจูงใจในการศึกษา ผลการเรียนและความพึงพอใจในสถาบัน

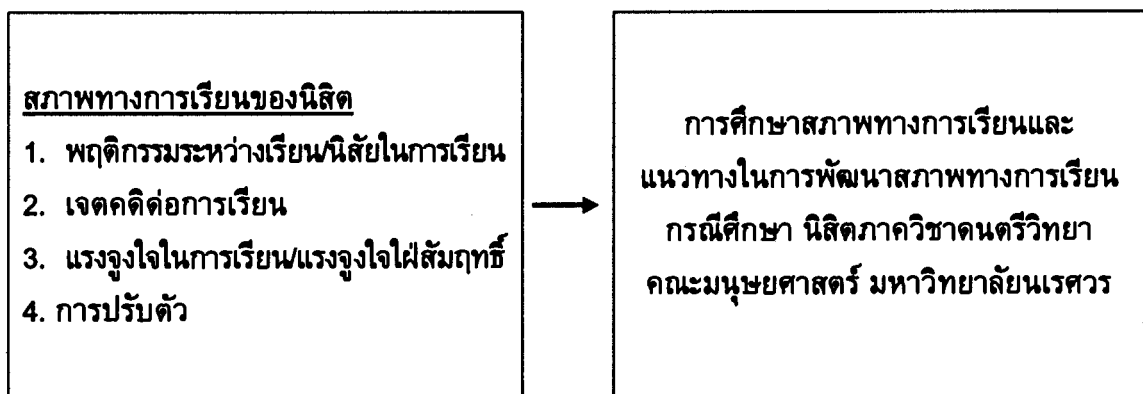
Johnson (1981 อ้างถึงใน จรรย์ ยินยอม, 2552 : 48) ได้วิจัยเรื่องความสูญเสียของนักศึกษา ปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยบาคเกอร์ (Barker University) โดยศึกษาความแตกต่างระหว่างนักศึกษาที่ยังคงศึกษาอยู่ และนักศึกษาที่ออกกลางคันใน ค.ศ. 1975 และ ค.ศ. 1978 โดยศึกษาถึงเรื่องสถานภาพทางการเงิน สถานภาพทางสังคม แรงจูงใจ และความสามารถทางด้านวิชาการของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคันคือผลการเรียน สถานภาพทางอาชีพของผู้ปกครอง ค่านิยมของผู้ปกครองที่มีต่อสถานศึกษา การตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ และการพบประเพื่อการปรับเข้ากับกลุ่ม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ มีตัวแปรที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 8 ตัวแปร ซึ่ง 2 ตัวแปรที่พบและเกี่ยวข้องกับงานวิจัย คือ นิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผัดเวลา และปัญหาด้านการปรับตัว ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีทั้งตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อม ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยมี 3 ตัวแปร คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อสาขาวิชาที่เรียน และการปรับตัว โดยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทั้งตรงและทางอ้อม ปัจจัยที่นอกเหนือจากสติปัญญาที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียน มีทั้งหมด 12 ตัวแปร ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย 4 ตัวแปร คือ เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่

สัมฤทธิ์ ปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน (การปรับตัว) สไตส์การเรียนรู้ (พฤติกรรมในการเรียน) จากการศึกษา พบ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรี สาเหตุที่ทำให้นิสิตต้องออกจากการเรียนกลางคัน เนื่องจากมีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ ขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ และมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่าย แนวทางในการพัฒนานิสิต ควรพัฒนา 5 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านจิตใจ

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพทางการเรียนของนิสิต ที่สังกัดในภาควิชาคณตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิต โดยทำการศึกษาสภาพทางการเรียน 4 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมระหว่างเรียนนิสิตในการเรียน ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านการปรับตัว ดังนั้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ชั้นศึกษาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาคณตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ถึงชั้นปีที่ 4 ภาควิชาคณตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ทำการลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 81 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งคำถามในแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นการตั้งคำถามปลายปิด โดยให้ตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert Scale) 5 ระดับคือ

5	หมายถึง	ตรงกับสภาพทางการเรียนของนิสิต ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ตรงกับสภาพทางการเรียนของนิสิต ในระดับมาก
3	หมายถึง	ตรงกับสภาพทางการเรียนของนิสิต ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ตรงกับสภาพทางการเรียนของนิสิต ในระดับน้อย
1	หมายถึง	ตรงกับสภาพทางการเรียนของนิสิต ในระดับน้อยที่สุด

มีค่าถามที่แสดงถึงระดับการกระทำที่ส่งผลต่อสภาพการเรียนรู้ ภาพรวมได้กำหนดระดับการกระทำออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการกระทำสิ่งนั้น อย่างน้อย 7 ครั้งต่อสัปดาห์
- 4 หมายถึง มีการกระทำสิ่งนั้น อย่างน้อย 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์
- 3 หมายถึง มีการกระทำสิ่งนั้น อย่างน้อย 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์
- 2 หมายถึง มีการกระทำสิ่งนั้น อย่างน้อย 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
- 1 หมายถึง ไม่มีการกระทำสิ่งนั้นเลยใน 1 สัปดาห์

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หลังจากที่สร้างเครื่องมือในการวิจัยเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยจะดำเนินการหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) รูปแบบของแบบสอบถาม (Format) ความสมบูรณ์ของคำชี้แจง และความเหมาะสมของการใช้เวลาในการตอบ ซึ่งจะทำให้ได้ค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญพิจารณาถึงความเห็นเป็นรายข้อว่ามีความสอดคล้องกับลักษณะปัจจัยต่างๆ และจะใช้เกณฑ์กำหนดคะแนน ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543)

- + 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น

ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจเครื่องมือวิจัยมีดังนี้

1. อาจารย์ภากร สิริทิพา หัวหน้าภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. อาจารย์วรภรณ์ ยุงหนู อาจารย์ประจำภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. คุณพิศมัย แก้วเกษตรกรณ์ นักวิชาการศึกษา หัวหน้างานวิชาการคณะมนุษยศาสตร์
4. คุณสุกัญญา เกิดบึงพร้าว นักวิชาการการศึกษา เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป หน่วยบริการการเรียนการสอน และหน่วยพัฒนาหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์
5. คุณมาโนช แดงคุ้ม นายช่างอิเล็กทรอนิกส์ หน่วยสนับสนุนวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์

2. หลังจากที่ทำการหา IOC (ได้ค่า IOC = 0.60 – 1.00) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะทำการหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตที่ไม่ใช่ประชากรที่ศึกษา จำนวน 30 คน (นิสิตสาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 30 คน) โดยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเที่ยงซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทั้งฉบับตามวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ได้ค่าความเที่ยงแบบสอบถาม เท่ากับ 0.8469 แสดงว่าเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ

และมีความเที่ยงสูง นำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงแบบสอบถามขั้นสุดท้าย เพื่อเสนอประธานกรรมการที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ ตรงตามเกณฑ์ที่ยอมรับนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. หลังจากการวิเคราะห์ให้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
4. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์
5. ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลของประชากรที่ใช้ในงานวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือ จาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ถึง คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึงเดือนกรกฎาคม 2557 ณ ภาควิชาคณตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 81 ชุด

2. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานขอความร่วมมือจากหัวหน้าภาควิชาคณตรีวิทยา คณาจารย์ และนิสิต เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่กำหนดไว้ด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยการแนะนำตัวเอง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย อธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามโดยละเอียด พร้อมทั้งแจกแบบสอบถามเพื่อให้ประชากรที่กำหนดไว้ได้ตอบแบบสอบถามอย่างมีอิสระ และเก็บแบบสอบถามคืนภายใน 1 เดือน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลตามที่ต้องการแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำมาจัดหมวดหมู่ตามลักษณะของตัวแปรที่ศึกษา หาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของแต่ละรายการ แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตารางประกอบการบรรยาย

2. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เกี่ยวกับสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาคณตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยใช้เกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1970 - 190 อ้างถึงในบุญมี พันธุ์ไทย 2546, 60) ซึ่งแบ่งเป็นช่วงๆ มีความหมายดังนี้
ระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายความว่า ตรงกับสภาพทางการเรียนของนิสิต อยู่ในระดับมากที่สุด
ระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายความว่า ตรงกับสภาพทางการเรียนของนิสิต อยู่ในระดับมาก
ระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายความว่า ตรงกับสภาพทางการเรียนของนิสิต อยู่ในระดับปานกลาง
ระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายความว่า ตรงกับสภาพทางการเรียนของนิสิต อยู่ในระดับน้อย
ระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายความว่า ตรงกับสภาพทางการเรียนของนิสิต อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้จากการวิจัยไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Windows สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ขั้นตอนที่ 2 ค้นหาแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิประจำภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ทั้งหมด จำนวน 10 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งคำถามในแบบสัมภาษณ์ ออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 เป็นการตั้งคำถามปลายเปิด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หลังจากที่สร้างเครื่องมือในการวิจัยเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยจะนำเสนอประธานกรรมการที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบให้ตรงตามเกณฑ์ที่ยอมรับสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2. จัดพิมพ์แบบแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์

3. ใช้แบบสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของประชากรที่ใช้ในงานวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือ จาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ถึง คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึงเดือนกรกฎาคม 2557 ณ ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยใช้แบบสัมภาษณ์ จำนวน 10 ชุด

2. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานขอความร่วมมือจากหัวหน้าภาควิชาดนตรีวิทยา และคณาจารย์ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่กำหนดไว้ด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยการแนะนำตัวเอง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย และสัมภาษณ์อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน ภายใน 2 สัปดาห์ วันละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของประชากรทั้งหมด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลตามที่ต้องการแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยการบรรยายเป็นข้อมูลในเชิงคุณภาพ

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้จากการวิจัยไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 และข้อมูลตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จะไม่ใช้สถิติในการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพทางการเรียนและแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียนกรณีศึกษา นิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ใช้รูปแบบวิธีการวิจัยและพัฒนา ซึ่งสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การศึกษาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ด้วยวิธีการสำรวจสภาพทางการเรียนโดยใช้แบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การหาแนวทางในการสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์

ส่วนที่ 1 การศึกษาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ด้วยวิธีการสำรวจสภาพทางการเรียนโดยใช้แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้ จำนวนร้อยละ และค่าเฉลี่ย ดังนี้

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำถาม	ตัวเลือก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	56	69.14
	หญิง	25	30.86
2. อายุ	18 ปี	6	7.41
	19 ปี	18	22.22
	20 ปี	20	24.69
	21 ปี	14	17.28
	22 ปี	17	20.99
	อื่นๆ	6	7.41
3. สาขาวิชาที่เรียน	ดุริยางคศาสตร์ไทย	20	24.69
	ดุริยางคศาสตร์สากล/ตะวันตก	61	75.31
4. ระดับชั้นการศึกษา	ชั้นปีที่ 2	30	37.04
	ชั้นปีที่ 3	30	37.04
	ชั้นปีที่ 4	21	25.92

ตาราง 5 (ต่อ)

คำถาม	ตัวเลือก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. เครื่องมือวิชาเอก	เปียโน (ดุริยางคศาสตร์สากล/ตะวันตก)	13	16.05
	ไวโอลิน (ดุริยางคศาสตร์สากล/ตะวันตก)	15	18.52
	ไวโอล่า (ดุริยางคศาสตร์สากล/ตะวันตก)	6	7.41
	เชลโล่ (ดุริยางคศาสตร์สากล/ตะวันตก)	4	4.94
	กีตาร์ (ดุริยางคศาสตร์สากล/ตะวันตก)	18	22.22
	ทรัมเป็ต (ดุริยางคศาสตร์สากล/ตะวันตก)	1	1.23
	แซกโซโฟน (ดุริยางคศาสตร์สากล/ตะวันตก)	4	4.94
	เครื่องสาย (ดุริยางคศาสตร์ไทย)	7	8.64
	ปี่พาทย์ (ดุริยางคศาสตร์ไทย)	7	8.64
	ไม่ระบุ	6	7.41
6. คะแนนเฉลี่ย (GPA) ของนิสิต	คะแนนเฉลี่ย GPA อยู่ในช่วง 1.50 – 2.00	13	16.05
	คะแนนเฉลี่ย GPA อยู่ในช่วง 2.01 – 2.50	30	37.04
	คะแนนเฉลี่ย GPA อยู่ในช่วง 2.51 – 3.00	24	29.63
	คะแนนเฉลี่ย GPA อยู่ในช่วง 3.01 – 3.51	12	14.81
	คะแนนเฉลี่ย GPA อยู่ในช่วง 3.51 – 4.00	2	2.47
	รวม	81	100.00

จากตาราง 5 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 69.14 และเป็นเพศหญิง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 30.86 มีอายุ 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.69 และอายุ 19 ปี และ 22 ปี ลดลงตามลำดับ มีนิสิตเรียนในสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล/ตะวันตก จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 75.31 และสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 24.69 มีนิสิตที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ชั้นปีละ 30 คน ส่วนชั้นปีที่ 4 มีนิสิตจำนวน 21 คน เครื่องมือวิชาเอกของนิสิต มีหลายชนิด เช่น เปียโน ไวโอลิน ไวโอล่า เชลโล่ กีตาร์ ทรัมเป็ต แซกโซโฟน เครื่องสาย และปี่พาทย์ ผลการเรียนรู้ของนิสิตส่วนใหญ่จะมีผลการเรียนอยู่ในช่วง GPA 2.01-2.50 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 37.04 รองลงมาผลการเรียนอยู่ในช่วง GPA 2.51-3.00 และ GPA 1.50-2.00 ลดลงตามลำดับ

ตอนที่ 2 สภาพทางการเรียนของนิสิต

การวิเคราะห์สภาพทางการเรียนของนิสิต มีการใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์สภาพทางการเรียน รายละเอียดดังนี้ ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพทางการเรียน ด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน นิสัยในการเรียน

สภาพทางการเรียนด้าน พฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน	N = 81		ระดับ พฤติกรรม ของนิสิต
	μ	σ	
1 ข้าพเจ้าได้มีการอ่าน ทบทวน หนังสือซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง จนเข้าใจ และมีการข้อมคณตรีเป็น ประจำนอกเหนือจากเวลาเรียน	4.51	0.62	มากที่สุด
2 ข้าพเจ้าได้มีการจดงานที่อาจารย์สั่ง หรือทำ สัญลักษณ์ต่างๆ ไว้ตรงที่อาจารย์เน้นเสมอ เช่น การขีดเส้นใต้ การแถบสีตัวอักษร ฯลฯ	4.54	0.61	มากที่สุด
3 ข้าพเจ้ามักตื่นนอนตอนเช้าเพื่ออ่านหนังสือหรือ ข้อมคณตรี	4.50	0.60	มากที่สุด
4 ข้าพเจ้ามักใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือและข้อมคณตรี	4.55	0.64	มากที่สุด
5 ข้าพเจ้ามักใช้เวลาส่วนใหญ่ในการศึกษาวิชาที่ ข้าพเจ้าชอบและมีเวลาเหลือน้อยสำหรับศึกษา วิชาอื่นๆ	4.46	0.63	มาก
6 ข้าพเจ้ามีการวางแผนในการฝึกซ้อมและการ เตรียมตัวอ่านหนังสือเมื่อทราบกำหนดการสอบ	4.60	0.63	มากที่สุด
7 ข้าพเจ้าทำบันทึกย่อไว้ทุกวิชาเพื่อสะดวกในการ จดจำและการทบทวน	4.54	0.65	มากที่สุด
8 ข้าพเจ้าอ่านหนังสือล่วงหน้าในเนื้อหาที่จะเรียนใน ครั้งต่อไป	4.46	0.65	มาก
9 เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าเข้าห้องสมุดเพื่อหาความรู้ เพิ่มเติม	4.42	0.68	มาก
10. ข้าพเจ้าทบทวนงานทุกชิ้นที่ทำในแต่ละครั้ง หลายๆ รอบ เพื่อความถูกต้อง	4.43	0.67	มาก
รวม	4.50	0.64	มากที่สุด

จากตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพทางการเรียนด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน พบว่า พฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน ในภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ "มากที่สุด" มีจำนวน 6 ข้อ และข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ "มาก" มีจำนวน 4 ข้อ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ นิสิตมีการวางแผนในการฝึกซ้อมและการเตรียมตัวอ่านหนังสือเมื่อทราบกำหนดการสอบ ($\mu = 4.60$) รองลงมา คือ นิสิตมักใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือและซ้อมดนตรี ($\mu = 4.55$) และข้อที่น้อยที่สุด คือ เวลาว่างนิสิตจะเข้าห้องสมุดเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม ($\mu = 4.42$) อยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพทางการเรียนด้านเจตคติต่อการเรียน

สภาพทางการเรียนด้านเจตคติต่อการเรียน	N = 81		ระดับเจตคติ ของนิสิต
	μ	σ	
1. ข้าพเจ้ามีความสุขและภูมิใจที่ได้เรียนในสาขาวิชาที่เรียนอยู่ขณะนี้	3.91	0.60	มาก
2. ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าตั้งใจเรียนจะทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต	4.82	0.44	มากที่สุด
3. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับการเรียนเกือบทุกรายวิชาในหลักสาขาวิชาที่ข้าพเจ้าเรียน	4.78	0.59	มากที่สุด
4. การเรียนทำให้ข้าพเจ้าฉลาดและรอบรู้มากขึ้น	4.70	0.65	มากที่สุด
5. การเรียนทำให้ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น	4.73	0.61	มากที่สุด
6. การเรียนทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีศักยภาพในสังคม สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้	4.76	0.57	มากที่สุด
7. การเรียนทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีเหตุผลมากยิ่งขึ้น	4.82	0.48	มากที่สุด
8. ข้าพเจ้าคิดว่าการศึกษาเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อชีวิตของข้าพเจ้า	4.71	0.67	มากที่สุด
9. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นที่จะเข้าเรียนทุกรายวิชา	4.77	0.58	มากที่สุด
10. ข้าพเจ้าคิดว่าการศึกษาทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนมีระเบียบวินัย	4.61	0.67	มากที่สุด
รวม	4.66	0.59	มากที่สุด

จากตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพทางการเรียนด้านเจตคติต่อการเรียน พบว่า ด้านเจตคติต่อการเรียน ในภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มากที่สุด” มีจำนวน 9 ข้อ และข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” มีจำนวน 1 ข้อ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ นิสิตคิดว่าถ้าตั้งใจเรียนจะทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต และ การเรียนทำให้นิสิตเป็นคนที่มีเหตุผลมากยิ่งขึ้น ($\mu = 4.82$) รองลงมาคือ รู้สึกสนุกสนานกับการเรียนเกือบทุกรายวิชาในหลักสาขาวิชาที่ข้าพเจ้าเรียน ($\mu = 4.78$) และข้อที่น้อยที่สุด คือ มีความสุขและภูมิใจที่ได้เรียนในสาขาวิชาที่เรียนอยู่ขณะนี้ ($\mu = 3.91$) อยู่ในระดับมาก

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพทางการเรียนด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

สภาพทางการเรียนด้านแรงจูงใจในการเรียน/ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	N = 81		ระดับแรงจูงใจ ของนิสิต
	μ	σ	
1. ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่นที่จะเรียนเพื่อให้ผลทางการเรียนสูงสุด	4.01	0.62	มาก
2. เมื่อลงมือทำสิ่งใดแล้วข้าพเจ้าจะพยายามทำให้ดีที่สุด	3.98	0.63	มาก
3. ข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายในการเรียนไว้อย่างชัดเจน	3.98	0.65	มาก
4. ข้าพเจ้าจะทบทวนงานหรือการบ้านอย่างรอบคอบก่อนส่งอาจารย์ประจำรายวิชา	3.97	0.60	มาก
5. ข้าพเจ้าจะทำงานหรือการบ้านด้วยตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งคนอื่น	3.91	0.65	มาก
6. ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ	3.93	0.57	มาก
7. หากมีข้อสงสัยระหว่างเรียน ข้าพเจ้าจะทำความเข้าใจทันที และค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมภายหลัง	3.87	0.60	มาก
8. ข้าพเจ้าจะมีความพยายามมากขึ้นเมื่อรู้ว่าตนเองด้อยกว่าคนอื่น	3.98	0.58	มาก
9. ข้าพเจ้าจะวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบก่อนลงมือทำงานทุกครั้ง	3.85	0.62	มาก
10. ข้าพเจ้าไม่ทอดทิ้งเมื่องานที่ข้าพเจ้าทำไม่ได้ผลตามที่คาดหวังไว้	3.96	0.61	มาก
รวม	3.94	0.61	มาก

จากตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพทางการเรียนด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า แรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า คะแนนเฉลี่ยทั้งหมดอยู่ในระดับ "มาก" ทุกข้อ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ นิสิตมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนเพื่อให้เกิดผลทางการเรียนสูงสุด ($\mu = 4.01$) รองลงมาคือ เมื่อลงมือทำสิ่งใดแล้วนิสิตจะพยายามทำให้ดีที่สุด นิสิตตั้งเป้าหมายในการเรียนไว้อย่างชัดเจน และ นิสิตจะมีความพยายามมากขึ้นเมื่อรู้ว่าตนเองด้อยกว่าคนอื่น ($\mu = 3.98$) และข้อที่น้อยที่สุด คือ นิสิตจะวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบก่อนลงมือทำงานทุกครั้ง ($\mu = 3.85$) อยู่ในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพทางการเรียนด้านการปรับตัว

สภาพทางการเรียนด้านการปรับตัว	N = 81		ระดับการปรับตัวของนิสิต
	μ	σ	
31. ข้าพเจ้าสามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้ทันเสมอ	3.92	0.64	มาก
32. ข้าพเจ้ากล้าที่จะสอบถามเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน	4.01	0.58	มาก
33. ข้าพเจ้ารู้สึกชื่นชอบเมื่ออาจารย์ให้ออกไปทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน	3.93	0.73	มาก
34. ข้าพเจ้าสามารถเข้ากับเพื่อนต่างเพศ ต่างศาสนาได้	3.94	0.67	มาก
35. ข้าพเจ้าสามารถทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ ได้เป็นอย่างดี	3.80	0.72	มาก
36. ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเรื่องการเรียนและปัญหาชีวิตกับเพื่อนๆได้	3.89	0.63	มาก
37. ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเรื่องการเรียนและปัญหาชีวิตกับอาจารย์ได้	3.86	0.64	มาก
38. ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทหลายคนในมหาวิทยาลัยนี้	3.83	0.67	มาก
39. ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยและสามารถใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอย่างมีความสุข	3.94	0.61	มาก
40. ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวให้เข้ากับระบบการเรียนการสอนและการลงทะเบียนในมหาวิทยาลัยได้	3.90	0.63	มาก
รวม	3.90	0.65	มาก

จากตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพทางการเรียนด้านการปรับตัว พบว่า การปรับตัว ในภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า คะแนนเฉลี่ยทั้งหมดอยู่ในระดับ “มาก” ทุกข้อ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ นิสิตกล้าที่จะสอบถามเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน ($\mu = 4.01$) รองลงมาคือ นิสิตสามารถเข้ากับเพื่อนต่างเพศต่างศาสนาได้ และนิสิตสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยและสามารถใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอย่างมีความสุข ($\mu = 3.94$) และข้อที่น้อยที่สุด คือ นิสิตสามารถทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ ได้เป็นอย่างดี ($\mu = 3.80$) อยู่ในระดับมาก

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพทางการเรียน

สภาพทางการเรียน	N = 81		ระดับสภาพ นิสิต
	μ	σ	
1. สภาพทางการเรียน ด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/ นิสิตในการเรียน	4.50	0.64	มากที่สุด
2. สภาพทางการเรียนด้านเจตคติต่อการเรียน	4.66	0.59	มากที่สุด
3. สภาพทางการเรียนด้านแรงจูงใจในการเรียน/ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.94	0.61	มาก
4. สภาพทางการเรียนด้านการปรับตัว	3.90	0.65	มาก
รวม	4.25	0.62	มาก

จากตาราง 10 ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพทางการเรียน พบว่า สภาพทางการเรียนของนิสิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มากที่สุด” มีจำนวน 2 ข้อ คือ ด้านเจตคติต่อการเรียน ($\mu = 4.66$) ด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/ นิสิตในการเรียน ($\mu = 4.50$) และ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” มีจำนวน 2 ข้อ คือ ด้านแรงจูงใจในการเรียน/ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($\mu = 3.94$) ด้านการปรับตัว ($\mu = 3.90$)

ส่วนที่ 2 การหาแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์ (Interview)

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 อาจารย์ A

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-35 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท สอนอยู่ในสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย มีประสบการณ์ทำงานในภาควิชา 4 ปี

สรุปผลการสัมภาษณ์

1. ความคิดเห็นต่อผลทางการเรียนของนิสิตที่ท่านสอนอยู่ในปัจจุบัน

ผลทางการเรียนของเขามีแนวโน้มที่ดีขึ้น จากพื้นฐานเดิมที่เขามีมาจากมัธยม แต่ถ้าเปรียบเทียบในระดับประเทศ ทักษะของเด็กเรายังไม่ค่อยแข็งแรง อาจจะเป็นเพราะว่าเด็กเขามีพื้นฐานที่ไม่ได้ติดมาตั้งแต่ต้น เด็กบางคนมีพื้นฐานมาเกือบศูนย์เลย ส่วนคนที่มีพื้นฐานมา เต็มที่แล้ว ให้เต็มที่ 50 เปอร์เซ็นต์ เด็กที่จบออกไปเต็มที่เก่งๆ ออกไปผมให้คะแนนประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ แต่ก็ต้องแล้วแต่คนว่าจะรับได้ขนาดไหน เด็กที่ออกไปไม่มีใครเก่งออกไปเลย เขาต้องไปเรียนรู้และต่อยอดหลังจากเรียนอีก แต่ก็มีในหลายๆกรณี ที่เด็กเขาไม่มีพื้นฐานเลย แต่เขามีความตั้งใจ ทำให้ตอนที่เขาจบออกไปเขาพื้นฐานค่อนข้างดีออกไป

2. สภาพทางการเรียน ในด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านการปรับตัว สามารถส่งผลต่อผลทางการเรียนของนิสิตได้หรือไม่ อย่างไร

พฤติกรรม – ส่วนใหญ่เด็ก ๆ จะสนใจในชั้นเรียน แต่ก็มีหลายๆ คน ที่มาฝึกซ้อมนอกเวลา และก็มีอีกหลายคนที่ไม่สนใจฝึกซ้อม เพราะว่าดนตรีเป็นเรื่องของการใช้ทักษะ ถ้าเด็กขาดการฝึกซ้อมก็จะมีแต่ถอยลง ถอยลง

เจตคติต่อการเรียน และแรงจูงใจ – ในการเรียนเราจะต้องสร้างแรงจูงใจให้แก่เด็ก อย่างเช่น ทักษะ เราจะต้องโชว์ทักษะขั้นสูงเพื่อให้เขาได้เห็นและนำไปเปรียบเทียบ จะทำให้เขาพยายามทำให้ได้ ซึ่งมันจะสอดคล้องเกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจของเด็ก อีกอย่างการที่เขาเคร่งเกินไปจะทำให้เด็กเครียด เด็กไม่มีการผ่อนคลายเลย จะทำให้เด็กแทบไม่ได้อะไรเลย ควรจะมีการยืดหยุ่นให้เขาสร้างเจตคติที่ดีกับการเรียน ไม่งั้นจะมีเด็กต่อต้าน

การปรับตัว – ส่วนใหญ่เด็กเขาจะปรับตัวได้ แต่ก็มีบ้างที่เด็กปรับตัวไม่ได้ เด็กที่ติดเพื่อนกินเหล้า ก็จะไม่เลิกไปเลย ไม่กลับมาเรียนอีก

3. นอกจากสภาพทางการเรียนทั้ง 4 ด้านที่กล่าวมา มีอะไรอีกบ้างที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลทางการเรียนของนิสิต

ปัจจัยสำคัญในเรื่องของการใช้ห้องเรียน ห้องเรียนเรามีจำกัด คนตรีต้องใช้ทักษะ ต้องมีการซ้อม ทำให้เด็กไม่สามารถที่จะมาซ้อมได้ ซึ่งส่งผลมากสำหรับเด็กๆ เช่น ตอนเช้าเด็กๆ จะซ้อมโดยการฝึกไล่มือ เขาก็จะสามารถทำได้ แต่ด้วยห้องเรียนไม่เพียงพอและระยะเวลาการเปิด-ปิดไม่สนับสนุน ก็จะส่งผลต่อการเรียนของนิสิต ส่วนเครื่องไม้เครื่องมือถือว่าเพียงพอ ปัญหาหนักๆ คือห้องไม่พอ ตารางชนกัน

วิธีการสอนของอาจารย์ไม่สอดคล้องกัน ทำให้ตอนมารวมวงจะทำได้ลำบาก โดยเฉพาะรายวิชาที่เป็นทักษะ (Skill) การไม่เป็นไปตามแผนที่ระบุไว้ในแผนการสอน ทำให้เป็นอุปสรรคเมื่อเด็กต้องมารวมวงกัน

4. จะมีแนวทางใดบ้างที่จะช่วยส่งเสริมให้สภาพทางการเรียนของนิสิตดีขึ้น

โครงการจะสามารถช่วยให้เด็กเปิดโลกทัศน์ได้ ได้เห็นอะไรมากขึ้น จะทำให้เด็กเข้าใจมากขึ้น ควรมีการแก้ไขปัญหาเรื่องสถานที่ เพื่อให้เด็กฝึกซ้อม ถ้ามีสถานที่ฝึกซ้อมเด็กก็จะมีผลการเรียนดีขึ้น

5. สิ่งที่ต้องการได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยและจะสามารถช่วยส่งเสริมให้นิสิตมีสภาพทางการเรียนดีขึ้นมีอะไรบ้าง

อยากจะขอติ๊กใหม่ เพื่อที่จะลดอุปสรรคในเรื่องของสถานที่ ตอนนี้เราอยู่ชั้นเดียวกับกับดนตรีสากล เสียงของดนตรีก็ติดกัน ห้องก็ไม่พอ เก็บเสียงไม่ได้ สภาพแวดล้อมจะส่งผลต่อการเรียน ตอนนี้ยังมีปัญหาเรื่องแอร์ไม่เย็น ในอากาศไม่มีออกซิเจน มันก็จะส่งผลในเรื่องของความจำของเด็กๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 อาจารย์ B

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 36-40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท สอนอยู่ในสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล/ตะวันตก มีประสบการณ์ทำงานในภาควิชา 6 ปี
สรุปผลการสัมภาษณ์

1. ความคิดเห็นต่อผลทางการเรียนของนิสิตที่ท่านสอนอยู่ในปัจจุบัน

ถ้าเป็นเด็กที่ผมสอน ส่วนมากอยู่ในเกณฑ์ดี มีน้อยคนที่ดีมาก ดี นี้หมายถึง นิสัยดี ตั้งใจเรียน มาเรียนสม่ำเสมอ แต่บางคนก็หัวขี้ ส่วนความรู้ที่เขาได้จากเราผมว่ามันน้อยถ้าเทียบกับสถาบันอื่น เพราะว่าสิ่งที่เป็นคนตรีที่อยู่รอบตัวเขามีน้อยเกินไป ผมหมายถึงเป็นคนตรีคลาสสิกนะ เพราะเราสอนคลาสสิก การดูคอนเสิร์ตเด็กไม่มีโอกาสได้ดูเลย ส่วนมากเด็กที่มาเรียนเขาอยากเรียนตามสื่อที่เขาได้รับ เช่นเด็กดูวงดนตรีแล้วอยากเล่นได้ แต่ที่เราสอนเราไม่ได้สอนป๊อบ เราสอนคลาสสิก เด็กก็ต้องมาปรับตัวอีกที

2. สภาพทางการเรียน ในด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านการปรับตัว สามารถส่งผลต่อผลทางการเรียนของนิสิตได้หรือไม่ อย่างไร

พฤติกรรม – ส่งผลอย่างแรงเลยละ ผมไม่ได้สอนเด็กแค่ในชั่วโมงเรียน ตอนเย็นเด็กต้องมาซ้อมรวมวง ถ้าเขาไม่มาเขาจะไม่สามารถเล่นดนตรีได้และไม่ได้ความรู้ในส่วนนี้เลย คือถ้าใจเขาไม่มา เขาก็จะไม่สนใจดนตรีเลย

เจตคติ – เขาไม่เห็นความสำคัญของดนตรีคลาสสิก เพราะเด็กเขามาเข้าเรียนเพราะดนตรีป๊อป พอเขามาเรียนดนตรีคลาสสิกเขาก็ไม่สนใจ ทำให้ไม่เห็นถึงความสำคัญของดนตรีคลาสสิกทั้งที่ดนตรีคลาสสิกเป็นพื้นฐานของดนตรีทุกชนิด

แรงจูงใจ – ผมใช้วิธีการให้คะแนนเป็นแรงจูงใจให้เด็กอยากเรียน และการสร้างกิจกรรมเพื่อหล่อหลอมให้เขารักดนตรี

ปรับตัว – การปรับตัวผมว่าสำคัญมากๆ ในเรื่องของ การเข้าเรียน ในเรื่องของพฤติกรรมทั้งหลาย โดยเฉพาะปี 1 เขาจะต้องปรับตัวอย่างมาก มีหลายคนมีปัญหาที่ไม่สามารถปรับตัวได้ ใช้ชีวิตอิสระจนไม่สามารถควบคุมได้ เพื่อนก็ส่วนหนึ่ง บรรยากาศรอบมหาวิทยาลัย บ้านเหล้ามีมากก็กระตุ้นให้เขาไปเที่ยวได้ง่าย

3. นอกจากสภาพทางการเรียนทั้ง 4 ด้านที่กล่าวมา มีอะไรอีกบ้างที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลทางการเรียนของนิสิต

รุ่นพี่จะแนะนำน้องได้ว่าควรจะทำตัวอย่างไร รุ่นพี่สามารถเป็นตัวอย่างให้กับรุ่นน้องได้ สภาพบรรยากาศของห้องเรียนจะส่งผลต่อการเรียน เรื่องของหอพักก็มีส่วน บางคนหอพักอยู่ไกลไม่มีรถก็ต้องเดินมา การมีแฟนก็เป็นส่วนหนึ่ง แต่ความจริงเด็กเราก็ไม่มีปัญหาเรื่องแฟนมาก ส่วนเรื่องเครื่องดนตรี ถ้าเด็กมีเครื่องเป็นของตนเอง เขาไม่สามารถซ่อมที่หอได้ เพราะเสียงจะรบกวนคนอื่นที่อาศัยอยู่ที่หอ แต่พอมาที่นี่ก็ไม่มีเครื่องให้ซ่อม เด็กต้องใช้เครื่องด้วยกันทำให้ซ่อมได้ไม่เต็มที่ รวมถึงคุณภาพของเครื่องที่เราไม่ได้ดีมาก ก็ส่งผลต่อผลการเรียนของเด็กๆ

4. จะมีแนวทางใดบ้างที่จะช่วยส่งเสริมให้สภาพทางการเรียนของนิสิตดีขึ้น

อันดับแรกคือ เราต้องปลูกจิตสำนึกให้เด็กรักการเรียนมากขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องยาก การทำกิจกรรมหรือโครงการสามารถช่วยได้ผิวเผิน เพราะเด็กที่มาทำกิจกรรมหรือโครงการที่จะมาทำด้วยใจมีน้อยมาก เราต้องปลูกฝังให้เด็กรักดนตรีใช้ดนตรีให้เป็นประโยชน์ รวมถึงหลักสูตรเราจะต้องตอบสนองความต้องการให้เด็กนิสิตได้ เด็กอยากเป็นครู เมื่อจบไปแล้วเขาสามารถเป็นครูได้หรือเปล่า หลักสูตรที่เราต้องตอบโจทย์กลุ่มนี้

5. สิ่งที่ต้องการได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยและจะสามารถช่วยส่งเสริมให้นิสิต มีสภาพทางการเรียนดีขึ้นมีอะไรบ้าง

อันแรกเลยนะ ผมอยากให้อลดวิชา GE วิชาศึกษาทั่วไป เพราะวิชาเหล่านี้เพิ่มภาระให้เด็ก ๆ ผมอยากให้มีชั่วโมงในวิชาปฏิบัติมากขึ้นเพราะ ชั่วโมงที่มีไม่เพียงพอต่อการฝึกซ้อม อีกเรื่องคือเครื่องดนตรีไม่พอ กับห้องซ้อม ถ้ามีเวลามากขึ้น เครื่องไม่พอ ห้องไม่พอ ตักันอีรุงคุงนัง แนนอน อย่างน้อยห้องซ้อมก็น่าจะมีประมาณ 20 ห้อง เพื่อให้เด็กสามารถมาซ้อมได้ตลอด อีกอย่างที่ยอยากได้ คือ เวทีที่เด็กจะสามารถไปนำเสนอความสามารถของตนเอง

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 อาจารย์ C

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 36-40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท สอนอยู่ในสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล/ตะวันตก มีประสบการณ์ทำงานในภาควิชา 15 ปี

สรุปผลการสัมภาษณ์

1. ความคิดเห็นต่อผลทางการเรียนของนิสิตที่ท่านสอนอยู่ในปัจจุบัน

เด็กเราแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน ซึ่งส่วนใหญ่เด็กเราจะเป็นกลุ่มปานกลาง คิดเป็น 60 เปอร์เซ็นต์ เก่ง 20 เปอร์เซ็นต์ อ่อน 20 เปอร์เซ็นต์ เด็กที่จบไปเขาสามารถไปประกอบอาชีพเกี่ยวกับดนตรี หากเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์หากเขามีพื้นฐานมา 30% จบไปเขาจะมีความรู้ประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเขาเรียนกับเราเขาสามารถเป็นได้ทั้งครูและศิลปิน แต่ถ้าเขาจะไปเป็นศิลปิน เขาจะต้องหาอีก 30 เปอร์เซ็นต์ ที่เหลือ

2. สภาพทางการเรียน ในด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านการปรับตัว สามารถส่งผลต่อผลทางการเรียนของนิสิตได้หรือไม่ อย่างไร

พฤติกรรม – ถ้าเขาตั้งใจที่จะฝึกซ้อม เขาจะมีผลการเรียนที่ดี สามารถเล่นเพลงที่อาจารย์อาจารย์ที่สั่ง

เจตคติ – ถ้าเด็ก ๆ ไม่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนส่วนมากมันจะเรียนไม่จบ จะมีการย้ายออกไปสาขาวิชาอื่นแทน

แรงจูงใจ – การสอบแบบหมู่ เป็นการให้เขาได้สอบ ได้ทดลองเวที จะเป็นแรงจูงใจทำให้เขาชวนขวยกระตือรือร้นที่จะฝึกซ้อมมากขึ้น

การปรับตัว – เป็นสิ่งสำคัญเลย เพราะเด็กมัธยมที่เพิ่งจบมา เขาจะต้องปรับตัวเพื่อเข้าร่วมมหาวิทยาลัย หากเขาไม่สามารถปรับตัวได้มันก็จะส่งผลทางการเรียนของเขาแน่นอน

3. นอกจากสภาพทางการเรียนทั้ง 4 ด้านที่กล่าวมา มีอะไรอีกบ้างที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลทางการเรียนของนิสิต

ตัวอาจารย์ อาจารย์สำคัญมาก เพราะจะต้องดูแลเด็ก ถ้าอาจารย์ดูแลเด็กดี เอาใจใส่เด็ก มันก็จะส่งผลต่อผลการเรียนของนิสิต

เครื่องดนตรี คุณภาพของเครื่องดนตรีที่ดีจะทำให้เด็กสนใจในการเรียน ผลทางการเรียนก็จะดีตาม

ห้องซ้อม ห้องซ้อมของเราเล็ก แอร์ไม่มี ทำให้เด็กไม่อยากซ้อม ผลการเรียนก็ไม่ดี เครื่องดนตรีบางประเภทไม่สามารถซ้อมที่หอได้ เช่น เปียโน ทรัมเปต ฯลฯ

กิจกรรม honor recital เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้เด็กสนใจใฝ่ฝึกซ้อมมากขึ้น

4. จะมีแนวทางใดบ้างที่จะช่วยส่งเสริมให้สภาพทางการเรียนของนิสิตดีขึ้น

- ส่งเสริมให้อาจารย์ได้เพิ่มพูนความรู้ ทุกด้านที่เขาสามารถนำมาพัฒนานิสิตได้
- เครื่องมือ ต้องดีมีคุณภาพเพื่อหาซื้อเครื่องดนตรีใหม่ๆ
- ห้องซ้อม ต้องมีการพัฒนาห้องให้เหมาะกับการเรียน มีการสร้างบรรยากาศในการเรียน
- พัฒนากิจกรรมให้เด็กได้มีส่วนร่วมและแสดงออก

5. สิ่งที่ต้องการได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยและจะสามารถช่วยส่งเสริมให้นิสิตมีสภาพทางการเรียนดีขึ้นมีอะไรบ้าง

อยากได้พรสามประการ อาจารย์ดีๆ เครื่องดีๆ ห้องดีๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 อาจารย์ D

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-35 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท สอนอยู่ในสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล/ตะวันตก มีประสบการณ์ทำงานในภาควิชา 11 ปี

สรุปผลการสัมภาษณ์

1. ความคิดเห็นต่อผลทางการเรียนของนิสิตที่ท่านสอนอยู่ในปัจจุบัน

โดยภาพรวมผลทางการเรียนของเด็กเรา ในเรื่องของทฤษฎี เราจะเน้นเนื้อหาที่เข้มข้น เน้นการเป็น perform มากขึ้น ในเรื่องของทักษะเราจะเน้นความเป็นอาชีพให้แก่เด็ก ๆ เด็กต้องไม่ดูโหน็ด ในภาพรวมผมคิดความสามารถของเด็กอยู่ที่ 75 เปอร์เซ็นต์ พื้นฐานของเขาจากเดิมที่เข้ามาใหม่คนที่ไม่มีทักษะมาแล้วมีน้อยมาก จะดูได้จากการทดสอบก่อนเรียน เขาไม่มีพื้นฐานเลย หรือมีน้อยมาก ซึ่งส่งผลอย่างมากเลยต่อการเรียนการสอน เวลาสอนเราจะมีปัญหาเพราะการต่อยอดจะมีการต่อยอดไม่เหมือนกัน ผู้สอนต้องมาปรับวิธีการสอนอีกที

2. สภาพทางการเรียน ในด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านการปรับตัว สามารถส่งผลกระทบต่อผลทางการเรียนของนิสิตได้หรือไม่ อย่างไร

พฤติกรรม – เป็นส่วนสำคัญมากเลย เพราะเด็กที่ตั้งใจเรียนจะทำข้อสอบได้ ส่วนเด็กที่ไม่ตั้งใจเรียนจะทำข้อสอบไม่ได้ มีบางคนที่มีัวได้แล้วได้คะแนนดี แต่ส่วนมากเขาก็มีัวได้เฉพาะข้อสอบ แต่เวลาปฏิบัติเขาจะทำไม่ได้ บางคนมีปัญหาเรื่องการมีแฟน หรือเที่ยวกลางคืน ทำให้ไม่สามารถมาเรียนในช่วงเช้าได้

เจตคติ – ต้องแบ่งเด็กว่าเด็กชอบวิชานี้หรือไม่ อยากเรียนกับผู้สอนหรือเปล่า อยากให้อาจารย์อีกท่านหนึ่งไปสอน มันจะส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของเด็กมาก

แรงจูงใจ – ถ้าเกิดเด็กขาดแรงจูงใจในการเรียนทำให้เขาไม่อยากจะเรียน บางทีเขาก็จะแค่ลงทะเบียนเรียนไปตามระบบ แต่ไม่ได้สนใจเรียนมากนักทำให้ผลการเรียนของเขาออกมาไม่ดี

ปรับตัว – เด็กของเราปรับตัวได้ดี แต่ไม่ถึง 100% เด็กบางคนไม่เข้าหาอาจารย์ที่ปรึกษา ทำให้ที่อาจารย์ปรึกษาไม่สามารถให้คำแนะนำได้ ซึ่งมันก่อให้เกิดปัญหาในระยะยาว การที่เขาตัดสินใจเองอาจจะเป็นหนทางเลือกที่ไม่ดีที่สุด การจัด Pre - Beginning camp จะเป็นการปรับนิสิตให้เข้ากับรุ่นพี่ อาจารย์ และวิชาที่เขาจะต้องเรียน เขาจะถูกบังคับด้วยกรอบของกิจกรรม ถ้าเขาไม่ปรับตัวเขาจะไม่สามารถปรับตัวให้อยู่ในกรอบในระยะยาวได้

3. นอกจากสภาพทางการเรียนทั้ง 4 ด้านที่กล่าวมา มีอะไรอีกบ้างที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลทางการเรียนของนิสิต

ตัวเด็กเอง ปัญหาหลักที่ภาควิชาเจอคือเด็กมีปัญหาแล้วไม่คุย ทำให้อาจารย์ไม่สามารถช่วยอะไรได้

ความไม่เอื้ออำนวยในการเรียนการสอน เช่น ปัจจุบันเราไม่ได้ใช้สถานที่ในการเรียนการสอนที่เป็นของเราเอง ทำให้เราไม่สามารถสอนได้เต็มที่ และมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการซ่อมของเด็ก

เครื่องดนตรี ถึงแม้ว่าตอนนี้เราได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยแล้ว แต่มันก็ยังไม่เพียงพอกับจำนวนของนิสิต อัตราส่วนของเครื่องดนตรีกับจำนวนนิสิตไม่สอดคล้องกัน

อาจารย์ ไม่สามารถดูแลเด็กได้เพียงพอ ตามหลักแล้วทางสายปฏิบัติ จำนวนอาจารย์ต่อจำนวนเด็กจะต้องเป็น 1 ต่อ 8 ตอนนี้ อาจารย์ต่อเด็กมีจำนวนมากเกินไป บางเรื่องมือ อาจารย์ต่อเด็ก เป็น 1 ต่อ 20 ถ้าพูดถึงในเรื่องคุณภาพของการสอนจริงๆ ผมคิดว่า อาจารย์ 1 คน ต่อเด็ก 2 คนจะดีที่สุด

4. จะมีแนวทางใดบ้างที่จะช่วยส่งเสริมให้สภาพทางการเรียนของนิสิตดีขึ้น

ความจริงเรามีกิจกรรมให้เขาแล้ว แต่เขาไม่มาเอง นั่นคือปัญหา ทำให้เขาไม่ได้รับสิ่งที่จะเป็นประโยชน์แก่ตัวเขาเอง สาเหตุที่เขาไม่เข้าร่วมผมคิดว่า พฤติกรรมการทำตัว การไม่ให้

ความสนใจในสิ่งที่อาจารย์มอบหมายให้ เราจะต้องเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กให้เข้ามาหากันมากขึ้น มีอะไรให้มาปรึกษา ลดการเที่ยวกับแฟน เที่ยวกลางคืนให้น้อยลง

5. สิ่งที่ต้องการได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยและจะสามารถช่วยส่งเสริมให้นิสิต มีสภาพทางการเรียนดีขึ้นมีอะไรบ้าง

ผมอยากได้บุคลากรเพิ่มขึ้น เพื่อให้เพียงพอต่อการสอน ห้องเรียนที่เป็นเฉพาะทาง ดึก ที่เป็นของเราเอง เพื่อที่เด็กจะได้ซ้อมได้อย่างเต็มที่ ไม่ต้องเกรงใจหน่วยงานอื่นที่เสียงจะรบกวน สมาธิในการทำงาน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 อาจารย์ E

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 36-40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท สอนอยู่ในสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย มีประสบการณ์ทำงานในภาควิชา 19 ปี

สรุปผลการสัมภาษณ์

1. ความคิดเห็นต่อผลทางการเรียนของนิสิตที่ท่านสอนอยู่ในปัจจุบัน

เด็กส่วนใหญ่จบไปจะเป็นครู แต่หลักสูตรมันไม่สอดคล้อง ซึ่งมันก็จะไปสร้างความลำบาก ให้กับเด็ก ๆ ที่จะต้องไปเรียนวิชาชีพครู เด็กที่จบไปส่วนน้อยที่จะประกอบอาชีพอื่น เด็กที่จบไปแล้ว ถ้าเก่งจริง ๆ มีแค่ 10 เปอร์เซ็นต์ ส่วนใหญ่จะเป็นปานกลาง เด็กที่เพิ่งเข้ามาใหม่จะมีพื้นฐานอยู่ใน ระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ส่วนเด็กที่จบไปคิดว่าเขามีความรู้ทางด้านดนตรีประมาณ 85 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเขาจะต้องไปหาความรู้เพิ่มเติมอีก 15 เปอร์เซ็นต์ หลังจากที่เขাজบการศึกษาไปแล้ว

2. สภาพทางการเรียน ในด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านการปรับตัว สามารถส่งผลต่อผลทางการเรียนของนิสิตได้หรือไม่ อย่างไร

พฤติกรรม – เรื่องความรับผิดชอบของเขา นิสิตยังไม่ค่อยมีความรับผิดชอบ เราต้องหา มาตรการกระตุ้นให้เขาสนใจเรียนมากขึ้น ซึ่งแต่ละปีจะมีเด็กไม่เหมือนกัน ดังนั้นอาจารย์จะต้อง หาทางที่จะกระตุ้นให้เขาสนใจเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น

เจตคติ – เด็กส่วนใหญ่ที่เขาเรียนดนตรีเพราะชอบ แต่ความชอบกับความสามารถ ในการเล่นดนตรีต่างกัน ทำให้ต้องมีการปรับเจตคติของเขาว่าดนตรีไม่ใช่สิ่งที่ยาก เด็กที่สอนส่วนใหญ่ จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อผู้สอน เขาชอบอาจารย์คนไหนเขาก็อยากเรียนกับอาจารย์ท่านนั้นตลอด

แรงจูงใจ – อาจารย์จะต้องทำอย่างไรก็ได้ให้นิสิตสนใจที่จะเรียนในรายวิชาของตนเอง โดยการใช้เทคนิค วิธีการสอน เป็นแรงกระตุ้นให้เขาอยากเรียนมากขึ้น

การปรับตัว – เด็กปี 1 ที่เข้ามาเขายังปรับตัวได้ไม่ค่อยดีมาก ถ้าเด็กขยันจริงๆ เขาถึง จะมาซ้อม ส่วนมากเวลาว่างของเด็กปี 1 เขาจะกลับหอไปนอนมากกว่า

3. นอกจากสภาพทางการเรียนทั้ง 4 ด้านที่กล่าวมา มีอะไรอีกบ้างที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลทางการเรียนของนิสิต

เครื่องดนตรี ตัวอาจารย์ หนังสือ สถานที่ กิจกรรมเสริมหลักสูตร

4. จะมีแนวทางใดบ้างที่จะช่วยส่งเสริมให้สภาพทางการเรียนของนิสิตดีขึ้น

ปัจจัยภายใน คือ ตัวเด็กเอง เขาจะต้องควบคุมตนเองให้ได้

ปัจจัยภายนอก คือ มหาวิทยาลัยจะต้องมีการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็ก ๆ มีทรัพยากรให้เด็กอย่างเพียงพอ

สิ่งที่สำคัญเราจะต้องเปลี่ยนทัศนคติของคนภายนอกต่อการเรียนดนตรี เพราะ เมื่อเราผลิตบัณฑิตออกไป คนภายนอกเขาจะมองว่าเรียนดนตรีแล้วจะไปทำอะไร ซึ่งหากเปลี่ยนทัศนคติของคนภายนอกได้ ก็จะเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กเราได้มีเวทีในการแสดงออกความสามารถทางด้านดนตรีมากขึ้น

5. สิ่งที่ต้องการได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยและจะสามารถช่วยส่งเสริมให้นิสิตมีสภาพทางการเรียนดีขึ้นมีอะไรบ้าง

ขอครูเพิ่ม อยากได้อาจารย์ที่มีความหลากหลายทางความสามารถ มีความรู้ไม่เหมือนกัน เพื่อที่จะได้ให้ความรู้ให้แก่เด็กได้มาก ทั้งนี้ครูที่มาจะต้องมีความคิดเห็นในทางเดียวกัน เพื่อที่การทำงานจะได้ลุล่วง การที่มีครูที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ทำให้การทำงานลำบาก ไม่สามารถพัฒนาให้การเรียนการสอนดีขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6 อาจารย์ F

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง มากกว่า 40 ปีขึ้นไป จบการศึกษาระดับปริญญาโท สอนอยู่ในสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย มีประสบการณ์ทำงานในภาควิชา 33 ปี

สรุปผลการสัมภาษณ์

1. **ความคิดเห็นต่อผลทางการเรียนของนิสิตที่ท่านสอนอยู่ในปัจจุบัน**

ในความคิดของผมยังไม่เป็นที่พอใจ นิสิตขาดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ไม่มีความขยันที่จะหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองให้มีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรี โดยเฉพาะประสิทธิภาพในงานวิชาการ การทำงานจะเป็นรูปแบบในการตัดปะ ซึ่งเกิดจากการที่เด็กไม่ค่อยมีเวลาเรียน เวลาเรียนเด็กต้องไปทำกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมที่เด็กทำมันไม่ได้มีประโยชน์กับการเรียนเลย เช่น การรับงานไปแสดงในเวลาเรียน ทำให้เด็กขาดเรียนและตามงานที่อาจารย์มอบหมายไม่ทัน เด็กไม่สามารถสร้างผลงานทางวิชาการได้ เด็กขาดกระบวนการคิดสร้างสรรค์ที่จะผลิตผลงานของตนเอง บางทีมีให้เด็กทำผลงาน แต่ผลงานที่ได้ไม่ได้เกิดจากความคิดของเด็กเอง เป็นเด็กไปจ้างเขามา ไปลอกเขามา ทำให้ประสิทธิภาพของที่จบออกไป ไม่สามารถไปแข่งขันกับคนอื่นได้อย่างจริงจัง ในความคิดผม เด็กที่จบออกไป มีความรู้ทางด้านดนตรีเพียงแต่

50 เปอร์เซนต์ อาจจะเป็นเพราะเราไม่สามารถเลือกเด็กเข้ามาเรียนได้ เด็กต้องมานับหนึ่งใหม่ ทำให้การพัฒนาคนตรีช้าลง แทนที่จะคัดเลือกเด็กที่มีพื้นฐานและพัฒนา ทำให้เราเสียเวลาไปกับการปูพื้นฐานให้กับเขา

2. สภาพทางการเรียน ในด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านการปรับตัว สามารถส่งผลกระทบต่อผลทางการเรียนของนิสิตได้หรือไม่ อย่างไร

พฤติกรรม - เด็กมีความคิดที่หลากหลาย เด็กหลายคนยังคิดไม่ได้ หลงไปกับสิ่งยั่วยุ เพราะระบบการเรียนของเราเป็นอิสระ นิสิตต้องดูแลตนเองในระดับหนึ่ง

ระบบอีกระบบที่สร้างปัญหาให้กับนิสิต คือระบบการไม่กำหนดเวลาเรียน การไม่เช็คชื่อเวลาเรียน ก็จะส่งผลให้พฤติกรรมของเด็กไม่ดี และระบบที่ผู้สอนไม่สอนในเวลาราชการ ไปสอนตอนเย็นแทน หรือไปสอนในเวลาอื่น

ผู้สอนไม่สนใจเด็กอ่อน ผู้สอนจะมองเด็กเก่ง ละเลยเด็กอ่อน ซึ่งความจริงผู้สอนต้องไม่นำเด็กอ่อนไปเปรียบเทียบกับเด็กเก่ง เนื้อหาสาระการเรียนจะต้องมีความยืดหยุ่น เป็นมิติการสอนอย่างหนึ่ง ความคาดหวังหรือมุ่งหวังของผู้สอน ผู้สอนคาดหวังในตัวนิสิตสูง โดยลืมองค์ประกอบในตัวนิสิตหรือวุฒิภาวะในตัวนิสิต ผู้สอนคาดหวังในตัวเด็กสูงจะทำให้เกิดความเครียดกับเด็กและไม่อยากเรียนในรายวิชานั้น

เจตคติ - เด็กที่เข้ามาในบางครั้ง เขาเข้ามาด้วยความลังเล หรือไม่รู้ว่าเรียนอะไร เขาไม่ได้ชอบดนตรี แต่เผชิญเขาพลาดหวังจากการเรียนที่เขาชอบ ทำให้เขาเข้ามาด้วยการเรียนอะไรก็ได้ เพราะฉะนั้นการที่จะเรียนดนตรีได้อย่างมีความสุข เด็กจะต้องมีเจตคติที่ดีกับการเรียนดนตรี อีกสาเหตุหนึ่งเพราะคนในสังคมไทย มองว่าดนตรีเป็นอะไรที่ง่าย ๆ เรียนดนตรีเป็นการเรียนง่าย เขาไม่รู้จักความเป็นวิชาดนตรี ศาสตร์ของดนตรี เขาไม่รู้ว่ากว่าที่จะไปแสดงได้ เขาจะต้องทำการฝึกซ้อมอะไรบ้าง ต้องผ่านอะไรบ้าง การเล่นดนตรี 1 ชิ้น ก็เป็นแค่สาขาหนึ่ง เป็นศาสตร์หนึ่ง การแสดงเป็นวง เป็นการนำหลาย ๆ ศาสตร์เข้าด้วยกัน ดนตรีจะงามได้ก็ต้องมีระบบเสียงออกมา ซึ่งมีคนจำนวนมากเรียนดนตรีโดยข้ามขั้นคอน คือเรียนปฏิบัติไปเลย ไม่เรียนทฤษฎี เขาก็จะไม่ว่าทำไม่ถึงต้องทำแบบนี้ ไม่รู้ที่มาที่ไปว่ามันคืออะไร คนที่เรียนดนตรีเก่งจะต้องสามารถพูดอธิบายได้ จึงเป็นเหตุทำให้มีหลักสูตรปริญญาโท ปริญญาเอกเกี่ยวกับดนตรี จึงเป็นเหตุผลส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กที่เขาเรียนดนตรี ไม่เห็นคุณค่าของดนตรี เลยมีคำติดปากที่ว่าเดินกินรำกิน คือเรียนดนตรีแล้วไปทำอะไรกิน คนเรียนดนตรีต้องคิดเรื่องดนตรี คนเรียนดนตรีต้องคิดห้องซ้อม แต่ทุกวันนี้ไม่ได้เป็นอย่างนั้น ทำให้ดนตรีถดถอยลงทุกวัน

แรงจูงใจ - เราต้องดูก่อนว่าเด็กที่เข้ามาเรียนเขามีความรัก เขาอยากเรียนกับครูคนไหน เพราะเขามาเรียนเพราะเขาศรัทธากับผู้สอน หรือเรามีอาจารย์พิเศษที่มีชื่อเสียงที่เขาอยากเรียน หรือชื่อเสียงของหลักสูตร หลักสูตรที่เขาเรียนมีชื่อเสียงเรียนจบออกไปมีงานทำ

การปรับตัว – จากที่มองก็ไม่ค่อยเห็นมีการปรับตัวที่ชัดเจน เด็กมีแนวทางในการพัฒนาตัวเอง มันอาจจะเป็นไปได้ว่าการปรับตัวของเด็ก เด็กเขาจะยึดกลุ่มเป็นหลัก กลุ่มนั้นอาจจะ เป็นกลุ่มที่ตั้งใจเรียนทำให้เขาอยากเรียนตาม เรื่องของการฝึกซ้อมเด็กก็ยังคงขาดความรับผิดชอบ เด็กเราไม่ติดห้องดนตรี ไม่ค่อยฝึกซ้อม แต่ถ้าจะมีซ้อมเมื่อไหร่จะค่อยฝึกซ้อม ซึ่งความจริงมัน ไม่ถูกหลัก เด็กจะต้องซ้อมตลอด จะใช้ระยะเวลาสั้นไม่ได้

3. นอกจากสภาพทางการเรียนทั้ง 4 ด้านที่กล่าวมา มีอะไรอีกบ้างที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อ ผลทางการเรียนของนิสิต

- ระบบความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนในแต่ละชั้นปี ให้เขาเกิดความรักความสามัคคีกัน
- ระบบการจัดการเรียนการสอน ตัวผู้สอน ผู้สอนเลือกผู้เรียน ผู้สอนเลือกที่รักมักที่ชัง ผู้สอนละทิ้งเด็กอ่อน ผู้สอนทำให้เด็กเกิดความขัดแย้งในกลุ่มนิสิต ผู้สอนขัดแย้งกันเอง ผู้สอน สามารถขัดแย้งกันได้ แต่ไม่ควรนำความขัดแย้งไปใส่ในความคิดของนิสิต

- กิจกรรมร่วมที่จัดทำขึ้น เพื่อให้ให้นิสิตทำเอง นิสิตมีการสร้างความคิดสร้างสรรค์ของตน ผู้สอนมีหน้าที่แค่ให้ความเสนอแนะ หรือคอยอำนวยความสะดวกให้เด็ก ๆ

- สถานประกอบการไม่ยอมรับเด็กของเราเข้าทำงาน เนื่องจากเด็กของเราขาดความ รับผิดชอบ ไม่ไปทำงานก็ไม่บอกทางสถานประกอบการ ทำให้เสียชื่อเสียง ไม่อยากรับเด็กของเรา แล้วพูดต่อไปเรื่อยๆ ว่าเด็กดนตรี มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ไม่มีความพร้อม ไม่รับผิดชอบ

4. จะมีแนวทางใดบ้างที่จะช่วยส่งเสริมให้สภาพทางการเรียนของนิสิตดีขึ้น

แนวทางมันแก้ไม่ยาก แต่มันยากที่จะแก้ คือ จะต้องเปิดใจและยอมรับความเป็นจริงที่ เราเป็น ข้าศึกกว่า ข้าใหญ่กว่า ข้าจะเอาแต่ผลประโยชน์ มันคือความเป็นจริงที่เกิดขึ้น หากเขา เปิดใจและรับว่าเราเป็นอย่างไร เราจะสามารถแก้ไขปัญหาดังๆที่เกิดขึ้นได้ สิ่งดี ๆ ก็พัฒนา สิ่งไหน ไม่ดี ก็ค่อยปรับแก้ไขกันไป ให้คำนึงถึงผลประโยชน์ที่เป็นกลางมากที่สุด

การปรับแก้ไของค์กร การทำโครงการที่เกิดประโยชน์ที่แท้จริง ไม่เอื้อประโยชน์ให้กลุ่ม บุคคลหรือคนใดคนหนึ่ง โครงการที่จัดจะต้องเกิดประโยชน์ให้แก่นิสิตมากที่สุด เพิ่มประสบการณ์ ให้กับนิสิต หาบุคคลที่มีชื่อเสียงมาเป็นวิทยากรแนะนำประสบการณ์ให้แก่เด็ก ๆ เพื่อให้เด็กได้มี องค์กรความรู้มากขึ้น

5. สิ่งที่ต้องการได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยและจะสามารถช่วยส่งเสริมให้นิสิต มีสภาพทางการเรียนดีขึ้นมีอะไรบ้าง

ผมอยากได้ปัจจัยอะไรก็ได้ที่จะสามารถสนับสนุนนิสิตโดยตรง ซึ่งความจริงมหาวิทยาลัย ให้เราอยู่แล้ว แต่เราเอามาทำไม่ตรงกับความต้องการของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมีการให้ งบประมาณมาทำโครงการไหว้ครู โครงการสืบทอด ฯลฯ

ถ้าพูดถึงสิ่งที่สนับสนุนการเรียน ก็จะมีเรื่องสถานที่ ที่มีไม่เพียงพอ ไม่เฉพาะด้าน เครื่องดนตรี สิ่งที่เกี่ยวข้องการเรียนการสอนทั้งหลาย เพราะสิ่งเหล่านี้มันจะส่งผลต่อการเรียนของนิสิตโดยตรง อย่างห้อง ควรจะมีห้องเรียนเฉพาะเครื่อง (ห้องชอย) ห้องรวมวง และห้องจัดการแสดง

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 7 อาจารย์ G

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 36-40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท สอนอยู่ในสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย มีประสบการณ์ทำงานในภาควิชา 14 ปี

สรุปผลการสัมภาษณ์

1. ความคิดเห็นต่อผลทางการเรียนของนิสิตที่ท่านสอนอยู่ในปัจจุบัน

ผลทางการเรียนของนิสิตสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยมีผลทางการศึกษาในด้านทฤษฎีและการปฏิบัติดนตรีไทยที่การวัดผลประเมินผลทางการศึกษาของนิสิตที่เรียนในศาสตร์แขนงนี้ จึงต้องวัดทั้งในเรื่องความรู้และความชำนาญทางด้านการปฏิบัติ ซึ่งถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญและเป็นหัวใจของการเรียนการสอนในสาขาวิชาทางด้านดนตรี และนิสิตต้องมีศักยภาพในการเรียนรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติเฉพาะด้านควบคู่กันไป ผลทางการเรียนที่เกิดขึ้นในแต่ละตัวบุคคลจึงมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับฐานความรู้ในศาสตร์แขนงดนตรีที่มีมาก่อนเข้ารับการศึกษและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ เพราะการประเมินผลทางการเรียนของแขนงวิชาเหล่านี้ใช้ทั้งการวัดผลความรู้ และทักษะความชำนาญตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2. สภาพทางการเรียน ในด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านการปรับตัว สามารถส่งผลต่อผลทางการเรียนของนิสิตได้หรือไม่ อย่างไร

พฤติกรรม เจตคติ และแรงจูงใจในการศึกษา เป็นสิ่งสำคัญต่อผลทางการศึกษา ของนิสิตเหล่านี้หากก่อนให้เกิดแรงกระตุ้นในเชิงบวกจะสามารถช่วยให้นิสิตมีความมุ่งมั่นและความตั้งใจในการศึกษาเป็นอย่างมาก ผนวกกับการสร้างแรงจูงใจให้กับนิสิตในด้านต่างๆ เช่น การประกอบอาชีพภายหลังสำเร็จการศึกษา การมีสถานที่ บรรยากาศและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนที่ครบครัน รวมทั้งห้องเรียนที่ออกแบบมาสำหรับการเรียนดนตรี เครื่องดนตรีที่มีคุณภาพ ครูอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ ความตั้งใจ และมีเวลาเพียงพอต่อการเรียนการสอนในสัดส่วนครู/นิสิตที่เหมาะสม กิจกรรมต่างๆที่กระตุ้นต่อการแสดงออกและการแสดงซึ่งฝีมือที่ผ่านการฝึกฝนมาอย่างชำนาญ สิ่งเหล่านี้ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้นิสิตมีการตื่นตัวและสร้างแรงจูงใจที่ดีให้เกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนในสาขาวิชาทางด้านศิลปะ ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการที่เป็นสำคัญในการผลักดันให้นิสิตมีแรงจูงใจและพัฒนาตนเองได้ตลอดระยะเวลาการศึกษา

3. นอกจากสภาพทางการเรียนทั้ง 4 ด้านที่กล่าวมา มีอะไรอีกบ้างที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลทางการเรียนของนิสิต

- สื่อการสอนที่เหมาะสมกับศักยภาพนิสิตในแต่ละบุคคล
- ความพร้อมของบุคลากร

4. จะมีแนวทางใดบ้างที่จะช่วยส่งเสริมให้สภาพทางการเรียนของนิสิตดีขึ้น

- การสร้างเจตคติที่ดีต่อตนเอง
- การสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และเพื่อนวิชาชีพเดียวกัน
- การสร้างกิจกรรมเพื่อสนองต่อธรรมชาติของสาขาวิชาและพัฒนาศักยภาพของนิสิต
- การสร้างอัตลักษณ์ขององค์กรให้มีความชัดเจนและเข้มแข็งในการผลิตบัณฑิต
- มีช่องทางในการทำงานที่หลากหลาย
- สร้างสิ่งแวดล้อมที่ก่อให้เกิดการกระตุ้น ฝึกฝนเรียนรู้พัฒนาตนเอง

5. สิ่งที่ต้องการได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยและจะสามารถช่วยส่งเสริมให้นิสิตมีสภาพทางการเรียนดีขึ้นมีอะไรบ้าง

- ห้องเรียนที่เหมาะสม
- เครื่องดนตรี
- กิจกรรม
- เครือข่ายในประเทศและต่างประเทศ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 8 อาจารย์ H

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-35 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท

สอนอยู่ในสาขาวิชาตรียางคศาสตร์สากล/ตะวันตก มีประสบการณ์ทำงานในภาควิชา 6 ปี

สรุปผลการสัมภาษณ์

1. ความคิดเห็นต่อผลทางการเรียนของนิสิตที่ท่านสอนอยู่ในปัจจุบัน

นิสิตส่วนมากมีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ แต่ยังมีจำนวนน้อยที่มีผลทางการเรียนอยู่ในระดับยอดเยี่ยม และนอกจากนี้ยังมีนิสิตจำนวนหนึ่งที่มีผลทางการเรียนไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ

2. สภาพทางการเรียน ในด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านการปรับตัว สามารถส่งผลต่อผลทางการเรียนของนิสิตได้หรือไม่ อย่างไร

ส่งผลมาก เพราะการเรียนดนตรีต้องอาศัยแรงบันดาลใจในการเรียนอย่างมาก ดังนั้นนักเรียนดนตรีที่ขาดแรงบันดาลใจดังกล่าวก็จะสะท้อนออกมาเป็นพฤติกรรมในการเรียนที่ไม่ดี เช่น ขาดเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ลอกการบ้าน ไม่ฝึกซ้อม ทำให้ท้ายที่สุดก็ไม่มีผลทางการเรียน แต่ในทางกลับกันนักเรียนที่มีแรงบันดาลใจ จะตั้งใจเรียน ขยันฝึกซ้อม หาโอกาสเรียนรู้ ซึ่งก็จะทำให้มีผลทางการเรียนที่ดี

3. นอกจากสภาพทางการเรียนทั้ง 4 ด้านที่กล่าวมา มีอะไรอีกบ้างที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลทางการเรียนของนิสิต

ภูมิหลังทางดนตรีก่อนเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี ก็จะเป็นสิ่งสำคัญ นิสิตที่มีพื้นฐานทางดนตรีที่ดีมาตั้งแต่ต้น มักจะมีความก้าวหน้าทางการเรียนมากกว่านิสิตที่ไม่มีพื้นฐานทางดนตรี นิสิตที่มีทักษะทางดนตรีที่สูงก่อนเข้าศึกษาปริญญาตรี แม้จะไม่เคยเรียนทฤษฎีดนตรีมาก่อน แต่เมื่อเริ่มเรียนทฤษฎีดนตรี จะมีความเข้าใจมากกว่านิสิตที่มีทักษะดนตรีน้อยก่อนเรียนปริญญาตรี

4. จะมีแนวทางใดบ้างที่จะช่วยส่งเสริมให้สภาพทางการเรียนของนิสิตดีขึ้น

สร้างแรงบันดาลใจและวินัย จะเป็นแนวทางที่ดี

- แรงบันดาลใจ สร้างโดยการให้นิสิตชมคอนเสิร์ตของศิลปินที่มีชื่อเสียง อาจจะเป็นการไปชมแบบ Live (ถ้ามีโครงการ) หรือไม่ การชมคลิปวิดีโอ นอกจากนี้ยังสร้างแรงบันดาลใจโดยการหาโอกาสให้นิสิตได้แสดงความสามารถทางดนตรี

- วินัย สร้างโดยการใช้แบบฝึกหัด และจัดตารางเช็คในแต่ละสัปดาห์ว่านิสิตได้ทำการฝึกซ้อมหรือทำการบ้านก่อนหรือไม่

5. สิ่งที่ต้องการได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยและจะสามารถช่วยส่งเสริมให้นิสิตมีสภาพทางการเรียนดีขึ้นมีอะไรบ้าง

งบประมาณในการทำวงออเคสตราและเวทีในการให้นิสิตใช้แสดงความสามารถ ซึ่งจะช่วยให้นิสิตได้เล่นวงดนตรีขนาดใหญ่ ซึ่งน่าจะช่วยให้นิสิตได้พัฒนาทักษะและยังได้พัฒนาความรับผิดชอบ และนิสิตในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เมื่อนิสิตมีความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ก็ย่อมรับผิดชอบต่อตัวเองมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งน่าจะส่งผลต่อการเรียนของนิสิตต่อไป

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 9 อาจารย์

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-35 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท สอนอยู่ในสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล/ตะวันตก มีประสบการณ์ทำงานในภาควิชา 5 ปี

สรุปผลการสัมภาษณ์

1. ความคิดเห็นต่อผลทางการเรียนของนิสิตที่ท่านสอนอยู่ในปัจจุบัน

โดยส่วนใหญ่นิสิตชั้นปีที่ 4 จะมีผลการเรียนค่อนข้างดี ทักษะอยู่ในช่วงกลาง เพราะต้นทุนของเด็กเริ่มมาจากการศูนย์ จึงเป็นไปได้ยากที่จะทำการฝึกให้เด็กเก่งขึ้นภายใน 4 ปี ต่างกับที่กรุงเทพฯ ที่เด็กมีพื้นฐานคืออยู่แล้ว ทำให้สามารถพัฒนาได้ง่าย แต่เด็กของเราจะมีลักษณะจิตใจดี ชอบช่วยเหลือ จิตสาธารณะ

2. สภาพทางการเรียน ในด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านการปรับตัว สามารถส่งผลต่อผลทางการเรียนของนิสิตได้หรือไม่ อย่างไร

พฤติกรรม – เด็กเรียนเป็นกลุ่มเขาจะส่งต่อกันมา เป็นระบบรุ่นพี่กับรุ่นน้อง พฤติกรรมระหว่างครูกับนิสิต จะส่งผลต่อการเรียนในรายวิชานั้นๆ

เจตคติ – การที่ครูคุยกับเด็ก ถามถึงว่าเด็กมีปัญหาอะไร คอยอบรมให้ความรู้ รวมถึงการจัดโครงการให้เด็กเข้าร่วม เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กมีเจตคติที่ดีกับการเรียน การเชิญบุคคลภายนอกมากล่าวเปลี่ยนประสบการณ์ การพาเด็กไปดูงานหน่วยงานอื่นว่าเขามีการดำเนินงานอะไร จะเป็นส่วนทำให้เกิดการปรับเจตคติต่อการเรียน

แรงจูงใจ – เราจะชี้ให้เด็กเห็นว่าสิ่งที่เขาอยู่ต้องเพิ่มอะไรบ้างถึงจะประสบความสำเร็จ โดยจะสร้างแรงจูงใจร่วมกัน การจัดทำโครงการริชชอด จะทำให้เด็กมีแรงจูงใจเพิ่มขึ้น จะทำให้เด็กได้แสดงความสามารถสู่สาธารณชน

ปรับตัว – เราค่อนข้างให้เด็กรู้จักตัวตน มีการเตือน เพื่อให้เขาปรับปรุงตัว โดยมีเพื่อนและรุ่นพี่คอยให้คำปรึกษา ส่วนใหญ่จะเป็นเด็กปี 1 ที่น่าเป็นห่วง เด็กเราไม่มีปัญหาเรื่องการปรับตัวสักเท่าไร เพราะเรามีโครงการปรับพื้นฐานก่อน จะเป็นการให้รุ่นพี่ได้สอนรุ่นน้อง ซึ่งผลที่ได้ยังไม่ได้ดีเต็มที่เพราะมีข้อจำกัดในเรื่องระยะเวลาในการจัดโครงการ

3. นอกจากสภาพทางการเรียนทั้ง 4 ด้านที่กล่าวมา มีอะไรอีกบ้างที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลทางการเรียนของนิสิต

กิจกรรมที่จัดโดยมหาวิทยาลัย งานต่างๆ ของมหาวิทยาลัย กิจกรรมนอกมหาวิทยาลัย การแข่งขันดนตรี กานาเด็กออกไปนอกมหาวิทยาลัย เช่น การเปิดห้าง ทำให้เด็กรู้จักฝึกซ้อมงานช่วยโรงเรียนเล็กๆ งานตามโรงพยาบาล จะทำให้เด็กรู้จักการให้ที่มากขึ้น รู้จักตรงต่อเวลา จะสังเกตได้จากหากเพื่อนไม่ปรับตัวจะไม่มีใครนำไปเล่นดนตรีด้วย

4. จะมีแนวทางใดบ้างที่จะช่วยส่งเสริมให้สภาพทางการเรียนของนิสิตดีขึ้น

เราคิดว่าเด็กยังขี้เกียจ ไม่กระตือรือร้น ใกล้เคียงสอบถึงจะมาฝึกซ้อม ดังนั้นควรที่จะฝึกให้เขามีความรับผิดชอบมากขึ้น

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ให้เด็กเรียนมากขึ้นไม่สอดคล้องกับศาสตร์ดนตรี ดังนั้นหากเราสามารถปรับให้รู้แบบการเรียนการสอนเป็นศิลปะล้วน จะทำให้การจัดการเรียนการสอนง่ายขึ้น เด็กจะได้ความรู้ทางด้านดนตรีมากขึ้น

5. สิ่งที่ต้องการได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยและจะสามารถช่วยส่งเสริมให้นิสิต มีสภาพทางการเรียนดีขึ้นมีอะไรบ้าง

- อุปกรณ์กับห้องเรียน อุปกรณ์ที่ติดส่งผลต่อการเรียนห้องเรียนที่มีอุณหภูมิกำลังดี เป็นห้องเก็บเสียง อุปกรณ์ที่ขาดคือเครื่องเมื่อ เช่น สแตนโนด เครื่องดนตรี ห้องสำหรับเก็บเครื่องดนตรี ตู้แอมป์ ไมโครโฟน อุปกรณ์ประกอบการเรียน ฯลฯ

- ต้องการอาจารย์ประจำเครื่องมือ เช่น เครื่องเป่า ความจริงเราต้องมีอาจารย์ 4 คน เพื่อแยกเครื่องมือ แต่เรามีอาจารย์เพียงคนเดียว ถ้าอาจารย์มีจำนวนมากขึ้น เด็กของเราก็จะมีความเก่งมากขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 10 อาจารย์ J

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-35 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท สอนอยู่ในสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย มีประสบการณ์ทำงานในภาควิชา 10 ปี

สรุปผลการสัมภาษณ์

1. ความคิดเห็นต่อผลทางการเรียนของนิสิตที่ท่านสอนอยู่ในปัจจุบัน

ผลที่ได้เขาก็จะได้ตามระยะ 4 ปีที่เขาได้มาอยู่กับเรา เด็กที่จบออกไปส่วนใหญ่เขาจะเป็นครูที่สอนในระดับประถมและมัธยม ส่วนใครที่ต้องการไปเป็นครูในระดับมหาวิทยาลัยจะต้องเรียนต่อเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม ในช่วงแรกๆ ของการทำงาน เราถ่ายทอดเต็มที่ที่ต้องการให้เด็กได้เรียนรู้เต็มที่ ทำให้เด็กบางคนไม่สามารถรับไว้ อย่างตัวอาจารย์เองตอนเรียนได้รับการถ่ายทอดเต็มที่ จากครู แต่พอมาสอนจึงรู้ว่าบางทีเด็กไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ทุกประเด็น เพราะเวลาให้ความรู้มากไปเด็กรับไม่ได้ ทำให้เขาเกิดความเครียด อาจจะเป็นเพราะเขาเข้ามาเพราะไม่ได้อยากเรียนดนตรีตั้งแต่แรก เด็กส่วนใหญ่ที่เข้ามาไม่มีพื้นฐานมาหรือมีพื้นฐานมาน้อยมาก ยิ่งในปัจจุบันกลับคิดลบมาด้วย คือเด็กเขาได้ดนตรีที่บ้านมา พอมาเรียนดนตรีไทยทำให้เราไม่สามารถปรับให้เขาได้ เวลาที่เขาเรียนจบไปเขาก็เขาก็เอาความรู้ที่ผิดๆ ออกไปถ่ายทอดให้คนอื่น ถ้าเด็กเข้ามาแล้วไม่มีพื้นฐานแต่มีความตั้งใจส่วนใหญ่จะจบออกไปแล้วมีคุณภาพ เด็กที่อยู่ในกลุ่มเอ คือ ดีทั้งฝีมือ ผลการเรียน และทัศนคติ มีจำนวนไม่มากแต่มี

2. สภาพทางการเรียน ในด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านการปรับตัว สามารถส่งผลต่อผลทางการเรียนของนิสิตได้หรือไม่ อย่างไร

พฤติกรรม - มีความสำคัญอย่างมากเด็กที่เรียนดนตรีจะต้องมีการฝึกซ้อม ถ้าเด็กไม่ซ้อมจะเรียนตามเพื่อนไม่ทัน เพราะฉะนั้นไอ้สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ม. ครูอาจารย์ เพื่อน ก็มี ส่วน บางวิชาไม่ควรที่จะเปิดให้เด็กปีหนึ่งเรียน ก็ให้เรียน เพราะถูกบีบบังคับด้วยหลักสูตร เด็กบางคนยังไม่รู้จัก

เครื่องดนตรีเลยก็บีบให้เขาเรียน สิ่งที่เกิดขึ้นคือ การเรียนไม่ได้เกิดจากอินเนอร์ของเด็กเอง ผลสำเร็จของรายวิชานี้ก็ยังไม่สมบูรณ์

เจตคติ – ส่งผล เพราะว่าถ้าวิชาดนตรีมันต้องซ้อม ถ้าไม่ซ้อมก็ทำไม่ได้ ถ้าวิชาที่ต้องอ่าน แล้วไม่อ่าน มันก็ทำไม่ได้ มันก็จะส่งผลต่อผลการเรียนของเขา มันก็กลายเป็นว่าซีเกียจ พอเพื่อนเข้าเรียนแล้วตัวเองไม่เรียน พอมาเรียนที่หลังเพื่อนก็ตามไม่ทัน ก็ไม่อยากจะเรียน สุดท้ายก็ต้องดรอปเรียน เด็กที่เรียนไม่ทันก็ไม่กล้าที่จะปรึกษาอาจารย์ ไม่ถามเพื่อน ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน

แรงจูงใจ – ทุกอย่างเป็นแรงจูงใจของเด็ก ผู้สอน หลักสูตร เพื่อน แต่สิ่งที่สำคัญเขาจะต้องปรับเข้าหาทุกอย่าง ผู้สอนก็ต้องปรับเข้าหาเด็ก

ปรับตัว – ก็มีนะ เด็กเขาจะปรับตัวให้เข้ากับผู้สอนให้ได้ ไม่อยากใช้คำว่าเสียแข่งเสียเขา เขาจะพยายามเอาใจครู เพื่อให้ตัวเองมีเกรดมากกว่าเพื่อน ซึ่งในปัจจุบันมีเด็กกลุ่มนี้มี แต่มีไม่มาก ถามว่าตัวผู้สอนรู้หรือไม่ว่าเด็กเป็นอย่างนี้ ผู้สอนรู้อยู่แล้ว แต่ผู้สอนก็ต้องใช้วิจารณญาณ ในการให้ผลการเรียนที่ยุติธรรม ต้องไม่เลือกที่รักมักที่ชอบ

3. นอกจากสภาพทางการเรียนทั้ง 4 ด้านที่กล่าวมา มีอะไรอีกบ้างที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลทางการเรียนของนิสิต

1. การสนับสนุนเรื่องทุน อาจจะเป็นพวก กยศ. เด็กดนตรีไทยเกินครึ่งที่มีปัญหาเรื่องเงินกู้เรียน

2. เงินรางวัล ทุนของภายนอก ที่จะเป็นแรงจูงใจให้เด็กได้มีโอกาสเปิดโลกทัศน์ ทำให้เขาสนใจในการเรียนมากขึ้น การที่เด็กได้เปิดโลกทัศน์เขาจะมีทัศนคติที่ดีกับดนตรีมากขึ้น มีโอกาสในการทำงานในสายอื่น นอกจากครูมากขึ้น

3. การสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตร การศึกษาดูงาน ซึ่งมี แต่มีน้อยเกินไป ที่ปีละ 1 ครั้ง ถ้าทอมละ 1 – 2 ครั้งจะดีมาก แต่เราก็ขาดเงินที่จะมาพัฒนากิจกรรม อาจจะเป็นผลพวงจากที่ว่านิสิตในสาขาของเรามีน้อย

4. อุปกรณ์และคุณภาพเครื่องดนตรีที่ดี ในทุกวันเครื่องดนตรีที่มีไม่มีดีเลย ที่ใช้ออกงานก็มีย่อย อย่างเครื่องสายคุณภาพของเครื่องดนตรีไม่มีดีเลย มันก็จะส่งผลต่อการเรียนของเด็ก ถ้าเครื่องดนตรีดี เด็กก็จะไม่เอาเวลาเอาเครื่องดนตรีออกงาน เสียของเครื่องดนตรีปงบอกถึงคุณภาพของเครื่องที่ดี

5. การมีครูต้นแบบที่เป็นศิลปินจริงๆ มาเป็นต้นแบบให้กับนิสิต ทุกวันนี้เรายังขาดครูต้นแบบให้กับเด็ก ๆ การใช้ชีวิตของครู จะเป็นตัวอย่างให้เด็กได้ปฏิบัติตาม หากมี ความเป็นระเบียบทางดนตรีจะดีขึ้นมาก เรามีแต่ครูรุ่นใหม่ ไม่มีครูอาวุโส คือ เรายังไม่มีหลัก

6. หลักสูตร การปรับหลักสูตรให้เป็นไปตามยุคตามสมัย จะทำให้เด็กมีความภูมิใจในวุฒิที่เราเรียนจบไป

4. จะมีแนวทางใดบ้างที่จะช่วยส่งเสริมให้สภาพทางการเรียนของนิสิตดีขึ้น

1. การสร้างความจริงจังทุกระดับ เช่น ในตัวผู้สอน เข้าออกเป็นเวลา วางแผนการสอน และปฏิบัติตามแผนการสอนที่วางไว้

2. การสร้างเสริมประสบการณ์ด้านดนตรีให้แก่นิสิต ที่ชัดเจน มีเวทีให้เขาแสดงออก

3. การลงมาสัมผัสของกลุ่มผู้บริหาร ผู้บริหารหลายๆที่ให้การสนับสนุนด้านดนตรี บางที่ถึงขั้นมาร่วมเล่นดนตรี จะเป็นการทำนโยบายให้เป็นจริง ตอนนี้เราเหมือนกับต้นไม้ที่ถูกปล่อยให้โตเอง ไม่มีคนรดน้ำ ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องมาสนับสนุนและได้สัมผัสกับเรา เขาถึงจะรู้ว่าเราเป็นอย่างไร และต้องการอะไร

5. สิ่งที่ต้องการได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยและจะสามารถช่วยส่งเสริมให้นิสิตมีสภาพทางการเรียนดีขึ้นมีอะไรบ้าง

1. อยากได้เครื่องดนตรี
2. อยากได้ครูดนตรีที่เป็นศิลปิน
3. อยากให้ผู้บริหารลงมาเล่นด้วย

สรุปผลการสัมภาษณ์

ตาราง 11 ตารางสรุปผลการสัมภาษณ์

อาจารย์ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปบทสัมภาษณ์
1. ความคิดเห็นต่อผลทางการเรียนของนิสิตที่ท่านสอนอยู่ในปัจจุบัน	
คนที่ 1 อาจารย์ A	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลทางการเรียนของเขามีแนวโน้มที่ดีขึ้น 2. เด็กเขามีพื้นฐานที่ไม่ได้ดีมาตั้งแต่ต้น เด็กบางคนมีพื้นฐานมาเกือบศูนย์เลย 3. ต้องแล้วแต่แต่ละคนว่าจะรับได้ขนาดไหน เด็กที่ออกไปไม่มีใครเก่งออกไปเลย เขาต้องไปเรียนรู้และค่อยอดหลังจากเรียนอีก แต่ก็มิในหลายๆกรณี ที่เด็กเขาไม่มีพื้นฐานเลย แต่เขามีความตั้งใจ ทำให้ตอนที่เขาจบออกไปเขาพื้นฐานค่อนข้างดีออกไป
คนที่ 2 อาจารย์ B	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่วนมากอยู่ในเกณฑ์ดี มีน้อยคนที่ดีมาก ดี ในที่นี้หมายถึง นิสัยดี ตั้งใจเรียน มาเรียนสม่ำเสมอ แต่บางคนก็หัวขี้ 2. ความรู้ที่เขาได้จากเรานั้นน้อยถ้าเทียบกับสถาบันอื่น 3. สิ่งที่เป็นดนตรีที่อยู่รอบตัวเขามีน้อยเกินไป
คนที่ 3 อาจารย์ C	<ol style="list-style-type: none"> 1. เด็กเราแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน ซึ่งส่วนใหญ่เด็กเราจะป็นกลุ่มปานกลาง 2. เด็กที่จบไปเขาสามารถไปประกอบอาชีพเกี่ยวกับดนตรี 3. เมื่อเขาเรียนกับเราเขาสามารถเป็นได้ทั้งครูและศิลปิน แต่ถ้าเขาจะไปเป็น

ตาราง 11 (ต่อ)

อาจารย์ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปบทสัมภาษณ์
<p>คนที่ 4 อาจารย์ D</p>	<p>ศิลปินเขาจะต้องหาความรู้เพิ่มเติม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โดยภาพรวมผลทางการเรียนของเด็กเรา ในเรื่องของทฤษฎี เราจะเน้นเนื้อหาที่เข้มข้น เน้นการเป็น perform มากขึ้น 2. เรื่องของทักษะเราจะเน้นความเป็นอาชีพให้แก่เด็กๆ เด็กต้องไม่ดูโง่ 3. พื้นฐานของเขาจากเดิมที่เข้ามาใหม่คนที่มาใหม่คนที่มาใหม่แล้วมีน้อยมาก จะดูได้จากการทดสอบก่อนเรียน 4. ผู้สอน เวลาสอนจะมีปัญหาเพราะการต่อยอดจะมีการต่อยอดไม่เหมือนกัน ผู้สอนต้องมาปรับวิธีการสอน
<p>คนที่ 5 อาจารย์ E</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เด็กส่วนใหญ่จบไปจะเป็นครู แต่หลักสูตรมันไม่สอดคล้อง ซึ่งมันก็จะไปสร้างความรู้ความลำบากให้กับเด็กๆ ที่จะต้องไปเรียนวิชาชีพครู 2. ส่วนใหญ่จะเป็นปานกลาง เด็กที่เพิ่งเข้ามาใหม่จะมีพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ 3. เด็กที่จบไปคิดว่าเขามีความรู้ทางด้านดนตรีประมาณ 85 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเขาจะต้องไปหาความรู้เพิ่มเติมอีก 15 เปอร์เซ็นต์ หลังจากที่เขาคบการศึกษาไปแล้ว
<p>คนที่ 6 อาจารย์ F</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ยังไม่เป็นที่พอใจ นิสิตขาดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ไม่มีความขยันที่จะหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองให้มีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรี โดยเฉพาะประสิทธิภาพในงานวิชาการ การทำงานจะเป็นรูปแบบในการตัดปะ ซึ่งเกิดจากการที่เด็กไม่ค่อยมีเวลาเรียน เวลาเรียนเด็กต้องไปทำกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมที่เด็กทำมันไม่ได้มีประโยชน์กับการเรียนเลย 2. เด็กขาดเรียนและคาบงานที่อาจารย์มอบหมายไม่ทัน เด็กไม่สามารถสร้างผลงานทางวิชาการได้ เด็กขาดกระบวนการคิดสร้างสรรค์ที่จะผลิตผลงานของตนเอง บางทีมีให้เด็กทำผลงาน แต่ผลงานที่ได้ไม่ได้เกิดจากความคิดของเด็กเอง เป็นเด็กไปจ้างเขามา ไปลอกเขามา ทำให้ประสิทธิภาพของที่จบออกไป ไม่สามารถไปแข่งขันกับคนอื่นได้อย่างจริงจัง 3. ไม่สามารถเลือกเด็กเข้ามาเรียนได้ เด็กต้องมานับหนึ่งใหม่ ทำให้การพัฒนาดนตรีช้าลง แทนที่จะคัดเลือกเด็กที่มีพื้นฐานและมาพัฒนา ทำให้เราเสียเวลาไปกับการปูพื้นฐานให้กับเขา

ตาราง 11 (ต่อ)

อาจารย์ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปบทสัมภาษณ์
คนที่ 7 อาจารย์ G	1. ผลทางการเรียนของนิสิตสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยมีผลทางการศึกษาในด้านทฤษฎีและการปฏิบัติดนตรีไทย จึงต้องวัดทั้งในเรื่องความรู้และความชำนาญทางด้านการปฏิบัติ 2. ผลทางการเรียนที่เกิดขึ้นในแต่ละตัวบุคคลจึงมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับฐานความรู้ในศาสตร์แขนงดนตรีที่มีมาก่อนเข้ารับการศึกษาและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่
คนที่ 8 อาจารย์ H	1. นิสิตส่วนมากมีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ แต่ยังมีจำนวนน้อยที่มีผลทางการเรียนอยู่ในระดับยอดเยี่ยม
คนที่ 9 อาจารย์ I	1. โดยส่วนใหญ่ นิสิตชั้นปีที่ 4 จะมีผลการเรียนค่อนข้างดี ทักจะอยู่ในช่วงกลาง เพราะต้นทุนของเด็กเริ่มมาจากการศูนย์ จึงเป็นไปได้ยากที่จะทำการฝึกให้เด็กเก่งขึ้นภายใน 4 ปี
คนที่ 10 อาจารย์ J	1. เด็กที่จบออกไปส่วนใหญ่เขาจะเป็นครู ที่สอนในระดับประถมและมัธยม ส่วนใครที่ต้องการไปเป็นครูในระดับมหาวิทยาลัยจะต้องเรียนต่อเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม 2. บางทีเด็กไม่จำเป็นต้องเรียนรู้อีกทุกประเด็น เพราะเวลาให้ความรู้มากไปเด็กรับไม่ได้ ทำให้เขาเกิดความเครียด 3. เด็กส่วนใหญ่ที่เข้ามาไม่มีพื้นฐานมาหรือมีพื้นฐานมาน้อยมาก ยิ่งในปัจจุบันกลับติดลบมาด้วย 4. เด็กบางส่วนเข้ามาไม่ได้อยากเรียนดนตรีตั้งแต่แรก

สรุป

ผลทางการเรียนของนิสิตมีแนวโน้มในทางที่ดีขึ้น ผลการเรียนส่วนมากอยู่ในเกณฑ์ดี มีน้อยที่จะอยู่ในเกณฑ์ดีมาก นิสิตมีพื้นฐานความรู้เดิมน้อยมาก ทำให้ไม่สามารถรับความรู้ได้เต็มที่ ความสามารถในการพัฒนาความรู้ จึงอยู่ที่ความตั้งใจที่จะเรียนรู้ของนิสิตเอง หากเทียบกับสถาบันอื่น ในเรื่องความรู้ที่นิสิตมี ถือว่ายังมีน้อยกว่าสถาบันอื่น อาจจะเนื่องจาก สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวของนิสิต(ดนตรี) มีน้อย ในเรื่องของการเรียน ด้านทฤษฎี จะเน้นเนื้อหาที่เข้มข้น ด้านทักษะจะฝึกหัดให้นิสิตเล่นดนตรีโดยไม่ดูโน้ต เด็กที่จบไปส่วนใหญ่จะไปประกอบอาชีพครู หรือศิลปิน

สิ่งที่นิสิตยังขาด คือ ขาดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ขาดความขยันที่จะหาความรู้เพิ่มเติม ขาดการฝึกซ้อม รูปแบบการทำงานด้านวิชาการ การทำงานจะเป็นในรูปแบบของการตัดปะ

ตาราง 11 (ต่อ)

อาจารย์ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปบทสัมภาษณ์
ทำให้ขาดกระบวนการคิด กิจกรรมที่มีมากเกินไปทำให้นิสิตขาดเรียน ทำงานตามที่อาจารย์มอบหมายไม่ทัน	
2. สภาพทางการเรียน ในด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านการปรับตัว สามารถส่งผลต่อผลทางการเรียนของนิสิตได้หรือไม่ อย่างไร	
<p>คนที่ 1 อาจารย์ A</p>	<p>ส่งผลกระทบต่อผลทางการเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ส่วนใหญ่เด็ก ๆ จะสนใจในชั้นเรียน แต่ก็มีหลายๆ คน ที่มาฝึกซ้อมนอกเวลา และก็มีอีกหลายคนที่ไม่สนใจฝึกซ้อม 2. การสร้างแรงจูงใจให้แก่ นิสิต จะต้องใช้วิธีทักาะขึ้นสูงเพื่อให้เขาได้เห็นและนำไปเปรียบเทียบ จะทำให้เขาพยายามทำให้ได้ 3. ควรจะมีการยืดหยุ่น ให้เขาสร้างเจตคติที่ดีกับการเรียน การที่เขาเคร่งเกินไป จะทำให้เด็กเครียด 4. เด็กเขาจะปรับตัวได้ แต่ก็มีบ้างที่เด็กปรับตัวไม่ได้ เด็กที่ติดเพื่อน กินเหล้า ก็จะไปเคล็ดไปเลย ไม่กลับมาเรียนอีก
<p>คนที่ 2 อาจารย์ B</p>	<p>ส่งผลกระทบต่อผลทางการเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนไม่ได้สอนเด็กแค่ในช่วงโมงเรียน ตอนเย็นเด็กต้องมาซ้อมรวมวง ถ้าเขาไม่มาเขาจะไม่สามารถเล่นดนตรีได้และไม่ได้ความรู้ในส่วนนี้ 2. เด็กไม่เห็นความสำคัญของดนตรีคลาสสิก 3. ใช้วิธีการให้คะแนนเป็นแรงจูงใจให้เด็กอยากเรียน และการสร้างกิจกรรมเพื่อหล่อหลอมให้เขารักดนตรี 4. เรื่องของการเข้าเรียน ในเรื่องของพฤติกรรมทั้งหลาย โดยเฉพาะปี 1 เขาจะต้องปรับตัวอย่างมาก มีหลายคนมีปัญหาที่ไม่สามารถปรับตัวได้ ใช้ชีวิตอิสระจนไม่สามารถควบคุมได้ เพื่อนก็ส่วนหนึ่ง บรรยากาศรอบมหาวิทยาลัย บ้านเหล้ามีมากก็กระตุ้นให้เขาไปเที่ยวได้ง่าย
<p>คนที่ 3 อาจารย์ C</p>	<p>ส่งผลกระทบต่อผลทางการเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ถ้า นิสิตตั้งใจที่จะฝึกซ้อม เขาจะมีผลการเรียนที่ดี สามารถเล่นเพลงที่อาจารย์อาจารย์ที่สั่ง 2. ถ้า นิสิตไม่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนส่วนมากมันจะเรียนไม่จบ จะมีการย้ายเอกไปสาขาวิชาอื่นแทน

ตาราง 11 (ต่อ)

อาจารย์ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปบทสัมภาษณ์
<p>คนที่ 4 อาจารย์ D</p>	<p>3. การสอบแบบหมู่ เป็นการให้เขาได้สอบ ได้ทดลองเวที จะเป็นแรงจูงใจทำให้เขาชวนชวายกระตือรือร้นที่จะฝึกซ้อมมากขึ้น</p> <p>4. เด็กมัธยมที่ฟังจบมา เขาจะต้องปรับตัวเพื่อเข้าร่วมมหาวิทยาลัย หากเขาไม่สามารถปรับตัวได้มันก็จะส่งผลทางการเรียนของเขา</p> <p>ส่งผลต่อผลทางการเรียน</p> <p>1. เด็กที่ตั้งใจเรียนจะทำข้อสอบได้ ส่วนเด็กที่ไม่ตั้งใจเรียนจะทำข้อสอบไม่ได้ มีบางคนที่มีัวได้แล้วได้คะแนนดี แต่ส่วนมากเขาก็จะมีัวได้เฉพาะข้อสอบ แต่เวลาปฏิบัติเขาจะทำไม่ได้</p> <p>2. บางคนมีปัญหาเรื่องการมีแฟน หรือเที่ยวกลางคืน ทำให้ไม่สามารถมาเรียนในช่วงเช้าได้</p> <p>3. การที่เด็กชอบวิชาหรือไม่ อยากเรียนกับผู้สอนหรือเปล่า อยากให้อาจารย์อีกท่านหนึ่งไปสอน มันจะส่งผลต่อผลการเรียนของเด็กมาก</p> <p>4. เด็กของเราปรับตัวได้ดี แต่เด็กบางคนไม่เข้าหาอาจารย์ที่ปรึกษา ทำให้ที่อาจารย์ปรึกษาไม่สามารถให้คำแนะนำได้ ซึ่งมันก่อให้เกิดปัญหาในระยะยาว</p> <p>5. การจัด Pre - Beginning camp จะเป็นการปรับนิสัยให้เข้ากับรุ่นพี่ อาจารย์และวิชาที่เขาจะต้องเรียน เขาจะถูกบังคับด้วยกรอบของกิจกรรม</p>
<p>คนที่ 5 อาจารย์ E</p>	<p>ส่งผลต่อผลทางการเรียน</p> <p>1. นิสิตยังไม่ค่อยมีความรับผิดชอบ จึงต้องหามาตรการกระตุ้นให้เขาสนใจเรียนมากขึ้น ซึ่งแต่ละปีจะมีเด็กไม่เหมือนกัน ดังนั้นอาจารย์จะต้องหาทางที่จะกระตุ้นให้เขาสนใจเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น</p> <p>2. เด็กส่วนใหญ่ที่เขาเรียนดนตรีเพราะชอบ แต่ความความชอบกับความสามารถในการเล่นดนตรีต่างกัน ทำให้ต้องมีการปรับเจตคติของเขาว่าดนตรีไม่ใช่สิ่งที่ง่าย เด็กที่สอนส่วนใหญ่จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อผู้สอน เขาชอบอาจารย์คนไหนเขาก็อยากเรียนกับอาจารย์ท่านนั้นตลอด</p> <p>3. อาจารย์จะต้องทำให้ นิสิตสนใจที่จะเรียนในรายวิชาของตนเอง โดยการใช้เทคนิควิธีการสอน เป็นแรงกระตุ้นให้เขาอยากเรียนมากขึ้น</p> <p>4. เด็กปี 1 ที่เข้ามาเขายังปรับตัวได้ไม่ค่อยดีมาก ถ้าเด็กขยันจริงๆ จะมาซ่อมส่วนมากเวลาว่างของเด็กปี 1 เขาจะกลับหอไปนอนมากกว่า</p>

ตาราง 11 (ต่อ)

อาจารย์ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปบทสัมภาษณ์
<p>คนที่ 6 อาจารย์ F</p>	<p>ส่งผลต่อผลทางการเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เด็กมีความคิดที่หลากหลาย เด็กหลายคนยังคิดไม่ได้ หลงไปกับสิ่งยั่วยุ เพราะระบบการเรียนของเราเป็นอิสระ นิสิตต้องดูแลตนเองในระดับหนึ่ง 2. ระบบอีกระบบที่สร้างปัญหาให้กับนิสิต คือ 1.ระบบการไม่กำหนดเวลาเรียน การไม่เช็คชื่อเวลาเรียน ก็จะส่งผลให้พฤติกรรมของเด็กไม่ดี และ 2.ระบบที่ผู้สอนไม่สอนในเวลาราชการ หรือไปสอนในเวลาอื่น ผู้สอนไม่สนใจเด็กอ่อน ผู้สอนจะมองเด็กเก่ง ละเลยเด็กอ่อน เนื้อหาสาระการเรียนจะต้องมีความยืดหยุ่น ผู้สอนคาดหวังในตัวนิสิตสูง โดยลืมนองค์ประกอบในตัวนิสิตหรือวุฒิภาวะในตัวนิสิต 3. เด็กที่เข้ามาในบางครั้ง เขาเข้ามาด้วยความลังเล หรือไม่รู้จะเรียนอะไร เขาไม่ได้ชอบดนตรี แต่เผชิญเขาพลาดหวังจากการเรียนที่เขาชอบ ทำให้เขาเข้ามาด้วยการเรียนอะไรก็ได้ เพราะฉะนั้นการที่จะเรียนดนตรีได้อย่างมีความสุข เด็กจะต้องมีเจตคติที่ดีกับการเรียนดนตรี อีกสาเหตุหนึ่งเพราะคนในสังคมไทย มองว่าดนตรีเป็นอะไรที่ง่าย ๆ เรียนดนตรีเป็นการเรียนง่าย เขาไม่รู้จักความเป็นวิชาดนตรีศาสตร์ของดนตรี 4. เด็กที่เข้ามาเรียนเขามีความรัก เขาอยากเรียนกับครูคนไหน เพราะเขามาเรียนเพราะเขาศรัทธากับผู้สอน หรือเรามีอาจารย์พิเศษที่มีชื่อเสียงที่เขาอยากจะทำ หรือชื่อเสียงของหลักสูตร หลักสูตรที่เขาเรียนมีชื่อเสียงเรียนจบออกไปมีงานทำ 5. มีการปรับตัวที่ไม่ชัดเจน นิสิตจะยึดกลุ่มเป็นหลัก กลุ่มนั้นอาจจะจะเป็นกลุ่มที่ตั้งใจเรียนทำให้เขาอยากเรียน
<p>คนที่ 7 อาจารย์ G</p>	<p>ส่งผลต่อผลทางการเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แรงกระตุ้นในเชิงบวกจะสามารถช่วยให้นิสิตมีความมุ่งมั่นและมีความตั้งใจในการศึกษาเป็นอย่างมาก 2. การสร้างแรงจูงใจให้กับนิสิตในด้านต่างๆ เช่น การประกอบอาชีพภายหลังสำเร็จการศึกษา การมีสถานที่ บรรยากาศและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนที่ครบครัน รวมทั้งห้องเรียนที่ออกแบบมาสำหรับการเรียนดนตรี เครื่องดนตรีที่มีคุณภาพ ครูอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ ความตั้งใจ และมีเวลาเพียงพอต่อการเรียนการสอนในสัดส่วนครู/นิสิตที่เหมาะสม กิจกรรมต่างๆ ที่กระตุ้นต่อการแสดงออกและการแสดง ซึ่งมีมือที่ผ่านการฝึกฝนมาอย่างชำนาญ สิ่งเหล่านี้ถือเป็นเรื่องสำคัญที่จะช่วยให้นิสิตมีการตื่นตัวและสร้างแรงจูงใจที่ดีให้เกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนใน

ตาราง 11 (ต่อ)

อาจารย์ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปบทสัมภาษณ์
<p>คนที่ 8 อาจารย์ H</p>	<p>สาขาวิชาทางด้านศิลปะ ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการที่เป็นสำคัญในการผลักดันให้นิสิตมีแรงจูงใจและพัฒนาตนเองได้ตลอดระยะเวลาการศึกษา</p> <p>ส่งผลต่อผลทางการเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเรียนดนตรีต้องอาศัยแรงบันดาลใจในการเรียนอย่างมาก 2. นักเรียนดนตรีที่ขาดแรงบันดาลใจดังกล่าวก็จะสะท้อนออกมาเป็นพฤติกรรมในการเรียนที่ไม่ดี เช่น ขาดเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ลอกการบ้าน ไม่ฝึกซ้อม ทำให้ท้ายที่สุดก็ไม่มีผลทางการเรียน แต่ในทางกลับกันนักเรียนที่มีแรงบันดาลใจ จะตั้งใจเรียน ขยันฝึกซ้อม หาโอกาสเรียนรู้ ซึ่งก็จะทำให้มีผลทางการเรียนที่ดี
<p>คนที่ 9 อาจารย์ I</p>	<p>ส่งผลต่อผลทางการเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ระบบรุ่นพี่กับรุ่นน้อง พฤติกรรมระหว่างครูกับนิสิต จะส่งผลต่อการเรียนในรายวิชานั้นๆ 2. การที่ครูคุยกับครู คอยอบรมให้ความรู้ รวมถึงการจัดโครงการให้เด็กเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กมีเจตคติที่ดีกับการกับเรียน การเชิญบุคคลภายนอกมาก แล้วเปลี่ยนประสบการณ์ การพาเด็กไปดูงานหน่วยงานอื่น จะเป็นส่วนทำให้เกิดการปรับเจตคติต่อการเรียน 3. การชี้ให้นิสิตเห็นว่าสิ่งที่เป็นอยู่ต้องเพิ่มอะไรบ้างถึงจะประสบความสำเร็จ การสร้างแรงจูงใจร่วมกัน การจัดทำโครงการริชชทอล จะทำให้เด็กมีแรงจูงใจเพิ่มขึ้น จะทำให้เด็กได้แสดงความสามารถสู่สาธารณชน 4. การให้นิสิตได้รู้จักตัวตน มีการเตือนเพื่อให้ปรับปรุงตัว โดยมีเพื่อนและรุ่นพี่คอยให้คำปรึกษา
<p>คนที่ 10 อาจารย์ J</p>	<p>ส่งผลต่อผลทางการเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นิสิตที่เรียนดนตรีจะต้องมีการฝึกซ้อม ถ้านิสิตไม่ซ้อมจะเรียนตามเพื่อนไม่ทัน ดังนั้น สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบมหาวิทยาลัย ครูอาจารย์ เพื่อน รายวิชาที่เปิดสอน ล้วนส่งผลต่อผลการศึกษาของนิสิต 2. นิสิตที่เรียนไม่ทันก็ไม่กล้าที่จะปรึกษาอาจารย์ ไม่ถามเพื่อน ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน 3. แรงจูงใจของนิสิต เช่น ผู้สอน หลักสูตร เพื่อน คือสิ่งที่สำคัญเขาจะต้องปรับเข้าหากัน

ตาราง 11 (ต่อ)

อาจารย์ผู้ให้ สัมภาษณ์	สรุปบทสัมภาษณ์
	4. มีนิสิตที่จะปรับตัวให้เข้ากับผู้สอน โดยวิธีผิดๆ เพื่อให้ตนมีผลการเรียนที่ดีกว่าคนอื่น

สรุป

สภาพทางการเรียน ในด้านพฤติกรรมระหว่างเรียนนิสิตในการเรียน ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านการปรับตัว ส่งผลต่อผลการเรียนของนิสิต

ด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสิตในการเรียน เช่น การฝึกซ้อมดนตรีนอกเวลาเรียน ซึ่งมีทั้งนิสิตที่ยืนยันมาฝึกซ้อม และไม่ยืนยันมาฝึกซ้อม ซึ่งผลจากการฝึกซ้อม ทำให้นิสิตมีผลการเรียนที่ดี สามารถบรรเลงเพลงตามที่อาจารย์มอบหมายให้ นิสิตที่มีความตั้งใจเรียนจะทำให้ นิสิตสามารถทำข้อสอบได้ นิสิตบางคนมีปัญหาเรื่องการมีแฟน การเที่ยวกลางคืน ทำให้ไม่สามารถมาเรียน โดยเฉพาะรายวิชาที่จะต้องมีการเรียนก่อนเข้า ระบบการศึกษา เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นิสิตที่เข้ามาใหม่มีพฤติกรรมไม่ดี เช่น การไม่กำหนดเวลาเรียนที่แน่นอน การไม่เช็คชื่อ การไม่สอนในเวลาที่กำหนดไว้ การนัดสอนนอกเวลาสอน

ด้านเจตคติต่อการเรียน นิสิตที่เข้ามาเรียนในสายดนตรี มี 2 กลุ่ม คือ เข้ามาเรียนดนตรีเพราะชอบ กับ เข้ามาเรียนเพราะไม่รู้ว่าจะเรียนอะไร หรือไม่รู้ว่าจะไปที่ไหน หรือเข้ามาเรียนเพราะต้องการย้ายสาขาวิชาในชั้นปีที่ 2 เจตคติของนิสิตมีผลกับการเรียนการสอน เช่น นิสิตมีความรู้สึกอย่างไรกับผู้สอน นิสิตมีความรู้สึกอย่างไรกับเพื่อน นิสิตมีความรู้สึกอย่างไรกับรายวิชาที่เรียน และนิสิตมีความรู้สึกอย่างไรกับดนตรีที่เรียน ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้ส่งผลต่อผลการเรียนทั้งสิ้น ผู้สอนควรมีความยืดหยุ่น เพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน นิสิตที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนส่วนใหญ่จะเรียนไม่จบ หรือจะย้ายไปเรียนสาขาวิชาอื่นแทน

ด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสร้างแรงจูงใจ ผู้สอนควรเป็นตัวอย่งที่ดี เพื่อให้ นิสิตเกิดแรงจูงใจที่จะทำตาม การมีผู้สอนที่มีชื่อเสียง การใช้คะแนนเป็นสิ่งจูงใจให้อยากเรียน การสร้างกิจกรรมเพื่อให้ นิสิตรักดนตรี การเชิญบุคคลภายนอกมากแล้วเปลี่ยนแปลงประสบการณ์ การพาเด็กไปดูงานหน่วยงานอื่น การให้นิสิตได้แสดงบนเวที การมีสถานที่บรรยากาศ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนที่ครบครัน รวมทั้งห้องเรียนที่ออกแบบมาสำหรับการเรียนดนตรีโดยเฉพาะ จะเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะฝึกซ้อมและตั้งใจเรียนมากขึ้น นิสิตที่ไม่มีแรงจูงใจในการเรียนจะมีการแสดงออกในรูปแบบต่างๆ เช่น ขาดเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ลอกการบ้าน ไม่ฝึกซ้อม เป็นต้น

ด้านการปรับตัว มีนิสิตที่พยายามจะปรับตัวให้เข้ากับผู้สอน ด้วยวิธีผิดๆ เพื่อให้ตนมีผลการเรียนที่ดีกว่าคนอื่น การทำให้นิสิตได้รู้จักตัวตน มีการเตือนเพื่อให้ปรับปรุงตัว โดยมีเพื่อน

ตาราง 11 (ต่อ)

อาจารย์ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปบทสัมภาษณ์
	<p>และรุ่นพี่คอยให้คำปรึกษาจะเป็นส่วนสำคัญให้นิสิตปรับตัวอยู่ในสังคมใหม่ๆ ได้ รูปแบบการปรับตัวของนิสิตไม่ชัดเจน โดยส่วนใหญ่นิสิตจะยึดกลุ่มเป็นหลัก ซึ่งกลุ่มนั้นอาจจะเป็นกลุ่มที่ตั้งใจเรียนทำให้เขาอยากเรียน หรือกลุ่มที่ชวนกันโดดเรียนก็ได้ นิสิตที่มีปัญหาจะเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เข้าใหม่ ยังไม่รู้ทิศทางในการปฏิบัติตัว มีหลายคนมีปัญหาที่ไม่สามารถปรับตัว ใช้ชีวิตอิสระจนไม่สามารถควบคุมได้ การจัดกิจกรรม Pre - Beginning camp จะเป็นการปรับนิสิตให้เข้ากับรุ่นพี่ อาจารย์ และวิชาที่เขาจะต้องเรียน แก้ไขปัญหาที่นิสิตไม่เข้าหาอาจารย์ที่ปรึกษา</p>
	<p>3. นอกจากสภาพทางการเรียนทั้ง 4 ด้านที่กล่าวมา มีอะไรอีกบ้างที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลทางการเรียนของนิสิต</p>
<p>คนที่ 1 อาจารย์ A</p>	<ol style="list-style-type: none"> ปัจจัยสำคัญในเรื่องของการใช้ห้องเรียน ห้องเรียนมีจำกัด คนตรีต้องใช้ทักษะ ต้องมีการซ้อม ทำให้เด็กไม่สามารถที่จะมาซ้อมได้ ห้องเรียนไม่เพียงพอและระยะเวลาการเปิด-ปิดไม่สนับสนุนต่อการเรียนของนิสิต วิธีการสอนของอาจารย์ไม่สอดคล้องกัน ทำให้เวลารวมจะทำได้ลำบาก โดยเฉพาะรายวิชาที่เป็นทักษะ (Skill) การไม่ไปถามแผนที่จะระบุไว้ในแผนการสอน ทำให้เป็นอุปสรรคเมื่อเด็กต้องมารวมวงกัน
<p>คนที่ 2 อาจารย์ B</p>	<ol style="list-style-type: none"> รุ่นพี่แนะนำน้องได้ว่าควรจะทำตัวอย่างไร รุ่นพี่สามารถเป็นตัวอย่างให้กับรุ่นน้องได้ สภาพบรรยากาศของห้องเรียนจะส่งผลต่อการเรียน ปัญหาเรื่องหอพัก นิสิตหอพักอยู่ไกล ไม่มีรถก็ต้องเดินมา การมีแฟนก็เป็นส่วนหนึ่ง แต่ความจริงเด็กเราก็ไม่มีปัญหาเรื่องแฟนมาก นิสิตมีเครื่องเป็นของตนเอง แต่ไม่สามารถซ้อมที่หอได้ เพราะเสียงจะรบกวนคนอื่นที่อาศัยอยู่ที่หอ แต่เมื่อมามหาวิทยาลัยห้องซ้อมก็ไม่พอ
<p>คนที่ 3 อาจารย์ C</p>	<ol style="list-style-type: none"> อาจารย์สำคัญมาก เพราะจะต้องดูแลเด็ก ถ้าอาจารย์ดูแลเด็กดี เอาใจใส่เด็ก มันก็จะส่งผลต่อผลทางการเรียน คุณภาพของเครื่องดนตรีที่ดีจะทำให้เด็กสนใจในการเรียน ผลทางการเรียนก็จะดีตาม ห้องซ้อมมีขนาดเล็ก ไม่มีแอร์ ทำให้เด็กไม่อยากจะซ้อม ผลการเรียนก็ไม่ดี เครื่องดนตรีบางประเภทไม่สามารถซ้อมที่หอได้ เช่น เปียโน ทรัมเป็ต ฯลฯ <p>กิจกรรม honor recital เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้เด็กสนใจฝึกซ้อมมากขึ้น</p>
<p>คนที่ 4 อาจารย์ D</p>	<ol style="list-style-type: none"> ปัญหาหลักที่ภาควิชาเจอคือเด็กมีปัญหาแล้วไม่คุย ทำให้อาจารย์ไม่สามารถช่วยอะไรได้

ตาราง 11 (ต่อ)

อาจารย์ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปบทสัมภาษณ์
	<p>2. ความไม่เอื้ออำนวยในการเรียนการสอน เช่น ปัจจุบันเราไม่ได้ใช้สถานที่ในการเรียนการสอนที่เป็นของเราเอง ทำให้เราไม่สามารถสอนได้เต็มที่ และมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการซ่อมของเด็ก</p> <p>3. เครื่องดนตรี ถึงแม้ว่าตอนนี้เราได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยแล้ว แต่มันก็ยังไม่เพียงพอกับจำนวนของนิสิต อัตราส่วนของเครื่องดนตรีกับจำนวนนิสิตไม่สอดคล้องกัน</p> <p>4. อาจารย์ ไม่สามารถดูแลเด็กได้เพียงพอ ตามหลักแล้วทางสายปฏิบัติ จำนวนอาจารย์ต่อจำนวนเด็กจะต้องเป็น 1 ต่อ 8 ตอนนี้ อาจารย์ต่อเด็กมีจำนวนมากเกินไป บางเครื่องมือ อาจารย์ต่อเด็ก เป็น 1 ต่อ 20 ถ้าพูดถึงในเรื่องคุณภาพของการสอนจริงๆ อาจารย์ 1 คน ต่อเด็ก 2 คนจะดีที่สุด</p>
คนที่ 5	เครื่องดนตรี ตัวอาจารย์ หนังสือ สถานที่ กิจกรรมเสริมหลักสูตร
อาจารย์ E	
คนที่ 6	1. ระบบความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนในแต่ละชั้นปี ให้เขาเกิดความรักความ
อาจารย์ F	สามัคคีกัน
	2. ระบบการจัดการเรียนการสอน ตัวผู้สอน ผู้สอนเลือกผู้เรียน ผู้สอนเลือกที่รัก
	มักที่ซัง
	3. กิจกรรมร่วมที่จัดทำขึ้น เพื่อให้ นิสิตทำเอง นิสิตมีการสร้างความคิดสร้างสรรค์
	ของตน ผู้สอนมีหน้าที่แค่ให้ความเสนอแนะ หรือคอยอำนวยความสะดวกให้เด็ก ๆ
	4. สถานประกอบการไม่ยอมรับเด็กของเราเข้าทำงาน เนื่องจากเด็กของเรา
	ขาดความรับผิดชอบ ไม่ไปทำงานก็ไม่บอกทางสถานประกอบการ ทำให้เสีย
	ชื่อเสียง ไม่อยากรับเด็กของเรา แล้วพูดต่อไปเรื่อยๆ ว่าเด็กดนตรี มหาวิทยาลัย
	นเรศวร ไม่มีความพร้อม ไม่รับผิดชอบ
คนที่ 7	1. สื่อการสอนที่เหมาะสมกับศักยภาพนิสิตในแต่ละบุคคล
อาจารย์ G	2. ความพร้อมของบุคลากร
คนที่ 8	1. ภูมิหลังทางดนตรีก่อนเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี ก็จะเป็นสิ่งสำคัญ นิสิตที่
อาจารย์ H	มีพื้นฐานทางดนตรีที่ดีมาตั้งแต่ต้น มักจะมีความก้าวหน้าทางการเรียนมากกว่า
	นิสิตที่ไม่มีพื้นฐานทางดนตรี นิสิตที่มีทักษะทางดนตรีที่สูงก่อนเข้าศึกษาปริญญา
	ตรี แม้จะไม่เคยเรียนทฤษฎีดนตรีมาก่อน แต่เมื่อเริ่มเรียนทฤษฎีดนตรี จะมีความ
	ความเข้าใจมากกว่านิสิตที่มีทักษะดนตรีน้อยก่อนเรียนปริญญาตรี

ตาราง 11 (ต่อ)

อาจารย์ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปบทสัมภาษณ์
คนที่ 9 อาจารย์ I	1. กิจกรรมที่จัดโดยมหาวิทยาลัย งานต่างๆ ของมหาวิทยาลัย กิจกรรมนอกมหาวิทยาลัย การแข่งขันดนตรี การนำเด็กออกไปนอกมหาวิทยาลัย เช่น การเปิดห้าง ทำให้เด็กรู้จักฝึกซ้อม งานช่วยโรงเรียนเล็กๆ งานตามโรงพยาบาล จะทำให้เด็กรู้จักการให้ที่มากขึ้น รู้จักตรงต่อเวลา จะสังเกตได้จากหากเพื่อนไม่ปรับตัวจะไม่มีใครนำไปเล่นดนตรีด้วย
คนที่ 10 อาจารย์ J	<p>1. การสนับสนุนเรื่องทุน อาจจะเป็นพวก กยศ. เด็กดนตรีไทยเกินครึ่งที่มีปัญหาเรื่องเงิน กู้เรียน</p> <p>2. เงินรางวัล ทุนของภายนอก ที่จะเป็นแรงจูงใจให้เด็กได้มีโอกาสเปิดโลกทัศน์ ทำให้เขาสนใจในการเรียนมากขึ้น การที่เด็กได้เปิดโลกทัศน์เขาจะมีทัศนคติที่ดีกับดนตรีมากขึ้น มีโอกาสในการทำงานในสายอื่น นอกจากครูมากขึ้น</p> <p>3. การสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตร การศึกษาคูงาน ซึ่งมี แต่มีน้อยเกินไป ที่ปีละ 1 ครั้ง ถ้าเทอมละ 1 – 2 ครั้งจะดีมาก แต่เราก็ขาดเงินที่จะมาพัฒนากิจกรรม อาจจะเป็นผลพวงจากที่วานิสิตในสาขาของเรา มีน้อย</p> <p>4. อุปกรณ์และคุณภาพเครื่องดนตรีที่ดี ในทุกวันเครื่องดนตรีที่ไม่มีดีเลย ที่ใช้ออกงานก็มีน้อย อย่างเครื่องสายคุณภาพของเครื่องดนตรีไม่มีดีเลย มันก็จะส่งผลต่อการเรียนของเด็ก ถ้าเครื่องดนตรีดี เด็กก็จะไม่อายเวลาเอาเครื่องดนตรีออกงาน เสียงของเครื่องดนตรีบ่งบอกถึงคุณภาพของเครื่องที่ดี</p> <p>5. การมีครูต้นแบบที่เป็นศิลปินจริงๆ มาเป็นต้นแบบให้กับนิสิต ทุกวันนี้เรายังขาดครูต้นแบบให้กับเด็กๆ การใช้ชีวิตของครู จะเป็นตัวอย่างให้เด็กได้ปฏิบัติตาม หากมี ความเป็นระเบียบทางดนตรีจะดีขึ้นมาก เรามีแต่ครูรุ่นใหม่ ไม่มีครูอาวุโส คือ เรายังไม่มีหลัก</p> <p>6. หลักสูตร การปรับหลักสูตรให้เป็นไปตามยุคตามสมัย จะทำให้เด็กมีความภูมิใจในวุฒิที่เราเรียนจบไป</p>

สรุป

ปัจจัยอื่นที่ส่งผลกระทบต่อผลทางการเรียนของนิสิต เช่น ภูมิหลังทางดนตรีของนิสิต สภาพห้องเรียน ห้องฝึกซ้อมดนตรี รูปแบบการสอนของผู้สอนแต่ละท่าน เครื่องดนตรี อุปกรณ์เกี่ยวข้องกับดนตรี กิจกรรมที่จัดขึ้นและสามารถส่งเสริมการเล่นดนตรีให้แก่ นิสิต ระบบความสัมพันธ์ระหว่าง นิสิตในแต่ละชั้นปี ระบบการจัดการเรียนการสอน ระบบทุนสนับสนุนการเรียนให้กับนิสิตที่ขาดงบประมาณในการศึกษาต่อ

ตาราง 11 (ต่อ)

อาจารย์ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปบทสัมภาษณ์
4. จะมีแนวทางใดบ้างที่จะช่วยส่งเสริมให้สภาพทางการเรียนของนิสิตดีขึ้น	
คนที่ 1 อาจารย์ A	<ol style="list-style-type: none"> 1. โครงการจะสามารถช่วยให้เด็กเปิดโลกทัศน์ได้ ได้เห็นอะไรมากขึ้น จะทำให้เด็กเข้าใจมากขึ้น 2. ควรมีการแก้ไขปัญหาเรื่องสถานที่ เพื่อให้เด็กฝึกซ้อม ถ้ามีสถานที่ฝึกซ้อมเด็กก็จะมีผลการเรียนดีขึ้น
คนที่ 2 อาจารย์ B	<ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องปลูกจิตสำนึกให้เด็กรักการเรียนมากขึ้น 2. การทำกิจกรรมหรือโครงการสามารถช่วยได้ผิวเผิน เพราะเด็กที่มาทำกิจกรรมหรือโครงการที่จะมาทำด้วยใจมีน้อยมาก 3. ต้องปลูกฝังให้เด็กรักดนตรีใช้ดนตรีให้เป็นประโยชน์ 4. หลักสูตรจะต้องตอบสนองความต้องการให้เด็กนิสิตได้ เด็กอยากเป็นครู เมื่อจบไปแล้วเขาสามารถเป็นครูได้หรือเปล่า หลักสูตรที่เรามีต้องตอบโจทย์กลุ่มนี้
คนที่ 3 อาจารย์ C	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมให้อาจารย์ได้เพิ่มพูนความรู้ ทุกด้านที่เขาสามารถนำมาพัฒนานิสิตได้ 2. เครื่องมือ ต้องดีมีคุณภาพเพื่อหาซื้อเครื่องดนตรีใหม่ๆ 3. ห้องซ้อม ต้องมีการพัฒนาห้องให้เหมาะกับการเรียน มีการสร้างบรรยากาศในการเรียน 4. พัฒนากิจกรรมให้เด็กได้มีส่วนร่วมและแสดงออก
คนที่ 4 อาจารย์ D	<ol style="list-style-type: none"> 1. กิจกรรมมีให้นิสิตเข้าร่วม แต่นิสิตไม่มาเอง นั่นคือปัญหา ทำให้เขาไม่ได้รับสิ่งที่จะเป็นประโยชน์แก่ตัวเขาเอง สาเหตุที่เขาไม่เข้าร่วมคิดว่า พฤติกรรมการทำตัวการไม่ให้ความสนใจในสิ่งที่อาจารย์มอบหมายให้ เราจะต้องเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กให้เข้ามาหากันมากขึ้น มีอะไรให้มาปรึกษา ลดการเที่ยวกับแฟน เที่ยวกลางคืนให้น้อยลง
คนที่ 5 อาจารย์ E	<ol style="list-style-type: none"> 1. <u>ปัจจัยภายใน</u> คือ ตัวเด็กเอง เขาจะต้องควบคุมตนเองให้ได้ 2. <u>ปัจจัยภายนอก</u> คือ มหาวิทยาลัยจะต้องมีการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กๆ มีทรัพยากรให้เด็กอย่างเพียงพอ 3. สิ่งที่สำคัญเราจะต้องเปลี่ยนทัศนคติของคนภายนอกต่อการเรียนดนตรี เพราะเมื่อเราผลิตบัณฑิตออกไป คนภายนอกเขาจะมองว่าเรียนดนตรีแล้วจะไปทำอะไร ซึ่งหากเปลี่ยนทัศนคติของคนภายนอกได้ ก็จะเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กเราได้มีเวทีในการแสดงออกความสามารถทางด้านดนตรีมากขึ้น

ตาราง 11 (ต่อ)

อาจารย์ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปบทสัมภาษณ์
คนที่ 6 อาจารย์ F	<p>1. จะต้องเปิดใจและยอมรับความเป็นจริงที่เราเป็น หากเปิดใจและรับว่าเราเป็นอย่างไร เราจะสามารถแก้ไขปัญหาค้างๆที่เกิดขึ้นได้ สิ่งดีๆก็พัฒนา สิ่งไหนไม่ดี ก็ค่อยปรับแก้ไขกันไป ให้คำนึงถึงผลประโยชน์ที่เป็นกลางมากที่สุด</p> <p>2. การปรับแก้ไของค์กร การทำโครงการที่เกิดประโยชน์ที่แท้จริง ไม่เอื้อประโยชน์ให้กลุ่มบุคคลหรือคนใดคนหนึ่ง โครงการที่จัดจะต้องเกิดประโยชน์ให้แก่นิสิตมากที่สุด เพิ่มประสบการณ์ให้กับนิสิต หาบุคคลที่มีชื่อเสียงมาเป็นวิทยากรแนะนำประสบการณ์ให้แก่เด็ก ๆ เพื่อให้เด็กได้มีองค์ความรู้มากขึ้น</p>
คนที่ 7 อาจารย์ G	<p>1. การสร้างเจตคติที่ดีต่อตนเอง</p> <p>2. การสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และเพื่อนวิชาชีพเดียวกัน</p> <p>3. การสร้างกิจกรรมเพื่อสนองต่อธรรมชาติของสาขาวิชาและพัฒนาศักยภาพของนิสิต</p> <p>4. การสร้างอัตลักษณ์ขององค์กรให้มีความชัดเจนและเข้มแข็งในการผลิตบัณฑิต</p> <p>5. มีช่องทางในการทำงานที่หลากหลาย</p> <p>6. สร้างสิ่งแวดล้อมที่ก่อให้เกิดการกระตุ้น ฝึกฝนเรียนรู้พัฒนาตนเอง</p>
คนที่ 8 อาจารย์ H	<p>สร้างแรงบันดาลใจและวินัย จะเป็นแนวทางที่ดี</p> <p>1. แรงบันดาลใจ สร้างโดยการให้นิสิตชมคอนเสิร์ตของศิลปินที่มีชื่อเสียง อาจจะเป็นการไปชมแบบ Live (ถ้ามีโครงการ) หรือไม่ การชมคลิปวิดีโอ นอกจากนี้ยังสร้างแรงบันดาลใจโดยการหาโอกาสให้นิสิตได้แสดงความสามารถทางดนตรี</p> <p>2. วินัย สร้างโดยการใช้แบบฝึกหัด และจัดตารางเช็คในแต่ละสัปดาห์ว่านิสิตได้ทำการฝึกซ้อมหรือทำการบ้านก่อนหรือไม่</p>
คนที่ 9 อาจารย์ I	<p>1. เด็กยังขี้เกียจ ไม่กระตือรือร้น ใกล้เคียงสอบถึงจะมาฝึกซ้อม ดังนั้นควรที่จะฝึกให้เขามีความรับผิดชอบมากขึ้น</p> <p>2. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่让孩子เรียนมากขึ้นไม่สอดคล้องกับศาสตร์ดนตรี ดังนั้น หากเราสามารถปรับให้รู้แบบการเรียนการสอนเป็นศิลปะล้วน จะทำให้การจัดการเรียนการสอนง่ายขึ้น เด็กจะได้ความรู้ทางด้านดนตรีมากขึ้น</p>
คนที่ 10 อาจารย์ J	<p>1. การสร้างความจริงจังทุกระดับ เช่น ในตัวผู้สอน เข้าออกเป็นเวลา มีแผนการสอน และปฏิบัติตามแผนการสอนที่วางไว้</p> <p>2. การสร้างเสริมประสบการณ์ด้านดนตรีให้แก่ นิสิต ที่ชัดเจน มีเวทีให้เขาแสดงออก</p> <p>3. การลงมาสัมผัสของกลุ่มผู้บริหาร</p>

ตาราง 11 (ต่อ)

อาจารย์ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปบทสัมภาษณ์
สรุป	<p>แนวทางการส่งเสริมให้นิสิตมีสภาพทางการเรียนที่ดีขึ้น สามารถสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดกิจกรรมหรือโครงการที่จะช่วยเปิดโลกทัศน์ให้กับนิสิต ให้นิสิตได้เห็นสิ่งต่างๆ ที่ไม่สามารถหาได้ในห้องเรียน 2. ปรับปรุงสถานที่ ให้เพียงพอต่อจำนวนนิสิต มีบรรยากาศและอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้เหมาะสมกับการฝึกซ้อมและกับการจัดการเรียนการสอน 3. ปลุกจิตสำนึก ให้นิสิต รักการเรียนคนตรี รักเพื่อน รักอาจารย์ 4. ส่งเสริมให้อาจารย์ได้เพิ่มพูนความรู้ใหม่ สามารถนำความรู้มาพัฒนาการสอน 5. ส่งเสริมให้นิสิตเห็นถึงความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรม 6. ปรับเปลี่ยนทัศนคติของนิสิต และของคนภายนอก สร้างเจตคติที่ดีกับตนเอง กับวิชาชีพ และเพื่อนวิชาชีพเดียวกัน 7. เปิดโอกาสให้นิสิตได้มีโอกาสแสดงความสามารถบนเวทีต่างๆ 8. เพิ่มประสบการณ์ให้แก่นิสิต โดยการพาไปทัศนศึกษา หรือการเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงทางด้านดนตรีมาเป็นวิทยากร เสริมสร้างความรู้จากประสบการณ์จริงให้แก่นิสิต 9. การส่งเสริมนโยบาย ให้ออกมาเป็นรูปธรรม ด้วยความร่วมมือจากทุกส่วน ผู้บริหาร บุคลากร และนิสิต
5. สิ่งที่ต้องการได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยและจะสามารถช่วยส่งเสริมให้นิสิตมีสภาพทางการเรียนที่ดีขึ้นมีอะไรบ้าง	
คนที่ 1 อาจารย์ A	<p>1. อยากจะขอติ๊กใหม่ เพื่อที่จะลดอุปสรรคในเรื่องของสถานที่ ตอนนี้เราอยู่ชั้นเดียวกันกับดนตรีสากล เสียงของดนตรีก็ติดกัน ห้องก็ไม่พอ เก็บเสียงไม่ได้ สภาพแวดล้อมจะส่งผลต่อการเรียน ตอนนี้ยังมีปัญหาเรื่องแอร์ไม่เย็น ในอากาศไม่มีออกซิเจน มันก็จะส่งผลในเรื่องของความจำของเด็กๆ</p>
คนที่ 2 อาจารย์ B	<p>อันแรกเลยนะ ผมอยากให้ลดวิชา GE วิชาศึกษาทั่วไป เพราะวิชาเหล่านี้เพิ่มภาระให้เด็กๆ ผมอยากให้มีชั่วโมงในวิชาปฏิบัติมากขึ้นเพราะ ชั่วโมงที่มีไม่เพียงพอต่อการฝึกซ้อม อีกเรื่องคือเครื่องดนตรีไม่พอ กับห้องซ้อม ถ้ามีเวลามากขึ้น เครื่องไม่พอ ห้องไม่พอ ติดกันอึดๆ ดุ๊งนัง แนนอน อย่างน้อยห้องซ้อมก็น่าจะมีประมาณ 20 ห้อง เพื่อให้เด็กสามารถมาซ้อมได้ตลอด อีกอย่างที่ยากได้ คือ เวทีที่เด็กจะสามารถไปนำเสนอความสามารถของตนเอง</p>

ตาราง 11 (ต่อ)

อาจารย์ผู้ให้สัมภาษณ์	สรุปบทสัมภาษณ์
คนที่ 3 อาจารย์ C	อยากได้พรสามประการ อาจารย์ดีๆ เครื่องดี ๆ ห้องดี ๆ
คนที่ 4 อาจารย์ D	ผมอยากได้บุคลากรเพิ่มขึ้น เพื่อให้เพียงพอต่อการสอน ห้องเรียนที่เป็นเฉพาะทาง ดึกที่เป็นของเราเอง เพื่อที่เด็กจะได้ซ่อมได้อย่างเต็มที่ ไม่ต้องเกรงใจหน่วยงานอื่นที่เสียงจะรบกวนสมาธิในการทำงาน
คนที่ 5 อาจารย์ E	ขอครูเพิ่ม อยากได้อาจารย์ที่มีความหลากหลายทางความสามารถ มีความรู้ไม่เหมือนกัน เพื่อที่จะได้ให้ความรู้ให้แก่เด็กได้มาก ทั้งนี้ครูที่มาจะต้องมีความคิดเห็นในทางเดียวกัน เพื่อที่การทำงานจะได้ลุล่วง การที่มีครูที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ทำให้การทำงานลำบาก ไม่สามารถพัฒนาให้การเรียนการสอนดีขึ้น
คนที่ 6 อาจารย์ F	ผมอยากได้ปัจจัยอะไรก็ได้ที่จะสามารถสนับสนุนนิสิตโดยตรง ซึ่งความจริงมหาวิทยาลัยให้เราอยู่แล้ว แต่เราเอามาทำไม่ตรงกับความต้องการของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมีการให้งบประมาณมาทำโครงการให้วิศวกร โครงการสืบทอด ฯลฯ
คนที่ 7 อาจารย์ G	- ห้องเรียนที่เหมาะสม - เครื่องดนตรี - กิจกรรม - เครือข่ายในประเทศและต่างประเทศ
คนที่ 8 อาจารย์ H	งบประมาณในการทำวงออเคสตราและเวทีในการให้นิสิตใช้แสดงความสามารถ ซึ่งจะช่วยให้นิสิตได้เล่นวงดนตรีขนาดใหญ่ ซึ่งน่าจะช่วยให้นิสิตได้พัฒนาทักษะและยังได้พัฒนาความรับผิดชอบ และนิสิตในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เมื่อนิสิตมีความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ก็ย่อมรับผิดชอบต่อตัวเองมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งน่าจะส่งผลต่อการเรียนของนิสิตต่อไป
คนที่ 9 อาจารย์ I	- อุปกรณ์กับห้องเรียน อุปกรณ์ที่ดีที่สุดส่งผลต่อการเรียนห้องเรียนที่มีอุณหภูมิกำลังดี เป็นห้องเก็บเสียง อุปกรณ์ที่ขาดคือเครื่องเมือ เช่น สแตนโนด เครื่องดนตรี ห้องสำหรับเก็บเครื่องดนตรี ตู้แอมป์ ไมโครโฟน อุปกรณ์ประกอบการเรียน ฯลฯ
คนที่ 10 อาจารย์ J	- ต้องการอาจารย์ประจำเครื่องมือ เช่น เครื่องเป่า ความจริงเราต้องมีอาจารย์ 4 คน เพื่อแยกเครื่องมือ แต่เรามีอาจารย์เพียงคนเดียว ถ้าอาจารย์มีจำนวนมากขึ้น เด็กของเราก็จะมีความเก่งมากขึ้น
คนที่ 10 อาจารย์ J	- อยากได้เครื่องดนตรี - อยากได้ครูดนตรีที่เป็นศิลปิน - อยากให้ผู้บริหารลงมาสัมผัส

ตาราง 11 (ต่อ)

อาจารย์ผู้ให้ สัมภาษณ์	สรุปบทสัมภาษณ์
<p>สรุป</p> <p>สิ่งที่ต้องการได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยและจะสามารถช่วยส่งเสริมให้นิสิตมีสภาพทางการเรียนดีขึ้น มีรายละเอียดดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อาคารเรียนที่มีความพร้อมในเรื่อง การถ่ายเทของอากาศ การเก็บเสียง มีสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับการเรียนดนตรี 2. ลดการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตร ส่งเสริมรายวิชาปฏิบัติแทน 3. เพิ่มเครื่องดนตรีที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการเรียนดนตรี 4. เพิ่มบุคลากรให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน สัดส่วนของอาจารย์กับนิสิตเหมาะสม 5. งบประมาณสนับสนุน ในการจัดทำวงออเคสตรา สร้างเวทีที่จะทำให้นิสิตได้แสดงผลงานและความสามารถ 	

สรุปผลแนวทางการพัฒนาผลทางการเรียน

ตารางที่ 12 ตารางแสดงแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิต

สภาพทางการเรียน	สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น	แนวทางในการพัฒนา
1. ด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน	1.1 นิสิตขาดความสนใจในการฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน	<p>1.1.1 จัดกิจกรรมหรือสร้างกำลังใจเพื่อกระตุ้นให้เกิดการฝึกซ้อมดนตรีนอกเวลาเรียน เช่น การจัดทำทรานสคริปชั่วโมงการฝึกซ้อมดนตรี เป็นกิจกรรมบังคับเฉพาะนิสิตดนตรีที่จะต้องเก็บชั่วโมงให้ครบ</p> <p>1.1.2 จัดตารางการใช้ห้องซ้อม และตารางการใช้เครื่องดนตรี เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการใช้ห้องและเครื่องดนตรีของนิสิต</p> <p>1.1.3 ปลุกฝังความรักดนตรีให้แก่นิสิต สร้างความน่าสนใจในการเรียนดนตรี กระตุ้นให้นิสิตเกิดความรู้ อยากรเรียนดนตรี และอยากเล่นดนตรีเก่งๆ</p> <p>1.1.4 จัดกิจกรรมที่เป็นการทดสอบนิสิตบ่อยๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการฝึกซ้อม เช่น กิจกรรมทวนสอบกิจกรรมที่จะทำให้นิสิตได้แสดงดนตรีต่อหน้าสาธารณชน</p>

ตารางที่ 12 (ต่อ)

สภาพทางการเรียน	สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น	แนวทางในการพัฒนา
2. ด้านเจตคติต่อการเรียน	<p>1.2 นิสิตขาดความรับผิดชอบ</p> <p>2.1 นิสิตขาดเจตคติที่ดีต่อการเรียนดนตรี</p>	<p>1.1.5 จับกลุ่มให้แก่ นิสิต ประเภทเครื่องดนตรีเดียวกัน เพื่อที่จะได้ชวนกันฝึกซ้อม (จับคู่ buddy)</p> <p>1.2.1 มีการมอบหมายให้นิสิตทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการดูแลห้องเรียนและห้องฝึกซ้อม มีมาตรการลงโทษหากละเลยหน้าที่</p> <p>1.2.2 มีการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับนิสิตที่ทำดี มีความรับผิดชอบ และช่วยเหลืองานของภาควิชา</p> <p>2.1.1 สร้างประสบการณ์ทางด้านดนตรีให้แก่ นิสิต เช่น การนำนิสิตไปชมคอนเสิร์ตที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา การนำนิสิตไปเยี่ยมชมหน่วยงานต่างๆ ที่มีศาสตร์ทางด้านดนตรีเดียวกัน เพื่อกระตุ้นให้เขาเห็นว่าที่อื่นมีความกระตือรือร้น ทางด้านการเรียนดนตรีอย่างไรบ้าง</p> <p>2.1.2 เชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จัก เป็นวิทยากร หรืออาจารย์พิเศษ เพื่อกระตุ้นให้เกิดความอยากเรียนดนตรี เป็นการกระตุ้นให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนดนตรีที่ภาควิชา</p> <p>2.1.3 สร้างสัญลักษณ์ทางดนตรีให้แก่ภาควิชา เช่น การเชิญศิลปินแห่งชาติ หรือนักดนตรีที่มีชื่อเสียงระดับประเทศหรือระดับโลก มาเป็นอาจารย์ประจำ เพื่อเป็นแหล่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจ และจะเป็นการสร้างเจตคติที่ดีต่อภาควิชา ทั้งจากสายตาของนิสิตเอง และสายตาของคนภายนอก</p> <p>2.1.4 นำนิสิตออกแสดงความสามารถทางด้านดนตรีในเวทีต่างๆ เพื่อลบล้างทัศนคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับดนตรีจากสายตาบุคคลภายนอก</p>

ตารางที่ 12 (ต่อ)

สภาพทางการเรียน	สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น	แนวทางในการพัฒนา
3. ด้านแรงจูงใจในการเรียนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	<p>2.2 นิสิตมีเจตคติที่ไม่ดีกับผู้สอน</p> <p>3.1 นิสิตขาดแรงจูงใจในการเรียน</p> <p>3.2 นิสิตไม่ได้คาดหวังผลการเรียน</p>	<p>2.2.1 จัดกิจกรรมที่จะทำให้ผู้สอนและผู้เรียนได้มีโอกาสใกล้ชิดกันมากขึ้น เพื่อลบล้างทัศนคติในแง่ลบซึ่งกันและกัน</p> <p>2.2.2 จัดกิจกรรมที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนมีเทคนิคกลวิธีในการสอน ให้ตรงตามใจผู้เรียน เพราะในบางครั้งผู้สอนยังขาดเทคนิคการสอนดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนไม่อยากเรียนด้วย หากผู้สอนมีเทคนิคในการสอนที่ดีขึ้น จะสามารถลบเจตคติเกี่ยวกับวิธีการสอนที่ไม่ดีจากความรู้สึกของนิสิตได้</p> <p>2.2.3 ผู้สอนแสดงความสามารถทางด้านดนตรี ให้เด็กเห็นเป็นตัวอย่าง เพื่อให้เด็กมีจิตใจรักในการเรียนดนตรีและเชื่อมั่นในตัวผู้สอนมากขึ้น</p> <p>3.1.1 มีการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ นิสิต (การให้รางวัลจากภาควิชา) เช่น การมอบรางวัลให้กับนิสิตเรียนดี นิสิตกิจกรรมดนตรีเด่น นิสิตที่มีชั่วโมงการฝึกซ้อมสูงสุด ฯลฯ</p> <p>3.1.2 มีการส่งเสริมการฝึกซ้อมดนตรีของนิสิต มีเจ้าหน้าที่ประจำคอยดูแลเรื่องตารางการใช้ห้องสำหรับฝึกซ้อม ตารางการใช้เครื่องดนตรี โดยเฉพาะเพื่อแสดงให้เห็นว่าภาควิชาให้ความสำคัญกับการฝึกซ้อมของนิสิต และมีการอำนวยความสะดวกทำให้นิสิตสามารถฝึกซ้อมได้ตลอดเวลาที่นิสิตต้องการ</p> <p>3.1.3 เชิญบุคคลที่มีประสบการณ์ทางด้านดนตรี มาบรรยายพิเศษในรายวิชา เช่น การเชิญโปรดิวเซอร์เพลง มาบรรยายพิเศษ ในรายวิชา การประพันธ์เพลง เพื่อให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเรียน ฯลฯ</p> <p>3.2.1 ส่งเสริมจะจัดกิจกรรมในรายวิชา เพื่อให้ นิสิตอยากเรียนและมีส่วนร่วมในการเรียน ทำให้</p>

ตารางที่ 12 (ต่อ)

สภาพทางการเรียน	สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น	แนวทางในการพัฒนา
4. ด้านการปรับตัว	<p>ที่ดีจากรายวิชาที่ไม่สนใจ</p> <p>3.3 นิสิตไม่ได้คาดหวังในการเรียนสาขาวิชาดนตรีตั้งแต่แรก</p> <p>4.1 นิสิตไม่สามารถปรับตัวในมหาวิทยาลัยได้</p>	<p>รายวิชาที่นิสิตเรียนมีความน่าสนใจ เช่น การเรียนในรายวิชาตัดต่อเพลง อาจจะจัดกิจกรรมให้นิสิตตัดต่อเพลงอะไรก็ได้ในรูปแบบของคน มีการประกวด เพลงใดได้รับความนิยมจากเพื่อนๆ ในสาขาวิชามากที่สุด จะได้รับคะแนนมากที่สุด และจะได้รางวัลเป็นหนังสือตัดต่อเพลง หรือเป็นรางวัลอะไรก็ได้เกี่ยวกับดนตรี ฯลฯ</p> <p>3.3.1 จัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่ รุ่นน้อง และอาจารย์ ให้นิสิตเกิดความผูกพันกับดนตรี ห้องฝึกซ้อมดนตรี เครื่องดนตรี ครูผู้สอน และเพื่อนที่เรียนดนตรีด้วยกัน เพราะหากนิสิตที่ไม่ได้คาดหวังกับการเรียนสาขานี้ตั้งแต่แรก เข้ามาเพราะไม่มีสาขาวิชาอื่นให้เรียน นิสิตกลุ่มนี้จะมีเวลา 1 ปี ที่จะอยู่ในภาควิชาถึงจะทำเรื่องย้ายสาขาวิชาที่เรียนได้ ดังนั้นหากสามารถหล่อหลอมให้เขาได้อยู่กับดนตรี เขาก็จะสามารถรักดนตรีได้เอง เช่น การจัดกิจกรรมค่ายดนตรี การจัดกิจกรรมปรับพื้นฐานทางด้านดนตรี การจัดกิจกรรมศึกษาดูงานทางด้านดนตรี ฯลฯ</p> <p>4.1.1 เนื่องจากนิสิตชั้นปีที่ 1 ยังไม่เคยได้ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยจะมีหลายคนไม่สามารถปรับตัวกับการเรียนในรูปแบบช่วงเวลา ไม่เหมือนกับการเรียนในระดับมัธยมที่เรียนตลอดทั้งวัน ดังนั้นการจัดกิจกรรมเพื่อปรับสภาพจึงมีความสำคัญมาก โดยนิสิตรุ่นพี่จะสามารถดำเนินกิจกรรมในส่วนนี้ได้ดี เช่น การจัดกิจกรรม Pre – Beginning Camp (ของภาควิชา) เป็นการจัดค่ายให้นิสิตที่เข้ามาใหม่ได้มาใช้ชีวิตด้วยกัน ได้รู้จักพื้นที่ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับ</p>

ตารางที่ 12 (ต่อ)

สภาพทางการเรียน	สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น	แนวทางในการพัฒนา
	4.2 นิสิตไม่สามารถปรับตัวกับการสอนของอาจารย์	<p>ภาควิชา) เป็นการจัดค่ายให้นิสิตที่เข้ามาใหม่ได้มาใช้ชีวิตด้วยกัน ได้รู้จักพื้นที่ต่างที่เกี่ยวข้องกับภาควิชา การจัดการเรียนการสอนของภาควิชา เพราะถ้าในระดับมหาวิทยาลัย จะมีกิจกรรม Beginning Camp อยู่แล้ว แต่จะดำเนินการในรูปแบบคณะฯ ซึ่ง ศาสตราจารย์ทางดนตรี มีความเฉพาะ ดังนั้นการจัดกิจกรรมของภาควิชา จะทำให้นิสิตปรับตัวได้เร็วขึ้น</p> <p>4.1.2 การจัดกิจกรรมรับน้อง ซึ่งจะมีการตั้งพี่รหัส น้องรหัส พี่จะรหัสจะคอยดูแลและให้คำปรึกษา น้องรหัสในทุกเรื่อง เช่น การลงทะเบียนเรียน การย้ายทะเบียนบ้านเข้าหอพัก การฝึกซ้อมดนตรี ฯลฯ</p> <p>4.2.1 นิสิตที่เข้ามาใหม่มีพื้นฐานทางด้านดนตรีไม่เท่ากัน ทำให้ไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อการสอนของอาจารย์ได้ นิสิตบางคนพอมีพื้นฐานอยู่เดิมจะสามารถเรียนรู้ได้เร็ว แต่นิสิตที่ไม่มีพื้นฐานเลยจะไม่สามารถเรียนรู้ได้ทันเพื่อน ดังนั้นการจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มความรู้ทางด้านดนตรีให้กับนิสิตที่เข้ามาใหม่จึงจำเป็นอย่างมาก อาจจะดำเนินการในลักษณะรุ่นพี่สอนรุ่นน้อง เกี่ยวกับพื้นฐานการอ่านโน้ตดนตรี การเขียนโน้ตดนตรี การดูแลรักษาเครื่องดนตรี ส่วนประกอบของเครื่องดนตรี</p>

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพทางการเรียนและแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียน กรณีศึกษา นิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มีจุดมุ่งหมายของการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพทาง การเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร และ 2) เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร แหล่งข้อมูลได้แก่ นิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย นเรศวร จำนวน 81 คน และอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิประจำภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) เพื่อศึกษาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เก็บรวบรวมโดยใช้ คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแบบสอบถามสัมภาษณ์ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มีลักษณะเป็นการเก็บรวบรวมโดยการวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางในการแก้ไข โดยวิเคราะห์ตามตัวแปรที่ศึกษาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านการปรับตัว ซึ่งสามารถสรุปผลวิจัยได้ดังนี้

สรุปผล

จากการศึกษาสภาพทางการเรียนและแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียน กรณีศึกษา นิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

นิสิต ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย เรียนในสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล/ตะวันตก จำนวน 61 คน และเรียนสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย จำนวน 20 คน ผลการเรียนของนิสิตส่วนใหญ่จะมีผลการเรียนอยู่ในช่วง GPA 2.01-2.50 สภาพทางการเรียนของนิสิต ด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน และด้านเจตคติต่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และด้านการปรับตัว อยู่ในระดับมาก

2. แนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิต จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิประจำภาควิชาดนตรีวิทยา โดยวิเคราะห์ตามสภาพทางการเรียนทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านการปรับตัว แนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียน มีดังนี้

1. จัดโครงการหรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นิสิตมีพฤติกรรมระหว่างเรียนที่ดี
2. จัดโครงการ/กิจกรรมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนดนตรี
3. จัดสรรทรัพยากรที่ใช้ในการเรียนให้เพียงพอต่อจำนวนนิสิต
4. ปรับความคิด และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนดนตรี
5. จัดโครงการ/กิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้นิสิตสามารถปรับตัวในมหาวิทยาลัยได้
6. สนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนได้อบรมเทคนิคการสอนให้น่าสนใจ

อภิปรายผล

1. จากผลการศึกษาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

สภาพทางการเรียนของนิสิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน และด้านเจตคติต่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และด้านการปรับตัว อยู่ในระดับมาก สาเหตุที่คะแนนโดยรวมของนิสิตอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องจากกลุ่มเป้าหมายของการทำวิจัยเป็นนิสิตที่อยู่ระหว่างชั้นปีที่ 2 - 4 ซึ่งนิสิตที่มีปัญหาทางการเรียนได้ลาออกจากการศึกษาหรือย้ายสาขาวิชาเรียนไปแล้ว ส่วนนิสิตที่ยังอยู่ ก็มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำส่วนใหญ่มี GPA 2.01-2.50 ซึ่งสอดคล้องกับ จารุณี มงคลแก้ว และคณะ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันและการไม่สำเร็จการศึกษาตามแผนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า สาเหตุที่นักศึกษาภาคปกติไม่สำเร็จการศึกษาตามแผน เพราะว่ามีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ ผลการเรียนเป็น F/I ขาดเรียนบ่อย นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับ วชิรี กระจุกงาม และคณะ (2550 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่า การมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ การขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ และไม่มีเพื่อนที่จะสามารถปรึกษาได้

2. จากผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรี วิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ด้านพฤติกรรมระหว่างเรียน/นิตยในการเรียน การจัดโครงการ/กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมให้นิสิตมีพฤติกรรมระหว่างเรียนที่ดี การปลูกฝังความคิดจากครูผู้สอนและรุ่นพี่จะเป็นส่วนสำคัญในการปลูกฝังความรักในการเรียนให้กับนิสิตรุ่นใหม่ ๆ การหากิจกรรมทำร่วมกันยามว่าง อาทิ เช่น การไปห้องสมุด การนัดฝึกซ้อมดนตรีเมื่อมีเวลาว่าง จะทำให้พฤติกรรมในระหว่างเรียนของนิสิตดีขึ้น รวมถึงการจัดสรรทรัพยากรในการเรียนอย่างพอดี จะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้นิสิตมีผลการเรียนที่ดีขึ้น เพราะการเรียนสายดนตรี เป็นการเรียนสายปฏิบัติ นิสิตต้องฝึกซ้อมตลอดเวลา หากทรัพยากรที่ใช้สำหรับการเรียนไม่เพียงพอจะทำให้นิสิตไม่สามารถเรียนและฝึกซ้อมได้อย่างเต็มที่ ทรัพยากรที่ใช้สำหรับการเรียนได้แก่ ห้องสมุดดนตรี ห้องฝึกซ้อม เครื่องดนตรี อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการฝึกซ้อม เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ Briggs, Tisi และ Morley (อ้างถึงใน ปัญญา ชูช่วย, 2551 : 13) ที่ได้ศึกษาทดลองว่านิตยในการเรียนเป็นสิ่งที่สามารถปรับปรุงได้ โดยการสอนเทคนิคการเรียน การจัดสภาพการเรียนการสอนให้เป็นที่พอใจแก่ตัวอย่างประชากรในวิทยาลัยศิลปะแห่งหนึ่งในรัฐโอไฮโอ ซึ่งผลการศึกษาพบว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม แสดงว่านิตยในการเรียนนั้นหากได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้

2. ด้านเจตคติต่อการเรียนการสอน การสร้างความรู้สึกรักการศึกษาคือการเรียนการสอน จะต้องเริ่มตั้งแต่ผู้สอน ผู้สอนจะต้องทุ่มเท และแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของการเรียนดนตรี ความสำเร็จที่ผู้เรียนจะได้รับจากความตั้งใจเรียนดนตรี การเปลี่ยนความคิดที่เป็นอคติต่อการเรียนดนตรีในมุมมองของผู้ปกครอง จะส่งเสริมให้เจตคติของผู้เรียนเปลี่ยนแปลงตาม เจตคติต่อการเรียนการสอนดนตรีไม่สามารถเปลี่ยนได้ในระยะเวลาอันสั้น ผู้สอนจึงต้องพยายามเปลี่ยนความคิดของนิสิต อาจจะใช้กิจกรรมเป็นสิ่งกระตุ้นเจตคติต่อการเรียน เช่น การจัดสัมมนาเชิญบุคคลที่ประสบความสำเร็จจากการเรียนดนตรีมาแลกเปลี่ยนมุมมอง และทัศนคติ การนำนิสิตไปดูงานนอกสถานที่ ไปดูงานในหน่วยงานที่เกี่ยวกับดนตรี หน่วยงานที่จะทำให้นิสิตรักดนตรีมากขึ้น เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ มณีญา สุราช (2547 : บทคัดย่อ) ว่า บัณฑิตเชิงสาเหตุของตัวแปรนอกเหนือทางสถิติปัญหาที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักศึกษา มี 12 ตัวแปร ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลการเรียน ได้แก่ เจตคติต่อผู้สอน เจตคติต่อการเรียน ปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และบรรยากาศในชั้นเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อผลการเรียน ได้แก่ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ความคาดหวังในการเรียน ปัญหาทางเศรษฐกิจ สไตล์การเรียนแบบอิสระ และสไตล์การเรียนแบบแข่งขัน

3. ด้านแรงจูงใจในการเรียน/แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง หากนิสิตไม่มีแรงจูงใจก็จะเรียนเพื่อให้ผ่าน หากผู้สอนสามารถสร้างแรงจูงใจให้กับนิสิตได้ นิสิตจะตั้งใจเรียนและฝึกซ้อม เพื่อให้เกิดความสำเร็จอย่างที่วาดหวังไว้ การใช้เทคนิค

ในการสอนจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นิสิตอยากเรียนกับผู้สอนมากขึ้น ดังจะสังเกตได้ว่านิสิตจะดีใจมาก เมื่อได้เรียนกับผู้สอนที่คนชื่นชม และจะต้องใจมาเรียนเป็นพิเศษ การพานิสิตไปรู้จักกับศิลปินที่มีชื่อเสียงจะเป็นแรงกระตุ้นให้นิสิตมีความตั้งใจในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ มณฑิราศิริสว่าง (2553 : บทคัดย่อ) ว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนของนักศึกษาวิชาเอกดนตรีสากลระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา คือ ความทะเยอทะยาน ทศนคติด้านดนตรี และความตั้งใจ/ความเอาใจใส่ ปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนของนักศึกษา คือ คุณภาพการสอนของอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์ที่สอนวิชาดนตรีกับนักศึกษา แรงจูงใจจากครอบครัว และแรงจูงใจในการเรียน

4. ด้านการปรับตัว นิสิตที่เข้ามาใหม่จะมีปัญหาเรื่องการปรับตัว เนื่องจากรูปแบบการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยไม่เหมือนกับในระดับมัธยมศึกษา นิสิตจะต้องจัดสรรเวลา และรับผิดชอบมากขึ้น ดังนั้นจะสังเกตได้ว่า หากนิสิตที่เข้ามาใหม่และไม่สามารปรับตัวเข้ากับ สถานศึกษากับเพื่อนกลุ่มใหม่ กับวิธีการเรียนแบบใหม่ จะถูกรีไทร์เมื่อขึ้นเรียนชั้นปีที่ 2 เนื่องจากผลการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ GPA 1.50 ดังนั้นการปรับตัวจึงถือว่าเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะทำให้นิสิตมีชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยได้อย่างมีความสุข ดังนั้นครูผู้สอนและรุ่นพี่ จึงเป็นกระบวนการสำคัญที่จะช่วยให้นิสิตที่เข้ามาใหม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเรียนระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับ คณินดา นิจรัตกุล และเปรมวดี โกมลตรี (2550 : บทคัดย่อ) ว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ คือ ปัญหาในการเรียน นักศึกษาแบ่งเวลาไม่เป็น ปัญหาเรื่องการปรับตัว และนักศึกษามีความเครียดเรื่องเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปประยุกต์ใช้

1. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิตที่เรียนทางด้านดนตรีเพราะสภาพทางการเรียนจะส่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต
2. กิจกรรม/โครงการ สามารถจัดทำได้หลายรูปแบบ ควรเน้นให้นิสิตได้ฝึกปฏิบัติจริง ลดปริมาณโครงการ/กิจกรรมที่ไม่จำเป็น เพราะจะทำให้นิสิตไม่มีเวลาเข้าเรียน
3. การจัดสรรทรัพยากรที่ใช้ในการเรียนให้เพียงพอต่อจำนวนนิสิต จะทำให้สภาพทางการเรียนของนิสิตดีขึ้น
4. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นิสิตทุกชั้นปีได้ทำงานร่วมกัน จะทำให้นิสิตเกิดความผูกพันและรักในสถาบันที่เรียนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

1. ควรสร้างโครงการหรือกิจกรรม ที่สามารถพัฒนาสภาพทางการเรียน และศึกษาผลสำเร็จของโครงการว่ามีผลต่อผลการเรียนของนิสิตหรือไม่
2. ศึกษาความแตกต่างระหว่างนิสิตที่ได้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม กับนิสิตที่ไม่ได้ร่วมว่ามีความแตกต่างทางด้านผลการเรียนอย่างไร และมีอะไรบ้างที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนของนิสิตนอกเหนือจากสภาพทางการเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกษมชัย และทิม. (2545). รายงานวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกองค์ประกอบด้านจิตพิสัย องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- คณิตา นิจจรัลกุล และเปรมวดี โกมลศรี. (2550). รายงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- จารุณี มงคลแก้วและคณะ. (2553). รายงานวิจัยการศึกษาสาเหตุการออกกลางคันและการไม่สำเร็จการศึกษาตามแผนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- จาริยา พลประสิทธิ์. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2549). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: แอคทีฟ พรินท์.
- จรัญ ยินยอม. (2552). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ขุสิทธิ์พรณ พลธานี. (2547). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : การวิเคราะห์เส้นทาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (การวัดผลการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์. (2544). พฤติกรรมการสอนคนตรี. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2547, มีนาคม-มิถุนายน). แนวคิดหลักการแนวปฏิบัติและรูปแบบการสอนคนตรี : ข้อเสนอเพื่อปรับปรุง กระบวนการสอนคนตรี. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 32(3) : 102.
- เดิมศักดิ์ ทวณิช. (2546). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.

- ทรงศิลป์ สิทธิมงคล. (2548). ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาดนตรี - นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเขตยานนาวา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (การวัดผลและประเมินผลการศึกษา). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เทพิกา รอดสการ. (2548). การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาดนตรีของนักศึกษาวิชาเอกดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธัญกร คำแวง. (2550). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาแคลคูลัส 1 ของนักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร. สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ธัญมาศ วงศ์สิงหาวา. (2547). การศึกษาการปรับตัวในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาพัฒนาการ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ธีรยุทธ รัชชะ. (2544). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางด้านศิลปะ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาช่างเทคนิค สถาปัตยกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา). สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2549). การวัดเจตคติ. อุบลราชธานี : โรงพิมพ์พัฒนาออฟเซทการพิมพ์.
- ธีระชน พลโยธา. (2545). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความลาดททางอารมณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นรินทร์ สังข์รักษา. (2550). รายงานวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นวลศิริ เป่าโรหิต. (2545). จิตวิทยาสังคมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิพนธ์ วรรณเวช. (2550). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครู 5 ปี ระดับปริญญาตรี ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏตะวันตก. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- นิภา คำภาฑู. (2547). รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวในการเรียนระดับไฮสคูลของนักเรียน เกรด 9 โรงเรียนนานาชาติเอกมัย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- นิภาพร เมืองจันทร์ และสุภารัตน์ คำแดง. (2551). รายงานวิจัยเรื่องนิสัยการเรียนของ
นักศึกษาเภสัชศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน. มหาวิทยาลัย
อุบลราชธานี.
- บงกช ประทีปช่วง. (2547). ทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนดนตรีไทย โปรแกรมวิชาดนตรี-
ศึกษาสถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
(การอุดมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญมี พันธุ์ไทย. (2546). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประยูทธ ไทยธานี. (2550). จิตวิทยาการศึกษา. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ประสาธ อิศรปรีดา. (2547). สารัตถุจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : นำอักษรการพิมพ์.
- ปรีชา กุลคั่น. (2552). การศึกษาการเรียนการสอนกลุ่มวิชาทฤษฎีดนตรีสากล กรณีศึกษา
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ดุริยางคศาสตร์สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรี). มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปริญญา คล้ายเจริญ. (2545). การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษา
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงต่ำ ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปัญญา ชูช่วย. (2551). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การวัดผลและวิจัยการศึกษา). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พรชัย หนูแก้ว. (2546). รายงานวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุด้านจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับ
พฤติกรรมการมีวินัยของนักศึกษา สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. คณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- พรรณี ชูชัย เจนจิตร. (2545). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : เมธิกิปส์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). การสร้างและการพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : สำนัก
ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ภัคพล นันทาวีราช. (2551). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะคิดต่อการออกกำลังกาย และความเชื่อ
อำนาจภายในคนที่พยากรณ์พฤติกรรมออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการปรึกษา).
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2555). ร่างแผนพัฒนาหลักสูตร
ภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. 2556 - 2555.
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- มณฑิรา ศิริสว่าง. (2553). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนของนักศึกษาวิชาเอกดนตรีสากล ระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดุริยศิลป์). มหาวิทยาลัยพายัพ.
- มณีญา สุราช. (2547). ปัจจัยเชิงสาเหตุของตัวแปรนอกเหนือทางสติปัญญาที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักศึกษาสถาบันราชภัฏอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (วิจัยการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มีนา สุนันตา. (2546). การเปรียบเทียบภูมิหลังทางการศึกษา อัตราการออกกลางคัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยนเรศวร ของนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีรับตรงกับวิธีของทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (การวัดผลการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รัชดา เบ็ญแจ๊ะอาแว. (2546). ผลของกิจกรรมประกอบการสอนโดยใช้ศูนย์การเรียนรู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2556). มหาวิทยาลัยนเรศวร (สืบค้นเมื่อ 18 พฤษภาคม 2556), เข้าถึงจาก <http://th.wikipedia.org/wiki/มหาวิทยาลัยนเรศวร>
- วัชรีย์ ตระกูลงาม และคณะ. (2550). รายงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- วราภรณ์ ตระกูลสุษดี. (2545). จิตวิทยาการปรับตัว. กรุงเทพฯ : พิมพ์ลักษณ์.
- ศิรินาถ สิงหาแก้ว. (2536). การเปรียบเทียบค่าสถิติของการประมาณค่าที่มีจำนวนช่วงต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมเจตน์ นาคเสวี อุสมาน ราษฎร์นิยม และสุสนา เจาะเลาะ. (2550). รายงานวิจัยเรื่องเจตคติต่อการวิจัยและปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของบุคลากรวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สมแสง อรัญวาศรี. (2552). การศึกษาเจตคติและผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาไทย หน่วยศิลปะการใช้ถ้อยคำเพื่อสื่อสารในการประกอบอาชีพ ของนักศึกษาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม กลุ่มอาชีวศึกษา จังหวัดสระแก้ว จากการเรียนการสอนแบบบูรณาการแบบสอดแทรก. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

- สายสุตา โคตรสมบัติ. (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อวิชา คณิตศาสตร์และการให้ความร่วมมือต่อกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สืบศักดิ์ มีพวงพินธุ์. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความพึงพอใจในการใช้บริการของสมาชิกสถานกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สุธิดา เกตุแก้ว. (2547). ผลของการใช้กระบวนการสื่อสารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษาคณิตศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทฤษฎี x ทฤษฎี Y ของแมคกรีกอร์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://goo.gl/5hif7o> (วันที่ค้นข้อมูล : 20 สิงหาคม 2556).
- อาณัติ แพทย์วงศ์. (2550). แนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษาของสถาบัน อุดมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (จัดการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- อิสรากร พัลวัลย์. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนดนตรีในระดับอุดมศึกษา : กรณี ศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนบน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดุริยศิลป์). มหาวิทยาลัยพายัพ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม ชุดที่ .....

(แบบสอบถาม)

แบบสอบถามเรื่อง การศึกษาสภาพทางการเรียนและแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียน การศึกษา นิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาสภาพทางการเรียนและแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียน การศึกษา นิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ของนางสาวพรกฤษี โพธิ์ทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม

2. แบบสอบถามมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทางการเรียนของนิสิต

3. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับสภาพทางการเรียนของนิสิต

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวพรกฤษี โพธิ์ทอง
นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 18 ปี 19 ปี
 20 ปี 21 ปี
 22 ปี อื่นๆ (โปรดระบุ).....
3. สาขาวิชาที่เรียน ตรียางกศาสตร์ไทย ตรียางกศาสตร์
4. ระดับชั้นการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3
 ชั้นปีที่ 4
5. เครื่องมือวิชาเอก (โปรดระบุ) .....
6. คะแนนเฉลี่ย (GPA) ของนิสิตในปัจจุบันอยู่ในระดับใด
 คะแนนเฉลี่ย GPA อยู่ในช่วง 1.50 – 2.00
 คะแนนเฉลี่ย GPA อยู่ในช่วง 2.01 – 2.50
 คะแนนเฉลี่ย GPA อยู่ในช่วง 2.51 – 3.00
 คะแนนเฉลี่ย GPA อยู่ในช่วง 3.01 – 3.51
 คะแนนเฉลี่ย GPA อยู่ในช่วง 3.51 – 4.00

ตอนที่ 2 สภาพทางการเรียนของนิสิต

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างหลังข้อความตรงกับสภาพความเป็นจริงของนิสิตมากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยในการตอบแต่ละข้อมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนิสิตมากที่สุด	หมายเหตุ ** 5 หมายถึง มีการกระทำสิ่งนั้น อย่างน้อย 7 ครั้งต่อสัปดาห์ 4 หมายถึง มีการกระทำสิ่งนั้น อย่างน้อย 5 ครั้งต่อสัปดาห์ 3 หมายถึง มีการกระทำสิ่งนั้น อย่างน้อย 3 ครั้งต่อสัปดาห์ 2 หมายถึง มีการกระทำสิ่งนั้น อย่างน้อย 1 ครั้งต่อสัปดาห์ 1 หมายถึง ไม่มีการกระทำสิ่งนั้นเลยใน 1 สัปดาห์
4	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนิสิตมาก	
3	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนิสิตปานกลาง	
2	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนิสิตน้อย	
1	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนิสิตน้อยที่สุด	

พฤติกรรมระหว่างเรียนนิสิตในการเรียน

1.	ข้าพเจ้าได้มีการอ่าน ทบทวน หนังสือซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง จนเข้าใจ และมี การซ่อมดนตรีเป็นประจํานอกเหนือจากเวลาเรียน (หมายเหตุ **ให้คะแนนตามระดับการกระทำ**)					
2.	ข้าพเจ้าได้มีการจดงานที่อาจารย์สั่ง หรือทำสัญลักษณ์ต่างๆ ไว้ตรงที่ อาจารย์เน้นเสมอ เช่น การขีดเส้นใต้ การแถบสีตัวอักษร ฯลฯ (หมายเหตุ **ให้คะแนนตามระดับการกระทำ**)					
3.	ข้าพเจ้ามักตื่นนอนตอนเช้าเพื่ออ่านหนังสือหรือซ่อมดนตรี (หมายเหตุ **ให้คะแนนตามระดับการกระทำ**)					
4.	ข้าพเจ้ามักใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือและซ่อมดนตรี (หมายเหตุ **ให้คะแนนตามระดับการกระทำ**)					
5.	ข้าพเจ้ามักใช้เวลาส่วนใหญ่ในการศึกษาวิชาที่ข้าพเจ้าชอบและมีเวลา เหลือน้อยสำหรับศึกษาวิชาอื่นๆ (หมายเหตุ **ให้คะแนนตามระดับการกระทำ**)					
6.	ข้าพเจ้ามีการวางแผนในการฝึกซ้อมและการเตรียมตัวอ่านหนังสือเมื่อ ทราบกำหนดการสอบ (หมายเหตุ **ให้คะแนนตามระดับการกระทำ**)					

7.	ข้าพเจ้าทำบันทึยกย่อไว้ทุกวิชาเพื่อสะดวกในการจดจำและการทบทวน (หมายเหตุ **ให้คะแนนตามระดับการกระทำ**)						
8.	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือล่วงหน้าในเนื้อหาที่จะเรียนในครั้งต่อไป (หมายเหตุ **ให้คะแนนตามระดับการกระทำ**)						
9.	เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าเข้าห้องสมุดเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม (หมายเหตุ **ให้คะแนนตามระดับการกระทำ**)						
10.	ข้าพเจ้าทบทวนงานทุกชิ้นที่ทำในแต่ละครั้งหลาย ๆ รอบ เพื่อความถูกต้อง (หมายเหตุ **ให้คะแนนตามระดับการกระทำ**)						
เจตคติต่อการเรียนการสอน							
1.	ข้าพเจ้ามีความสุขและภูมิใจที่ได้เรียนในสาขาวิชาที่เรียนอยู่ขณะนี้						
2.	ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าตั้งใจเรียนจะทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต						
3.	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับการเรียนเกือบทุกรายวิชาในหลักสูตรสาขาวิชาที่ ข้าพเจ้าเรียน						
4.	การเรียนทำให้ข้าพเจ้าฉลาดและรอบรู้มากขึ้น						
5.	การเรียนทำให้ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น						
6.	การเรียนทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความสามารถในสังคม สามารถแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ได้						
ลำดับที่	การเรียนทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้น						
	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อชีวิตของข้าพเจ้า						
7.	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นที่จะเข้าเรียนทุกรายวิชา						
8.	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนมีระเบียบวินัย						
แรงจูงใจในการเรียนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์							
1.	ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่นที่จะเรียนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด						
2.	เมื่อลงมือทำสิ่งใดแล้วข้าพเจ้าจะพยายามทำให้ดีที่สุด						
3.	ข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายในการเรียนไว้อย่างชัดเจน						
4.	ข้าพเจ้าจะทบทวนงานหรือการบ้านอย่างรอบคอบก่อนส่งอาจารย์ประจำ รายวิชา						
5.	ข้าพเจ้าจะทำงานหรือการบ้านด้วยตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งคนอื่น						
6.	ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ						
ลำดับที่	หากมีข้อสงสัยระหว่างเรียน ข้าพเจ้าจะทำความเข้าใจทันที และค้นคว้า ข้อมูลเพิ่มเติมภายหลัง						
	ข้าพเจ้าจะมีความพยายามมากขึ้นเมื่อรู้ว่าตนเองด้อยกว่าคนอื่น						
7.	ข้าพเจ้าจะวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบก่อนลงมือทำงานทุกครั้ง						
8.	ข้าพเจ้าไม่หือถอยเมื่องานที่ข้าพเจ้าทำไม่ได้ผลตามที่คาดหวังไว้						
การปรับตัว							
1.	ข้าพเจ้าสามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้ทั้งหมด						
2.	ข้าพเจ้ากล้าที่จะสอบถามเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน						
3.	ข้าพเจ้ารู้สึกชื่นชอบเมื่ออาจารย์ให้ออกไปทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน						
4.	ข้าพเจ้าสามารถเข้ากับเพื่อนต่างเพศ ต่างศาสนาได้						

ลำดับที่	ข้าพเจ้าสามารถทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ ได้เป็นอย่างดี							
	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเรื่องการเรียนรู้และปัญหาชีวิตกับเพื่อนๆ ได้							
7.	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเรื่องการเรียนรู้และปัญหาชีวิตกับอาจารย์ได้							
8.	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทหลายคนในมหาวิทยาลัยนี้							
9.	ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยและสามารถใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอย่างมีความสุข							
10.	ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวให้เข้ากับระบบการเรียนการสอนและการลงทะเบียนในมหาวิทยาลัยได้							

แบบสัมภาษณ์

งานวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพทางการเรียนและแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียน
กรณีศึกษา นิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์นี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาสภาพ
ทางการเรียนและแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียน กรณีศึกษา นิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ของนางสาวพรภุชรี โพธิ์ทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพิบูลสงคราม

2. แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชา
ดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

3. แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาสภาพทางการเรียนของนิสิต ภาควิชาดนตรี
วิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความ
ร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์ครั้งนี้

นางสาวพรภุชรี โพธิ์ทอง
นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา

ภาคผนวก ข

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

ตารางที่ 13 แสดงผลการหาค่าความสอดคล้องจากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

รายการขอความคิดเห็น		ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	สรุปผล
		1	2	3	4	5		
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม								
1.	เพศ	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
2.	อายุ	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
3.	สาขาวิชาที่เรียน	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
4.	ระดับชั้นการศึกษา	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
5.	เครื่องมือวิชาเอก	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
6.	คะแนนเฉลี่ย (GPA) ของนิสิต	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
ตอนที่ 2 สภาพทางการเรียนของนิสิต								
พฤติกรรมระหว่างเรียน/นิสัยในการเรียน								
1.	ข้าพเจ้าได้มีการอ่านหนังสือบ้าง หลายๆ ครั้ง จนเข้าใจ และมีการข้อมคณตรีเป็นประจํานอกเหนือจากเวลาเรียน	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
2.	ข้าพเจ้าได้มีการจดงานที่อาจารย์สั่ง หรือทำสัญลักษณ์ต่างๆ ไว้ตรงที่อาจารย์เน้นเสมอ เช่น การขีดเส้นใต้ การแถบสีตัวอักษร ฯลฯ	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
3.	ข้าพเจ้าชอบตื่นนอนตอนเช้าเพื่ออ่านหนังสือหรือข้อมคณตรี	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
4.	ข้าพเจ้ามักใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือและข้อมคณตรี	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
5.	ข้าพเจ้ามักใช้เวลาส่วนใหญ่ในการศึกษาวิชาที่ข้าพเจ้าชอบและมีเวลาเหลือน้อยสำหรับศึกษาวิชาอื่นๆ	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
6.	เมื่อทราบกำหนดการสอบข้าพเจ้าจะวางแผนเพื่อเตรียมตัวอ่านหนังสือสอบ	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
7.	ข้าพเจ้าจะทำบันทึกย่อไว้ทุกวิชาเพื่อสะดวกในการจำและการทบทวน	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
8.	ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือล่วงหน้าในเนื้อหาที่จะเรียนในครั้งต่อไป	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
9.	เมื่อเวลาว่างข้าพเจ้าจะเข้าห้องสมุดเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
10.	ข้าพเจ้าจะทบทวนงานทุกชิ้นที่ทำในแต่ละครั้งหลายๆรอบ เพื่อความถูกต้อง	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
เจตคติต่อการเรียนการสอน								

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็นของ					รวม	สรุปผล
	ผู้ทรงคุณวุฒิ						
	1	2	3	4	5		
1. ข้าพเจ้ามีความสุขและภูมิใจที่ได้เรียนในสาขาวิชาที่เรียนอยู่ในขณะนี้	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
2. ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าข้าพเจ้าตั้งใจเรียนจะทำให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในชีวิต	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
3. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับการเรียนเกือบทุกรายวิชา	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
4. การเรียนทำให้ข้าพเจ้าฉลาดและรอบรู้มากขึ้น	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
5. การเรียนทำให้ข้าพเจ้ามั่นใจในตนเองมากขึ้น	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
6. การเรียนทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความสามารถในสังคมสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
7. การเรียนทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความรู้มากขึ้น	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
8. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตของข้าพเจ้า	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
9. ข้าพเจ้ากระตือรือร้นที่จะเข้าเรียนทุกรายวิชา	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
10. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนมีระเบียบวินัย	1	1	1	1	1	5	ใช้ได้
แรงจูงใจในการเรียนแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์							
1. ข้าพเจ้ามุ่งมั่นที่จะเรียนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด	1	-1	0	1	1	3	ใช้ได้
2. เมื่อลงมือทำสิ่งใดแล้วข้าพเจ้าจะพยายามทำให้ดีที่สุด	1	-1	0	1	1	3	ใช้ได้
3. ข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายในการเรียนไว้อย่างชัดเจน	1	-1	0	1	1	3	ใช้ได้
4. ข้าพเจ้าจะทบทวนอย่างรอบคอบก่อนส่งงานหรือการบ้าน	1	-1	0	1	1	3	ใช้ได้
5. ข้าพเจ้าจะทำงานหรือการบ้านด้วยตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งคนอื่น	1	-1	0	1	1	3	ใช้ได้
6. ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ	1	-1	0	1	1	3	ใช้ได้
7. ในการเรียนหากมีข้อสงสัยข้าพเจ้าจะพยายามค้นคว้าข้อมูล และทำความเข้าใจทันที	1	-1	0	1	1	3	ใช้ได้
8. ข้าพเจ้าจะมีความพยายามมากขึ้นเมื่อรู้ว่าตนเองด้อยกว่าคนอื่น	1	-1	0	1	1	3	ใช้ได้
9. ข้าพเจ้าจะวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบก่อนลงมือทำงานทุกครั้ง	1	-1	0	1	1	3	ใช้ได้
10. ข้าพเจ้าไม่ท้อถอยเมื่องานที่ข้าพเจ้าทำไม่ได้ผลตามที่คาดหวังไว้	1	-1	0	1	1	3	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	สรุปผล	
	1	2	3	4	5			
การปรับตัว								
1.	ข้าพเจ้าสามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้ทันเสมอ	1	1	0	1	1	4	ใช้ได้
2.	ข้าพเจ้ากล้าที่จะสอบถามเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน	1	1	0	1	1	4	ใช้ได้
3.	ข้าพเจ้ารู้สึกชื่นชอบเมื่ออาจารย์ให้ออกไปทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน	1	1	0	1	1	4	ใช้ได้
4.	ข้าพเจ้าสามารถเข้ากับเพื่อนต่างเพศ ต่างศาสนาได้	1	1	0	1	1	4	ใช้ได้
5.	ข้าพเจ้าสามารถทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ ได้เป็นอย่างดี	1	1	0	1	1	4	ใช้ได้
6.	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเรื่องการเรียนรู้และปัญหาชีวิตกับเพื่อนๆ ได้	1	1	0	1	1	4	ใช้ได้
7.	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเรื่องการเรียนรู้และปัญหาชีวิตกับอาจารย์ได้	1	1	0	1	1	4	ใช้ได้
8.	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทหลายคนในมหาวิทยาลัยนี้	1	1	0	1	1	4	ใช้ได้
9.	ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยได้	1	1	0	1	1	4	ใช้ได้
10.	ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยได้	1	1	0	1	1	4	ใช้ได้

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Scale Item- Total Correlation	Corrected Alpha if Item Deleted
A1	163.0333	98.9299	.0044	.8523
A2	162.9667	100.1023	-.0724	.8529
A3	163.1000	98.6448	.0715	.8482
A4	163.1000	95.3345	.3222	.8435
A5	162.7667	92.3230	.4648	.8396
A6	162.7667	93.1506	.4778	.8398
A7	162.7000	93.3897	.4088	.8412
A8	162.7000	94.9759	.3527	.8428
A9	162.7000	95.8724	.2491	.8453
A10	162.6667	96.2989	.1941	.8469
B11	162.6667	94.0920	.4233	.8412
B12	162.6667	94.4368	.3576	.8426
B13	162.7000	94.2172	.3476	.8429
B14	162.7000	91.1138	.5798	.8366
B15	162.7000	92.4241	.4808	.8393
B16	162.7667	90.3230	.6103	.8355
B17	162.7667	90.4609	.7020	.8342
B18	162.9000	90.3690	.6097	.8355
B19	162.9000	90.3000	.6620	.8346
B20	162.8667	93.4989	.3739	.8422
C21	162.9667	95.8264	.2847	.8444
C22	162.9667	94.1023	.3927	.8418
C23	163.0333	93.6195	.3633	.8425
C24	162.8667	97.9816	.1189	.8477
C25	162.8667	95.6368	.2458	.8455
C26	163.0000	97.5862	.2018	.8459
C27	163.0333	99.8264	-.0507	.8518
C28	162.9333	95.9954	.2338	.8457
C29	162.8000	95.9586	.2564	.8451
C30	162.8667	93.9816	.3675	.8424
D31	162.6333	96.0333	.2572	.8450
D32	163.0000	96.0690	.2774	.8445
D33	163.0333	97.8264	.1315	.8475
D34	163.2000	98.9241	.0291	.8496
D35	163.0667	94.7540	.3921	.8421
D36	163.0000	96.9655	.1294	.8491
D37	162.9667	94.8609	.4143	.8418
D38	163.0667	95.3057	.3429	.8431
D39	163.1333	92.5333	.4939	.8391
D40	163.0333	97.4126	.1994	.8460

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 40

Alpha = .8469

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือ และเก็บข้อมูล

ที่ ศธ ๐๕๓๘.๑(๘)/ว ๑๒๖

สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. คำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวพรฤทษรี โพธิ์ทอง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา รุ่นที่ ๑๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษามลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กรณีศึกษา นิสิตภาควิชาดนตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยมี ดร.กมลภพ ยอดบ่อพลับ และ รองศาสตราจารย์ .สธน โรจนตระกูล เป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอกความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการต่อไป

โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นงลักษณ์ ใจฉลาด)

รองผู้อำนวยการสำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน

ผู้อำนวยการสำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
โทร/โทรสาร ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

ที่ ศธ ๐๕๓๘.๑(๘)/ว.๑๖๗

สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๔ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม	จำนวน	ชุด
	๒. แบบสัมภาษณ์	จำนวน	ชุด

ด้วย นางสาวพรฤทธี โพธิ์ทอง นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนารุ่นที่ ๑๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ระหว่างดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กรณีศึกษา นิสิตภาควิชาคณตรีวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยมี ดร.กมลภพ ยอดบ่อพลับ และ รองศาสตราจารย์ สอน โรจนตระกูล เป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว นักศึกษาจะต้องเข้าเก็บข้อมูลจากสถานที่จริง เพื่อนำมาประกอบงานวิจัย โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

ในการนี้ สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นักศึกษาผู้นี้ได้เข้าเก็บข้อมูลในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สมหมาย อำคอนกลอย)

ผู้อำนวยการสำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
โทร/โทรสาร ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

ภาคผนวก ง
ประวัติผู้วิจัย

